

TEIZAM I ATEIZAM

العبودية واللا دينية باللغة البوسنوية

Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Kerim Aš-Šiḥa

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Prijevod:

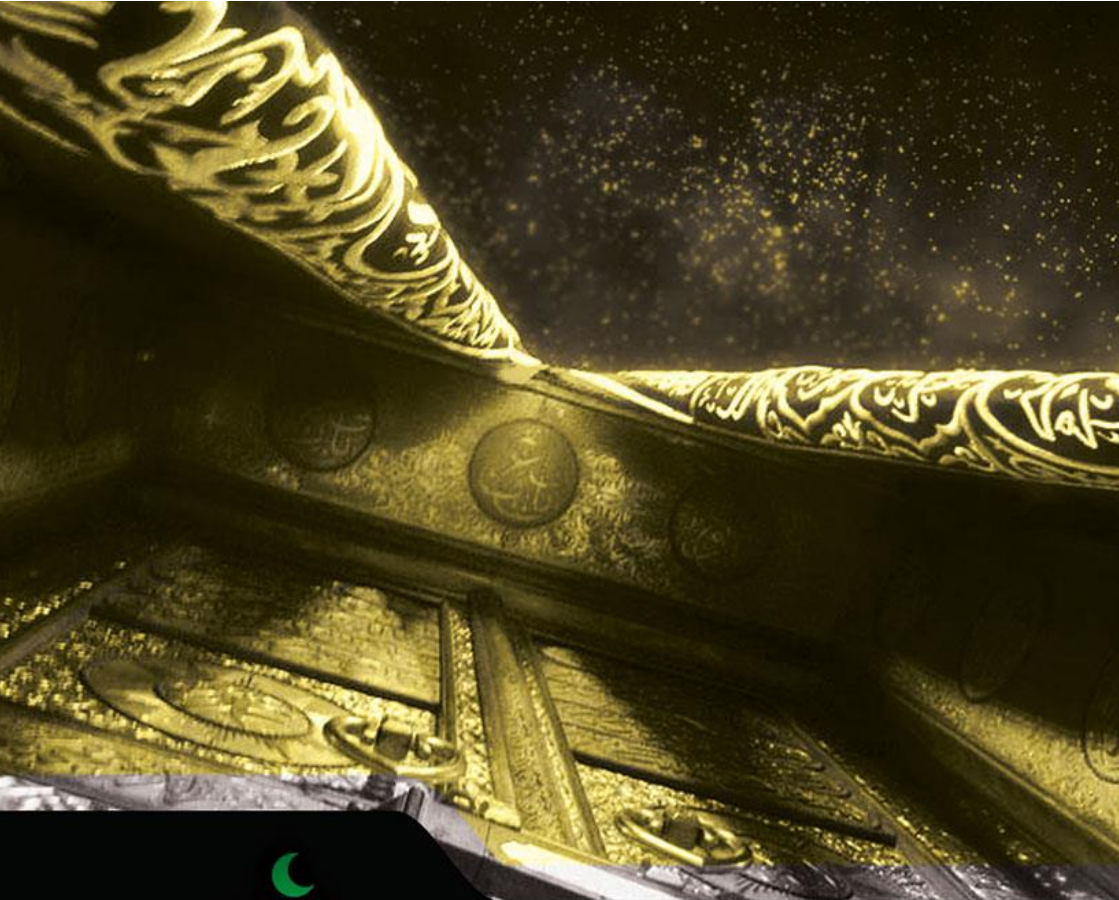
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Mustafa Gološ

Revizija:

Ifet Zukorlić

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

TEIZAM I ATEIZAM

**U ime Allaha, Ер-Рахман (Milostivog), Ер-Рахим
(Samilosnog)**

PREDGOVOR

Hvaljen neka je Onaj koji je poslao Muhammeda a.s. da radosne vijesti i opomenu donese da – po Njegovom naređenju – poziva k Allahu, i kao svjetiljku koja sija. Neka je Hvaljen Onaj koji je odlikovao ashabe (drugove Muhammeda a.s.) i dao im veliko dobro i neka su neprekidni salevati i selami na Muhammeda, njegovu porodicu i ashabe. A nakon toga...

Pročitao sam ovu knjigu od Dr Abdur-Rahmana bin Abdul-Kerima Aš-Šiha uživajući u svakom redu koji je u njoj napisan. Našao sam da je ona lijek za jedan od najopasnijih viševjekovnih problema, a to je bezbožništvo (nevjerovanje niušta). Ta udaljenost od obožavanja ima svoje aspekte, uzroke i vrste. Jedna od tih vrsta bezbožništva je i ateizam koji je zastupljen u bezbožničkim skupinama, ili agnosticizam ili paganstvo (neznaboštvo). Neki to čine iz navike, refleksivno, pa većina ljudi osvane i omrkne radeći i gomilajući imetak i potomstvo, brinući kako će udovoljiti svojim prohtjevima, a približavanje Bogu im nije ni na kraj pameti. Imao sam priliku da sretnem veliki broj sljedbenika ideologije bezbožništva i objasnio sam im da je to u stvari vjera, religija. Bezbožnici su odbacili sve religije iz ubjeđenja da nijedna od njih ne posjeduje prave dokaze i činjenice, a vjeruju u postojanje Gospodara svemira (neku višu silu – kako oni kažu) koji nema

ništa sa čovječanstvom.¹ Na taj način su izmislili i oformili za sebe posebnu vjeru koja nije od Boga. Primjetio sam da je zajedničko za sve njih to što sa Islamom nisu imali nikakav kontakt pa su o Islamu izgradili pogrešan stav i mišljenje, uglavnom čitajući od kršćana.

Kada je riječ o agnosticizmu on ne poriče niti potvrđuje postojanje božanske moći. Agnostici kažu da svojim očima nisu vidjeli čvrste dokaze i ne mogu sa sigurnošću utvrditi ljudsko porijeklo, ali zato vjeruju u ispravnost Darwinove teorije evolucije i tvrde da je prije 600 miliona godina čovjek bio jedna vrsta majmuna. Ovu teoriju su ozvaničili iako je netačna i nema nikakvih naučnih dokaza. Teoriju evolucije je oborila kambrijumska eksplozija (razvoj višćelijskih organizama), a sa njom paleontologija, biologija i genetika. Dokazano je da je 'stablo vrsta' opovrgnuto i da su vrste u izumiranju, a nikako u razvoju. Sama evolucija je moguća unutar iste vrste, a nikako iz vrste u vrstu pa tako bakterija može evoluirati iz vitalne u vitalnu (tj. njena evolucija nije moguća u neku drugu vrstu već neka njena svojstva se mogu razviti, ali ona i dalje ostaje vitalna bakterija). Nikada nije zabilježeno da je riba evoluirala i postala neka kopnena životinja. U Kur'anu se spominje evolucija (razvoj) još prije 1400 godina pa kaže Uzvišeni Allah:

A On (Allah) vas postepeno stvara?! (Nuh 14)

Ovim ajetom se potvrđuje privremenost pa dijete postaje čovjek, a pas je dobio jake očnjake. Darwinova teorija ne može biti naučna jer ne podliježe primjedbama, eksperimentima ili

¹ Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onoga što oni govore!

reviziji. Onome ko kaže da vjere ne postoje i da je svemir potčinjen materijalnim zakonima postavimo pitanje – ko je stvorio i propisao te kosmičke zakone? Zakon se može samo otkriti i opisati. Njutnov zakon gravitacije nije nastao sam od sebe, jer zakoni ne mogu ništa stvoriti, niti je moguće sakupiti imetak od matematičkih jednačina. U svemu ovome nema nikakve kontradiktornosti između vjerovanja u Allaha i objašnjenja kosmosa zakonima fizike. Zakon nikada ne može biti stvoritelj, niti nukleinska kiselina može nastati slučajno.

POZIV SRCA U POVRATAK KA ALLAHOVOJ VJERI

Onaj ko raspravlja o pokornosti Milostivom kaže: “Zbog čega se onaj ko griješi prema Gospodaru ljudi kažnjava na ahiretu (budućem svijetu), zar to nije suprotno svojstvu božije milosti?” Reći ćemo mu: “A zašto ti kažnjavaš onoga ko ti ugrozi tvoje svetinje i imovinu dunjalučku? Zar mu nećeš zaprijetiti, suditi mu i kazniti ga zatvorom neko vrijeme zbog krivičnih djela koje je počinio? Da li si nekada pročitao koliko je kapija milosti otvoreno svakom onome ko se pokaje nadajući se oprost! Tako mi Allaha, u Džehennemu neće biti kažnjen osim onaj ko je otvoreni silnik i prkosnik, koji odbije da obožava Milostivog i koji odbije svaki hajr (dobro). Zar nećeš reći kako je nepravda to što kitovi jedu razne vrste ribe? Pa kada je oni ne bi jeli tržišta bi bila preplavljena ribom i ostala stvorenja bi bila ugrožena. Čitav ekosistem bi se poremetio i planine i cijela zemaljska kugla bi bila uništena. Zato se vrati svome Gospodaru i primi od mene iskren savjet. Ne možeš brda u visini dostići, niti možeš zemlju probiti. Spoznaj moć

Milostivog, Stvoritelja svemira i života na budućem svijetu. Slijedi put istine, put Islama koji je pečat nebeskih religija, nadati se je da ćeš na Sudnjemu danu sresti nagradu koju ti je Milostivi obećao – uvešće te u vječni Džennet u kojem ćeš ugodnim životom živjeti. I nemoj reći kako ti je dovoljno od vjere da slijediš njene moralne principe. Da li ljudski razum može razlikovati dobra od loših djela, ili se kroz stoljeća i zemlje razlikovala istina od zabludjelih običaja i tradicije? Da li si kod neprijatelja religija vidio moralne principe i zakone? Zar želiš slijediti ono što ti savjest nalaže, a ne želiš da se pokoriš Božijim propisima? Dakle, zašto se pokoravaš zakonima koje ti nameće zakonodavstvo, a nekada se savjest drugih slaže sa činjenjem nekih krivičnih djela? Tako mi Allaha, u kosmosu se nijedan grijeh, niti narušavanje bilo kog prava nije proširilo osim kada su se ostavili Božiji zakoni. I tako mi Allaha, kada bi se bezbožnicima dala vlast uništili bi sve bogomolje, džamije i crkve. Ti znaš šta se vjernicima događalo u vrijeme komunizma – bilo je i torture, maltretiranja i progona nad njima. Nemoj negirati dobro koje ti je Milostivi darovao i nemoj nijekati Njegova Božanska prava. Nemoj reći kako nas je Onaj koji sve zna i koji je o svemu obaviješten zaboravio, ili kako On nema ništa sa čovječanstvom. Zar si zaboravio ko te je izliječio i od tebe bolest otklonio kad si bolestan bio? Zar si zaboravio ko je uslišio tvoju dovu i spasio te iz velike nevolje? Zar si zaboravio ko te je opskrbio udobnim mjestom stanovanja, dobrom suprugom i djecom? A kada bi te iskušao nečim – možda je u tome hajr i za tebe i za čovječanstvo. Zato obožavaj Gospodara svoga koji je stvorio Sunce, Mjesec i zvijezde blistave, onoga koji je učinio da sve precizno kruži po svemirskim orbitama pa

Sunce ne može Mjesec dostići i među nebeskim tijelima nema utrivanja. Obožavaj Onoga koji je stvorio Zemlju i po njoj nepomična brda pobacao da vas ona ne potresa, koji je stvorio slana mora i pitke rijeke iz kojih pijemo ukusnu i pitku vodu. Zar poričeš sve ovo i to nazivaš racionalnošću?! Tako mi Gospodara Ka'be, sva racionalnost je u Islamu.

Ahmed El-Emir

U IME ALLAHA MILOSTIVOG SAMILOSNOG

Sva hvala pripada Allahu, neka je salevat i selam na Njegovog Poslanika, njegovu porodicu i ashabe.

Pogledaj u Islam i njegov jasan put i program, a nemoj gledati u muslimana i ono kako ga on sprovodi i čini.

Potreba za obožavanjem je priroda sa kojom je Allah stvorio čovjeka i ona je neodvojivi dio njega u svakom smislu. Ona se od njega ne može odvojiti ni na koji način. Čovjek može birati između dvoje, trećeg nema – ili će biti rob Allaha Jedinog, Njemu pokoran pa će mu srce i duša biti mirni, kaže Uzvišeni Allah:

Reci: "Samo se Allahu klanjam, iskreno Mu ispovijedajući vjeru svoju,

a vi se, pored Njega, klanjajte kome hoćete!" Reci: "Stradaće, uistinu, oni koji na Sudnjem danu izgube i sebe i porodice svoje. Eto, to je pravo stradanje!"

Nad njima će biti naslage vatre, a i ispod njih naslage; time Allah straši robove Svoje. "O robovi Moji, bojte se Mene!"
(Az-Zumar 14-16)

Ili će robovati lažnim božanstvima kao što su strasti, kipovi, idoli, imetak, sistemi ljudi pa će njegova duša nesretna biti, srce zbunjeno i propašće na ovom i budućem svijetu. Kaže Uzvišeni:

Reci ti Meni ko će uputiti onoga koji je strast svoju za boga svoga uzeo, onoga koga je Allah, znajući ga, u zabludi ostavio i

sluh njegov i srce njegovo zapečatio, a pred oči njegove koprenu stavio? Ko će mu, ako neće Allah, na Pravi put ukazati? Zašto se ne urazumite? (Al-Džasijah 23)

Rekao je Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao: “Obožavanje je nužnost! Ako se ne bude obožavao Allah Jedinog, onda će se obožavati nešto drugo mimo Njega. U obožavanju Allaha Jedinog je sloboda, počast, ugled i dostojanstvo ljudi. Obožavanje nečeg drugog mimo Allaha uništava ljudsku humanost, čast, slobodu i svako dobro, a zatim upropašćuje imetak i sve materijalno.”

Ako se obožavanje razumije kao poniznost i pokornost bez ljubavi prema svome gospodaru, onda je to duši mrsko i uši odbijaju da slušaju o tome. Suprotno ovoj teoriji, ako se obožava Gospodar svemira iz ljubavi prema Njemu onda je u tome čast, ponos i sloboda. Islam je došao sa istinskom slobodom koja proizilazi iz obožavanja Allaha Jedinog, a to obožavanje uređuje sav život i nema nepravde niti kršenja emaneta sa svime što on podrazumijeva. Kaže Uzvišeni:

Allah vam zapovijeda da odgovorne službe onima koji su ih dostojni povjeravate i kada ljudima sudite da pravično sudite. (An-Nisa’ 58)

Zabranjeno je jesti tuđ imetak krađom, prevarom ili kamatom. Kaže Allah:

O vjernici, jedni drugima na nedozvoljen način imanja ne prisvajajte – ali, dozvoljeno vam je trgovanje uz obostrani pristanak – i jedni druge ne ubijajte! Allah je, doista, prema vama milostiv. (An-Nisa’ 29)

Nema napada na ljudsku čast, niti ubijanja, jer kaže Uzvišeni:

I oni koji se mimo Allaha drugom bogu ne klanjaju, i koji, one koje je Allah zabranio, ne ubijaju, osim kada pravda zahtijeva, i koji ne bludniče; – a ko to radi, iskusiće kaznu. (Al-Furqan 68)

Iz ovoga proističu prava koja je Allah naredio da se poštuju u riječima:

Allahu se klanjajte i nikoga Njemu ravnim ne smatrajte! A roditeljima dobročinstvo činite, i rođacima, i siročadi, i siromasima, i komšijama bližnjim, i komšijama daljnjim, i drugovima, i putnicima, i onima koji su u vašem posjedu. Allah, zaista, ne voli one koji se ohole i hvališu. (An-Nisa' 36)

U obožavanju Allaha Uzvišenog je oprost za grješnika i tolerancija, kao što je Allah naredio:

Ti sa svakim – lijepo! I traži da se čine dobra djela, a neznalica se kloni! (Al-A'raf 199)

Čovječanstvo je danas u neprestanoj potrebi i žedno je za "slobodom". Želi razuzdanost bez ikakve kontrole i vođstva kako bi moglo da čini šta hoće, za razliku od muslimana koji ne žele slobodu u ovom smislu i značenju već žele slobodu u obožavanju Allaha Uzvišenog. U tome su u pravu, jer to obožavanje donosi istinsku slobodu kakvu nijedan drugi vladar ne može obezbjediti. Čovječanstvo nije i neće ostvariti ovu slobodu osim kroz istinsko obožavanje Allaha sa čime su dolazili Allahovi poslanici koje je slao s vremena na vrijeme, kako bi kod ljudi obnovili vjeru i povratili ih njihovom Gospodaru i Stvoritelju i kako ljudi ne bi imali dokaz i izgovor kod Allaha. Kaže Uzvišeni Allah:

Mi smo svakom narodu poslanika poslali: "Allahu se klanjajte, a kumira se klonite!" I bilo je među njima onih kojima je Allah na Pravi put ukazao, a i onih koji su zaslužili da ostanu u zabludi; zato putujte po svijetu da vidite kako su završili oni koji su poslanike u laž utjerivali. (An-Nahl 36)

Apsolutna sloboda kako je Zapad danas razumije je u stvari anarhija u kojoj se jede imetak siromašnih, jači ugnjetava slabijeg, napada se na čast, otima imetak, uništavaju se životi, krše se prava i obaveze. To je životinjska sloboda i zakon džungle u kome je Allah Uzvišeni ponizio onoga ko je ostavio pokoravanje Njemu Uzvišenom i oslobodio svoje strasti i prohtjeve. Kaže Uzvišeni objašnjavajući ovo:

Mi smo za Džehennem mnoge džine i ljude stvorili; oni srca imaju – a njima ne shvaćaju, oni oči imaju – a njima ne vide, oni uši imaju – a njima ne čuju; oni su kao stoka, čak i gori – oni su zaista nemarni. (Al-A'raf 179)

Uzrok svih problema koje svijet danas proživljava počev od nepravde, nasilja, ratova, ekonomskih, socijalnih i političkih kriza je udaljenost od istinskog obožavanja Allaha koji je propisao pravila i propise koji su u interesu i pojedinca i društva. U njihovom prihvatanju i implementiranju je sreća cijelog čovječanstva na oba svijeta. Shodno udaljenosti od primjene ovih propisa nastaju problemi i krize kod ljudi, ali oni su ono što je bolje zamijenili za ono što je gore pa su prihvatili sisteme i zakone koje su ljudi izmislili i koji su više pogrešni i neispravni nego što su tačni jer su zasnovani na ličnim prohtjevima i političkim smjernicama. Istinu je rekao Uzvišeni:

A kako i ne bi znao Onaj koji stvara, Onaj koji sve potanko zna, koji je o svemu obaviješten. (Al-Mulk 14)

Kada ljudi budu obožavali Allaha poput prvih generacija muslimana u svim aspektima svog života, političkom, društvenom, moralnom i ekonomskom, svijet će biti sretan i njihov sud će biti najbolji za čovječanstvo. Neće biti nepravde, nasilja, kršenja prava, niti eksploatacije narodnih bogatstava i dobara. Međutim, nemuslimani su dali prednost svom sudu u odnosu na vjerske sudove i stavove jer u tome nisu vidjeli pravdu i pravičnost. Za razliku od stvarnosti većine muslimana danas koji vjeruju u jedan dio knjige (svoje vjere), a drugi niječu, obožavaju Allaha u onome što odgovara njihovim prohtjevima i strastima, a odbijaju da se pokore u onome što im ne odgovara. To su iskoristili njihovi neprijatelji pa su zagospodarili nad njima, nad onima u čijim srcima je bolest i neobuzdana ljubav za ovim svijetom pa su ih kolonizirali i ponizili, a zatim opljačkali njihova dobra i bogatstva. Istinu je rekao Uzvišeni pojašnjavajući ovo:

To je zato što Allah neće lišiti blagostanja narod kome ga je podario – sve dok se on sam ne promijeni – a Allah sve čuje i sve zna. (Al-Anfal 53)

Allahov Poslanik a.s. je upozorio muslimane na ovo pa kaže: “Pet stvari, ako njima budete kušani – utječem se Allahu dželle šanuhu od toga da vas one snađu...Vaši predvodnici neće ostaviti sud po onome što je Allah objavio, a da im Allah dž.š., neće dati neprijatelja od drugog naroda koji će ovladati njima, uzimajući jedan dio onoga što je u njihovim rukama; njihovi imami i vođe neće ostaviti Allahovu Knjigu i sunnet Njegovog

vjerovjesnika – a da Allah dž.š., neće dati da se sami međusobom krve!”² (Bilježe ga Bejheki i Hakim, a šejh Albani ga smatra vjerodostojnim u “Sahihut-Tergibu vet-terhib”)

Ovo je stvarnost Islamskog ummeta kada ostavi obožavanje i vjerovanje u Allaha, Allah da nas sačuva.

² Sahihut-Tergib 2187.

KUR'AN I HOLISTIČKI POGLED NA UNIVERZUM

Ono što je zaokupljalo ljudsku misao kroz vijekove je stvaranje i nastanak univerzuma i onoga što je u njemu. Sve se završilo na spekulacijama koje su veoma daleko od logike i racionalnosti, jer u biti ljudi ne mogu spoznati istinu osim preko Onoga koji je sve to stvorio. Kur'an je došao sa logičkim i racionalnim nizom plemenitih ajeta koji ulivaju mir i spokoj po ovom pitanju, odgovarajući u njima na pitanja ljudskog razuma i objašnjavajući u njima početak stvaranja univerzuma i onoga što je u njemu, kao i svrhu njegovog stvaranja, postojanja, njegovog kraja i konačnog povratka.

POČECI STVARANJA ČOVJEKA

Prikladno je da na početku spomenemo riječi Uzvišenog: "On je Prvi i Posljednji, i Vidljivi i Nevidljivi; i On zna sve!" (Al-Hadid 3)

Kao i riječi Uzvišenoga o Sebi:

Reci: "On je Allah – Jedan! Allah je Utočište svakom!

Nije rodio i rođen nije, i niko Mu ravan nije!" (Al-Ihlas 1-4)

Allahov poslanik Muhammed a.s. je bio upitan o univerzumu i njegovom nastanku kada mu je došla delegacija iz Jemena pa su mu rekli: "Došli smo da nam pojasniš vjeru i da te pitamo o nastanku svijeta". Poslanik a.s. im je odgovorio: "Allah je postojao kada ništa drugo osim Njega nije bilo, a Njegov Arš je

bio na vodi. Zatim je stvorio nebesa i Zemlju i sve je zapisao u Levhi-Mahfuzu". (Sahihul Buhari)

Kaže Uzvišeni u Svojoj Knjizi:

Zar ne znaju nevjernici da su nebesa i Zemlja bili jedna cjelina, pa smo ih Mi raskomadali, i da Mi od vode sve živo stvaramo? I zar neće vjerovati. (Al-Anbija' 30)

Allah je stvorio nebesa i Zemlju, bili su jedna cjelina u kojoj su se međusobno dodirivala i prijanjali jedno uz drugo u početku stvaranja. Nakon toga ih je Allah razdvojio i stvorio sedam nebesa i sedam zemalja, zatim je dunjalučko nebo i Zemlju razdvojio vazduhom između. Dao je da sa neba pada kiša a iz Zemlje rađaju plodovi. Kaže Uzvišeni Allah:

On je stvoritelj nebesa i Zemlje, i kada nešto odluči, za to samo rekne: "Budi!" – i ono bude. (Al-Bakarah 117)

Zatim je Allah stvorio Adema a.s., oca čovječanstva u Džennetu i svi meleci su mu pali na sedždu osim Iblisa, oca šejtana koji je odbio da učini sedždu iz oholosti. Ponijela ga je mržnja i zavist prema Ademu a.s., kojeg je Allah počastvovao i dao mu prednost nad Iblisom. Ovo je ujedno i početak neprijateljstva između čovjeka i Iblisa. Rekao je Uzvišeni:

(71) i kad je melekima Gospodar tvoj rekao: "Stvoriću čovjeka od ilovače,

(72) pa kad mu savršen oblik dam u život u nj udahnem, vi mu se poklonite!"

(73) meleki su se, svi do posljednjeg, zajedno poklonili

(74) osim Iblisa; on se uzoholio i postao nevjernik.

(75) "O Iblisu!" – rekao je On – "šta te navelo da se ne pokloniš onome koga sam sobom stvorio? Jesi li se uzoholio ili misliš da si uzvišen?"

(76) "Bolji sam od njega" – rekao je on – "mene si stvorio od vatre a njega od ilovače."

(77) "E, izlazi onda iz Dženneta!" – reče On – "proklet da si!

(78) Moje prokletstvo će te do Sudnjeg dana pratiti!"

(79) "Gospodaru moj" – reče on – "daj mi vremena do Dana kada će oni oživljeni biti!"

(80) "Dajem ti" – reče On –

(81) "do Dana već određenog."

(82) "E tako mi dostojanstva Tvoga" – reče – "sigurno ću ih sve na stranputicu navesti,

(83) osim Tvojih među njima robova iskrenih!"

(84) "Istinom se kunem i istinu govorim" – reče Allah –

(85) "sigurno ću sa svima, tobom i onima koji se budu povelili za tobom, Džehennem napuniti!" (Sad 71-85)

Nakon toga je Allah stvorio Ademu a.s., ženu Havu da se uz nju smiri, usreći i da mu bude saputnica. Od njih dvoje je nastalo čovječanstvo. Kaže Uzvišeni:

O ljudi, bojte se Gospodara svoga, koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte – s imenom čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi. (An-Nisa 1)

Njihovo boravište je bio Džennet i njihov Gospodar im je objasnio da im je Iblis neprijatelj i upozorio ih je kako bi ga se čuvali. Rekao je Uzvišeni:

"O Ademe" – rekli smo – "ovaj je doista neprijatelj tebi i tvojoj ženi, zato nikako ne dozvoli da on bude uzrok vašem izlasku iz Dženneta, pa da se onda mučiš.

U njemu nećeš ni ogladnjeti, ni go biti, u njemu nećeš ni ožednjeti, ni žegu osjetiti."

(Ta-Ha 117-119)

Njihov Gospodar im je naredio da jedu i uživaju sve džennetske blagodati osim jednog drveta. Zabranio im je da se približe tom drvetu i da jedu njegove plodove. Kaže Uzvišeni:

I Mi rekosmo: "O Ademe, živite, ti i žena tvoja, u Džennetu i jedite u njemu koliko god želite i odakle god hoćete, ali se ovom drvetu ne približujte pa da sami sebi nepravdu nanesete!"

(Al-Bakarah 35)

Iblis je uspio svojim spletkama, lukavstvom i lažima da oca čovječanstva Adema a.s. i njegovu ženu izvede iz Dženneta nakon što ih je nagovorio da pojedu plod sa drveta koje im je njihov Gospodar zabranio. Rekao je Allah s.v.t.:

Ali šejtan mu počeo bajati i govoriti: "O Ademe, hoćeš li da ti pokažem drvo besmrtnosti i carstvo koje neće nestati?" I njih dvoje pojedose s njega i ukazaše im se stidna mjesta njihova pa počеше po njima lišće džennetsko stavljati – tako Adem nije Gospodara svoga poslušao i s Puta je skrenuo. Poslije ga je Gospodar njegov izabranikom učinio, pa mu oprostio i na Pravi put ga uputio. (Ta-Ha 120-122)

Kazna za Adema a.s. i njegovu ženu nakon grijeha kojeg su počinili prema svome Gospodaru je bila izgnanstvo iz Dženneta i silazak na Zemlju koju je Allah stvorio da bude boravište za njih i njihovo potomstvo, a ujedno i kuća ispita i kušnje.

Rekao je Allah Uzvišeni:

Mi rekosmo: "Silazite iz njega svi! Od Mene će vam uputstvo dolaziti, i oni koji uputstvo Moje budu slijedili – ničega se neće bojati i ni za čim neće tugovati.

A onima koji ne budu vjerovali i knjige Naše budu poricali – biće stanovnici Džehennema; u njemu će vječno ostati." (Al-Bakrah 38-39)

Njihovim izgnanstvom iz Dženneta i silaskom na Zemlju počelo je neprijateljstvo, a Iblis je počeo sprovoditi svoj plan i ono što je obećao Ademu a.s. i njegovom potomstvu nakon što je istjeran iz Dženneta i spušten na Zemlju. Kaže Uzvišeni:

(32) "O, Iblise" – reče On – "zašto se ti ne htjede pokloniti?"

(33) "Nije moje" – reče – "da se poklonim čovjeku koga si stvorio od ilovače, od blata ustajalog."

(34) "Onda izlazi iz Dženneta" – reče On – "nek si proklet

(35) i neka se prokletstvo zadrži na tebi do Dana sudnjeg!"

(36) "Gospodaru moj" – reče on – "daj mi vremena do dana kada će oni biti oživljeni!"

(37) "Daje ti se rok" – reče On –

(38) "do Dana već određenog."

(39) "Gospodaru moj" – reče – "zato što si me u zabludu doveo, ja ću njima na Zemlji poroke lijepim predstaviti i potrudicu se da ih sve zavedem,

(40) osim među njima Tvojih robova iskrenih."

(41) "Ove ću se istine Ja držati" – reče On:

(42) "Ti nećeš imati nikakve vlasti nad robovima Mojim, osim nad onima koji te budu slijedili, od onih zalutalih."

(43) Za sve njih mjesto sastanka Džehennem će biti. (Al-Hidžr 32-43)

Ljudi su na početku bili jedan ummet (narod), zatim su se namnožili i razasuli po Zemlji u potrazi za opskrbom. Kaže Allah s.v.t.:

Svi ljudi su sačinjavali jednu zajednicu, i Allah je slao vjerovjesnike da donose radosne vijesti i opomene, i po njima je slao Knjigu, samu istinu, da se po njoj sudi ljudima u onome u čemu se ne bi oni slagali. (Al-Bakarah 213)

Kao rezultat umnožavanja ljudi nastalo je razilaženje i nastanili su se u raznim dijelovima Zemlje. Allah je bio pravedan pa je slao poslanike ljudima u razne dijelove Zemlje da ih opominju i donose radosne vijesti kako bi se ljudi vratili ispravnom vjerovanju i osnovama vjere, a ujedno i da budu dokazom protiv njih. Rekao je Allah Uzvišeni:

O poslanicima koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakva opravdanja pred Allahom imali. – A Allah je silan i mudar.

(An-Nisa' 165)

Onaj ko se bude pokoravao vjerovjesnicima i poslanicima u onome sa čime su došli od Allaha ući će u Džennet, a onaj ko im se suprostavi i oholi se nad istinom i onim sa čime su oni došli, ući će u vatru (Džehennem). Kaže Uzvišeni:

O sinovi Ademovi, kad vam između vas samih budu dolazili poslanici koji će vam propise Moje objašnjavati – onda se oni koji se budu Allaha bojali i dobra djela činili neće ničega bojati niti će za bilo čim tugovati;

a oni koji dokaze Naše budu poricali, i od njih se budu oholo okretali, biće stanovnici u vatri, u njoj će vječno ostati. (Al-A'raf 35-36)

Također kaže Uzvišeni:

(6) A za one koji ne vjeruju u Gospodara svoga kazna je Džehennem, užasno je on boravište!

(7) Kad budu u nj bačeni, pucketanje njegovo će čuti, i on će ključati,

(8) skoro da se od bijesa raspadne. Kad god se koja gomila u nj baci, stražari u njemu će je upitati: "Zar nije niko dolazio da vas opominje?"

(9) "Jest, dolazio nam je onaj koji nas je opominjao" – odgovoriće – "a mi smo poricali i govorili: 'Allah nije objavio ništa, vi ste u velikoj zabludi!'"

(10) I reći će: "Da smo slušali ili razmišljali, ne bismo među stanovnicima Džehennema bili!"

(11) I oni će priznati da su bili nevjernici – pa, stanovnici Džehennema ognjenog daleko bili!

(12) Onima koji se Gospodara svoga boje i kad ih niko ne vidi
– oprost i nagrada velika! (Al-Mulk 6-12)

Poslanici a.s. su opominjali narode, podsjećali ih na Iblisovo neprijateljstvo prema njima i upozoravali ih kako ih ne bi zaveo sa pravoga puta sa kojim je Allah zadovoljan, a pojasnili su koji je put zablude – to je put sljijeđenja strasti i prohtjeva i uljepšavanje onoga što je batil (neistina i grijeh). Rekao je Allah s.v.t.:

O sinovi Ademovi, neka vas nikako ne zavede šejtan kao što je roditelje vaše iz Dženneta izveo, skinuvši s njih odjeću njihovu da bi im stidna mjesta njihova pokazao! On vas vidi, on i vojske njegove, odakle vi njih ne vidite. Mi smo učinili šejtane zaštitnicima onih koji ne vjeruju. (Al-A'raf 27)

MUDROST STVARANJA ČOVJEKA

Očigledno je i logično da čovjek ne živi i ne troši svoje vrijeme, trud i imetak u pronalaženju ili pravljenju nečega osim sa ciljem da mu to koristi ili otkloni neku štetu. Evidentno je i to da se od svih ljudskih izuma i pronalazaka traži ostvarivanje interesa bez obzira da li je riječ o nečemu što je loše ili dobro. Također, Allah Uzvišeni – a Njemu pripadaju najuzvišenija svojstva – nije ništa stvorio uzalud i nije čovjeka prepustio samom sebi. Kaže Allah s.v.t.:

Zar ste mislili da smo vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti?"

I neka je uzvišen Allah, Vladar istiniti, nema drugog boga osim Njega, Gospodara svemira veličanstvenog! (Al-Mu'minun 115-116)

Allah Uzvišeni nije stvorio ovaj univerzum i sve što je u njemu iz igre i zabave kako Mu to neki pripisuju, već je to učinio iz Svoje velike mudrosti. Kaže Uzvišeni:

Mi nismo stvorili nebo i Zemlju, i ono što je između njih, da se bavljamo.

Da smo se htjeli bavljati, bavljali bismo se onako kako Nama dolikuje, ali Mi to ne činimo. (Al-Anbija' 16-17)

Allah nije stvorio čovjeka, odlikovao ga nad ostalim stvorenjima i učinio namjesnikom na Zemlji osim zbog vrijednosti i važnosti zadatka zbog kojeg je stvoren; pa to pojašnjava Uzvišeni:

Džine i ljude sam stvorio samo zato da Mi se klanjaju,
Ja ne tražim od njih opskrbu niti želim da Me hrane,
opskrbu daje jedino Allah, Moćni i Jaki! (Az-Zarijat 56-58)

Allah s.v.t. je stvorio ljude, dao im sve ono što im je potrebno za život i poslao im poslanike kako bi živjeli onako kako On Uzvišeni želi, a ne onako kako bi oni htjeli. Allah želi da ljudi žive u skladu sa Njegovim vjerovjernošću i na način s kojim je On zadovoljan. Allahu pripadaju najuzvišenija svojstva. Nijedan čovjek nije zadovoljan da mu neko drugi diktira kako će i na koji način trošiti i koristiti ono što posjeduje, pa tako i Allah s.v.t. stvara ono što hoće i radi ono što hoće:

Gospodar tvoj stvara šta hoće, i On odabira. Oni nemaju pravo birati. Hvaljen neka je Allah i vrlo visoko iznad onih koje s Njim izjednačuju! (Al-Qasas 68)

Ovo je svrha stvaranja svega, i onoga što vidimo i što ne vidimo od svjetova kako bi čovjek preko toga obožavao Allaha s.v.t. Dato mu je sve na korišćenje kako bi spoznao svoga Gospodara i kako bi se time pomogao u ibadetu Njemu Uzvišenom. Uzvišeni Allah nije stvorio ljude kako bi postao jači, ili da bi mu oni koristili ili kakvu štetu od Njega otklonili. Ljudi su potrebni Njega s.v.t., a On je neovisan od njih. Allah nas je obavijestio o tome pa kaže:

O ljudi, vi ste siromasi, vi trebate Allaha, a Allah je nezavisan i hvale dostojan.

Ako hoće, ukloniće vas i nova stvorenja dovesti,
to Allahu nije teško. (Fatir 15-17)

Onaj ko uspije u obožavanju Allaha pobijedio je sa svim vječnim blagodatima koje je Allah obećao, a onaj ko bude robovao svojim strastima i šejtanu biće kažnjen vječnom džehennemskom vatrom. Kaže Allah s.v.t.:

(6) Oni koji ne vjeruju između sljedbenika Knjige i mnogobošci biće, sigurno, u vatri džehennemske, u njoj će vječno ostati; oni su najgora stvorenja.

(7) A oni koji vjeruju i čine dobra djela – oni su, zbilja, najbolja stvorenja,

(8) njih nagrada u Gospodara njihova čeka; edenski vrtovi kroz koje rijeke teku, u kojima će vječno i zauvijek boraviti; Allah je njima zadovoljan, a i oni Njime zadovoljni. To će biti

za onoga koji se bude bojao Gospodara svoga. (Al-Bajjinah 6-8)

STADIJUMI (FAZE) NASTANKA LJUDSKE VRSTE

Kur'an spominje redosljed etapa stvaranja čovjeka pa kaže:

Koji sve savršeno stvara, koji je prvog čovjeka stvorio od ilovače –

a potomstvo njegovo stvara od kapi hude tekućine,
zatim mu savršeno udove uobliči i život mu udahne – i On vam
i sluh i vid i pameti daje – a kako vi malo zahvaljujete! (As-Sadždah 7-9)

Dakle, nije tačno ono što neki govore kako je čovjek nastao evolucijom nekog drugog stvorenja. Rekao je Allah:

Mi čovjeka stvaramo u skladu najljepšem. (At-Tin 4)

Allah je učinio da čovjek prolazi kroz faze i razvoj koji se završava vječnošću u Džennetu ili vječnošću u Vatri. Kur'an nam je na slikovit i sažet način prikazao ove faze koje su zadivile naučnike uprkos onome što su znali o opisu nastanka ljudskog života od početka do kraja. Određenim i preciznim riječima je jasno prikazan ovaj opis što ukazuje na istinitost Kur'ana. Kaže Allah s.v.t.:

Mi čovjeka od bîti zemlje stvaramo,
zatim ga kao kap sjemena na sigurno mjesto stavljamo,
pa onda kap sjemena ugruškom učinimo, zatim od ugruška
grudu mesa stvorimo, pa od grude mesa kosti napravimo, a

onda kosti mesom zaodjenemo, i poslije ga, kao drugo stvorenje, oživimo – pa neka je uzvišen Allah, najljepši Stvoritelj!

Vi ćete, poslije toga, pomrijeti,
zatim ćete, na onome svijetu, oživljeni biti. (Al-Mu'minun 12-16)

Te faze su sljedeće:

1. Stvaranje iz ničega

U početku čovjeka nije ni bilo pa ga je Allah stvorio iz ničega i u tome je dovoljan dokaz o proživljenju nakon smrti, jer Onaj ko je mogao iz ništa stvoriti još lakše Mu je ponovo stvoriti nešto. Kaže Uzvišeni:

Zar je to davno bilo kad čovjek nije bio spomena vrijedan?

Mi čovjeka od smjese sjemena stvaramo da bismo ga na kušnju stavili i činimo da on čuje i vidi. (Al-Insan 1-2)

2. Razvoj u materici

Ovo je također jedna od etapa kroz koju prolazi čovjek i razvija se sve dok se ne uobliči i udahne se u njega duša, tj. život, potom mu se dadne lik kao što je Allah s.v.t. objasnio u prethodnim ajetima, pa kaže:

On vas stvara u utrobama matera vaših, dajući vam likove, jedan za drugim, u tri tmine. To vam je, eto, Allah, Gospodar vaš, Njegova je vlast, nema boga osim Njega, pa kuda se onda odmećete? (Az-Zumar 6)

Allah s.v.t. je za ljudski organizam u utrobi majke obezbjedio sve sastojke i elemente koji će ga održati u životu, odgovarajuću klimu, sigurno mjesto koje će podnijeti sve poteškoće i u koje će se dopremati hrana potrebna za život i slično u tačno određenim količinama, ni manje ni više od onoga što je potrebno. Kaže Uzvišeni Allah:

Zar vas od neznatne tekućine ne stvaramo,
koju na pouzdano mjesto stavljamo
do roka određenoga?!

Takva je Naša moć; a kako smo Mi samo moćni!
(Al-Mursalat 20-23)

3. Život na ovom svijetu (dunjaluku)

Dunjaluk je period rada i privređivanja, iskušenja i ispita tako da je Allah Uzvišeni čovjeku dao čula poput sluha, vida i razuma kako bi mogao preko njih razlikovati istinu od neistine i korist od štete. Rekao je Allah s.v.t.:

Allah vas iz trbuha majki vaših izvodi, vi ništa ne znate, i daje vam sluh i vid i razum da biste bili zahvalni. (An-Nahl 78)

Stvorio ga je u najljepšem obliku i dao mu tijelo sa svojim dijelovima kako bi mogao koristiti sva dobra ovog svijeta. Također je Allah stvorio unutrašnje organe u čovjeku koji mu obezbjeđuju snagu za tijelo. Kaže Allah s.v.t.:

Kako ne vidite da vam je Allah omogućio da se koristite svim onim što postoji na nebesima i na Zemlji i da vas darežljivo obasipa milošću Svojom, i vidljivom i nevidljivom?

A ima ljudi koji raspravljaju o Allahu bez ikakva znanja, bez ikakve upute i bez knjige svjetilje. (Lukman 20)

S obzirom da Allah nije stvorio ljude ni zbog čega drugog osim da Mu čine ibadet – da Ga obožavaju i da Mu se pokoravaju – iz Svoje dobrote prema njima slao im je poslanike i objavljivao knjige kako bi im pojasnio način na koji treba da Ga obožavaju, kako bi im ukazao na put istine kojega se trebaju držati i na put zla kojeg se trebaju kloniti. Kaže Uzvišeni Allah:

Mi šaljemo poslanike samo zato da donose radosne vijesti i da opominju; neka se zato oni koji vjeruju i dobra djela čine ničega ne boje i ni za čim neka ne tuguju.

(Al-An'am 48)

Allah s.v.t. je sve na ovom svijetu podredio čovjeku i time mu olakšao život pa mu je dao da se bavi poljoprivredom, proizvodnjom i svim onim što će mu omogućiti da uživa u blagodatima života i što će mu pomoći u pokoravanju Jednom Jedinom Allahu s.v.t. Rekao je Allah s.v.t.:

On vam je Zemlju pogodnom učinio, pa hodajte predjelima njezinim i hranite se onim što On daje, Njemu ćete poslije oživljenja odgovarati. (Al-Mulk 15)

Kako bi čovjek razmišljao o moći svog Stvoritelja i ojačao svoj iman (vjerovanje) i iskrenost Allah mu je dao veliki broj stvorenja koja ga upućuju na to, pa kaže Uzvišeni Allah:

Stvaranje nebesa i Zemlje, smjena noći i dana, lađa koja morem plovi s korisnim tovarom za ljude, kiša koju Allah spušta s neba pa tako u život vraća zemlju nakon mrtvila njezina – po kojoj je rasijao svakojaka živa bića, promjena vjetrova, oblaci koji

između neba i Zemlje lebde – doista su dokazi za one koji imaju pameti. (Al-Bakarah 164)

RACIONALNI DOKAZI IZ KUR'ANA O PROŽIVLJENJU

S obzirom na to da je pitanje proživljenja nakon smrti jedno od onih koje je zaokupljalo ljudski razum pa ga je negirao onaj u čije srce nije ušao iman (vjerovanje), Kur'an pojašnjava ovo pitanje koje nije nikakva novina već datira od samog nastanka čovjeka. Rekao je Allah Uzvišeni:

Nevjernici tvrde da neće biti oživljeni. Reci: "Hoćete, Gospodara mi moga, sigurno ćete biti oživljeni, pa o onome što ste radili, doista, biti obaviješteni!" – a to je Allahu lahko. (At-Tagabun 7)

Dokazi onih koji negiraju proživljenje koje su iznosili svojim poslanicima su neadekvatni i ukazuju na uzdizanje i oholost, a dovoljno bi im bilo da pogledaju i razmisle o tome kako su prvi put stvoreni. Rekao je Allah s.v.t.:

A kad im se ajeti Naši jasni kazuju, samo se ovim riječima izgovaraju: "Pretkе naše u život povratite, ako je istina to što govorite." (Al-Džasijah 25)

U suštini, negiranje proživljenja nakon smrti je jedna od šejtanskih spletki i nagovora kako bi odvratio čovjeka od vjerovanja, a veliki je broj Kur'anskih ajeta koji potvrđuju nepobitnu činjenicu o Allahovom postojanju i Njegovoj moći da ponovo oživi stvorenja, što podstiče čovjeka na razmišljanje o svom nastanku. Rekao je Uzvišeni:

Čovjek kaže: "Zar ću, kad umrem, zbilja biti oživljen?"

A zar se čovjek ne sjeća da smo ga još prije stvorili, a da nije bio ništa? (Marjam 66-67)

Ako bismo se rukovodili ljudskim rezonovanjem onaj ko je nešto napravio kadar je to ponovo učiniti – Allahu pripadaju najuzvišenija svojstva – pa Onaj ko je stvorio čovjeka kada ga nije ni bilo svakako je kadar to ponovo učiniti nakon što je postojao. Kaže Allah s.v.t.:

On je Taj koji iz ničega stvara i On će to ponovo učiniti, to je Njemu lahko; On je uzvišen i na nebesima i na Zemlji; On je silan i mudar. (Ar-Rum 27)

Kur'anski ajeti su dovoljni da uvjere onoga ko je nepristrasan u vjeri i ko razmišlja shodno svojoj prirodi bez spoljašnjih uticaja. Neki od tih ajeta su sljedeći:

- Razmišljanje o prvom stvaranju čovjeka, jer onaj ko je tada stvorio čovjeka može to i ponovo učiniti. Kaže Uzvišeni:

Kako čovjek ne vidi da ga Mi od kapi sjemena stvaramo, i opet je otvoreni protivnik,

i Nama navodi primjer, a zaboravlja kako je stvoren, i govori: "Ko će oživiti kosti kad budu truhle?" Reci: "Oživiće ih Onaj koji ih je prvi put stvorio; On dobro zna sve što je stvorio.

(Ja-Sin 77-79)

- Razmišljanje o fazama stvaranja čovjeka. Rekao je Allah:

Zar čovjek misli da će sam sebi prepušten biti, da neće odgovarati?

Zar nije bio kap sjemena koja se ubaci,
zatim ugrušak kome On onda razmjer odredi i skladnim mu lik
učini,

i od njega onda dvije vrste, muškarca i ženu, stvori,
i zar Taj nije kadar mrtve oživiti? (Al-Kijamah 36-40)

- Razmišljanje o oživljavanju zemlje nakon njenog mrtvila kada Allah daje da izrastu plodovi iako na njoj nije bilo ni traga od života. Kaže Allah s.v.t.:

Jedno od znamenja Njegovih je i to što ti vidiš suhu zemlju, a kad na nju spustimo kišu, ona se pokrene i uzbuja. Onaj ko njoj daje život oživiće, sigurno, i umrle, jer je On kadar sve.
(Fussilat 39)

- Razmišljanje o stvaranju univerzuma i svega što je u njemu čije je stvaranje veće djelo od stvaranja čovjeka, a za onoga ko je stvorio univerzum nije ništa čudno da ponovo oživi mrtve koji ne predstavljaju ni jedno zrno u odnosu na kosmos. Rekao je Uzvišeni:

Zar ne znaju da je Allah – koji je nebesa i Zemlju stvorio i koji nije, stvarajući ih, iznemogao – kadar da oživi mrtve? Jeste, On sve može. (Al-Ahkaf 33)

- Razmišljanje o snu čovjeka i njegovom buđenju, jer san je kao mala smrt nakon koje dolazi život pa tako i poslije prave smrti čovjeka dolazi život (proživljenje). Kaže Allah s.v.t.:

Allah uzima duše u času njihove smrti, a i onih koji spavaju, pa zadržava one kojima je odredio da umru, a ostavlja one druge do roka određenog. To su, zaista, dokazi za one koji razmišljaju. (Az-Zumar 42)

Zatim Allah Uzvišeni onima koji negiraju proživljenje pojašnjava nešto drugo što smatraju teškim (nemogućim), a to je Njegova moć kojoj ništa nije nemoguće pa ni proživljenje nakon smrti svih ljudi koji su živjeli od Adema a.s. pa do momenta kada će nestati univerzum. U jednom trenu, jednom naredbom kada Allah nešto hoće On samo kaže – budi – i ono bude. Allahu pripadaju najuzvišenija svojstva, a u našem svakodnevnom životu pritiskom na jedno dugme može se osvijetliti cijeli grad. Rekao je Allah Uzvišeni:

Stvoriti sve vas i sve vas oživiti isto je kao stvoriti i oživiti jednoga čovjeka; Allah, zaista, sve čuje i sve vidi. (Lukman 28)

Svi kur'anski ajeti su objavljeni da bi čovjek o njima razmišljao i pouku primio. Istinu je rekao Allah:

A Mi smo Kur'an učinili dostupnim za učenje napamet i pouku, pa ima li ikoga ko bi pouku primio?! (Al-Kamar 40)

4. ZAGROBNI ŽIVOT (BERZAH)

Berzah je život koji će proživjeti svaki čovjek nakon svoje smrti, jer smrt nije kraj ljudskog života već istinski početak i prelazak u drugi život koji se zove zagrobni život, a koji će trajati sve dok Allah ne naredi nestanak svega što je u ovom kosmosu i svaki oblik života. Ostaće samo oni za koje Allah odredi da ostanu. Rekao je Uzvišeni Allah:

I u Rog će se puhnuti, i umrijeće oni na nebesima i oni na Zemlji, ostaće samo oni koje bude Allah odabrao; poslije će se u Rog po drugi put puhnuti i oni će, odjednom, ustati i čekati. (Az-Zumar 68)

U ovoj fazi čovjek je mrtav na dunjaluku (ovom svijetu), a živ na drugome svijetu u svom kaburu (mezaru) gdje će biti ili kažnjavaan ili nagrađivan shodno svojim djelima. Allah je ovo pojasnio kada govori o Faraonu u njegovom narodu koji su poricali Allahove dokaze pa su bili potopljeni:

Oni će se ujutro i navečer u vatri pržiti, a kada nastupi Čas:
 "Uvedite faraonove ljude u patnju najtežu!" (Gafir 46)

Nakon zagrobnog života puhnut će se u rog po drugi put (puhanje proživljenja) nagovještavajući Sudnji dan i sakupljanje svih ljudi na mjesto obračuna pa će ljudi biti prestravljeni od žestine onoga što čuju i vide toga dana. Kaže Uzvišeni:

O ljudi, Gospodara svoga se bojte! Zaista će potres, kada Smak svijeta nastupi, veliki događaj biti!

Na dan kad ga doživite svaka dojlja će ono što doji zaboraviti, a svaka trudnica će svoj plod pobaciti, i ti ćeš vidjeti ljude pijane, a oni neće pijani biti, već će tako izgledati zato što će Allahova kazna strašna biti. (Al-Hadždž 1-2)

Tada će se čitav univerzum poremetiti i srušiti, i Sunce, i Zemlja, i zvijezde i njihove putanje. Rekao je Allah:

(1) Kada sunce sjaj izgubi, (2) i kada zvijezde popadaju, (3) i kada se planine pokrenu, (4) i kada steone kamilе bez pastira ostanu, (5) i kada se divlje životinje saberu, (6) i kada se mora vatrom napune, (7) i kada se duše sa tijelima spare, (8) i kada živa sahranjenā djevojčica bude upitana, (9) zbog kakve krivice je umorena, (10) i kada se listovi razdiјele, (11) i kada se nebo ukloni, (12) i kada se

Džehennem raspali, (13) i kada se Džennet približi. (At-Takvir 1-13)

5. POLAGANJE RAČUNA

Kada Allah ponovo oživi sva stvorenja, ljude, ptice i ostale životinje sakupiće ih da bi im se sudilo na jednom mjestu na Sudnjemu danu kako bi svako dobio ono što zaslužuje pred pravdom. Ljudima se neće učiniti nikakva nepravda. Rekao je Allah Uzvišeni:

Mi ćemo na Sudnjem danu ispravne terazije postaviti, pa se nikome krivo neće učiniti; ako nešto bude teško koliko zrno gorušice, Mi ćemo za to kazniti ili nagraditi. A dosta je to što ćemo Mi račune ispitivati. (Al-Anbija' 47)

Svaki narod će polagati račun prema šeriatu (vjer zakonu) koji je bio objavljen njegovom poslaniku i na njegovom jeziku pa će vjernik biti nagrađen, a nevjernik kažnjen. Kaže Uzvišeni:

A na Dan kada pozovemo sve ljude s vođom njihovim, oni kojima se knjiga njihova dâ u desnu ruku njihovu čitaće knjige svoje i neće im biti ni koliko trun jedan učinjena nepravda; onaj ko je na ovome svijetu bio slijep biće slijep i na onom i daleko od svakoga dobra. (Al-Isra' 71-72)

Zatim će se među stvorenjima izmiriti hakkovi (prava koja su mu bila uskraćena) kako nam to objašnjava Allahov poslanik Muhammed a.s. u svom hadisu: "Znate li vi ko je muflis (bankrot)"? Upita Poslanik sallallahu alejhi ve sellem. Ashabi odgovoriše: "Muflis je kod nas onaj koji nema ni novca ni robe." Alejhisselam reče: "Muflis moga ummeta je onaj ko dođe na Sudnji dan s namazom, postom i zekatom, ali je

psovao onog, potvorio ovog, u imetku zakinuo onog, prolio krv (ranio) ovog, udario onog... Pa će se svakom od njih dati dio njegovih dobrih djela, a ako mu nestane dobrih djela prije nego što se svima oduži, onda će se uzeti od njihovih loših djela i prebaciti na njega, pa će se onda, zajedno s njima, strovaliti u vatru." (Sahihu Muslim)

Od savršenosti pravde Allaha Uzvišenog je i to što će se i među životinjama izmiriti hakkovi, zato se ovaj dan i zove Dan polaganja računa. Kaže Allahov Poslanik a.s.: "Svakom će se dati pravo koje mu pripada čak do te mjere da će se šutoj ovci (bez rogova) dati pravo zato što ju je rogata ovca ubola." (Sahihu Muslim)

Nakon što se među životinjama presudi po pravdi i svakoj bude dato pravo koje joj je uskraćeno Allah će im reći – Budite prašina. Tada će nevjernik kada bude vidio kakva ga propast čeka kazati – Da je sreće da i ja postanem prašina. Rekao je Uzvišeni Allah:

Mi vas na skorbu patnju upozoravamo, na Dan u kome će čovjek djela ruku svojih vidjeti, a nevjernik uzviknuti: "Da sam, bogdo, zemlja ostao!" (An-Naba' 40)

Zatim će se ljudi podijeliti u dva pravca, trećeg nema. Prvi je put ka Džennetu i njegovim blagodatima, a drugi je put ka Džehennemu, vječnoj vatri koja je propast za zalutale nevjernike. Za nagradu Dženneta se treba boriti i o tome razmišljati. Kaže Uzvišeni:

Na dan kad nastupi Čas ožvjljenja – ljudi će se razdvojiti:

oni koji su vjerovali i dobra djela činili – u džennetskom perivoju će se radovati,

a oni koji nisu vjerovali i koji su ajete Naše i susret na Sudnjem danu poricali – u trajnoj će muci biti. (Ar-Rum 14-16)

6. AHIRETSKA KUĆA

Vjernici koji su vjerovali svojim poslanicima i živjeli u pokornosti Allahu slijedeći Njegove naredbe i kloneći se onoga što je On zabranio će boraviti u Džennetu, mjestu vječnih blagodati koje oko nije vidjelo i za koje uho nije čulo, u kojem nema kraja ljudskoj sreći. O tome nas je obavijestio Allah pa kaže:

U njemu će dovjeka sve što zažele imati; to je obećanje Gospodara tvoga; oni će imati pravo to iskati od Njega. (Al-Furkan 16)

Stanovnici Dženneta će u njemu jesti i piti, a fizioloških potreba neće biti, ni pljuvačke, ni sekreta iz nosa. Ono što budu jeli i pili će izlaziti u vidu znoja koji će biti poput mirisa miska. U Džennetu neće biti bolesti niti lošeg raspoloženja. Glasnik će pozvati džennetlije i reći će im – Bićete zdravi, a nikada bolesni, vječno ćete živjeti i nikada nećete umrijeti, uvijek ćete biti mladi i nikada nećete ostariti, vječno ćete uživati u blagodatima i nikada vam ništa neće naškoditi. O ovome nas je obavijestio Allahov Poslanik a.s. u hadisu kojeg bilježi imam Muslim.

Što se tiče nevjernika koji su se raspravljali sa poslanicima, u laž ih utjerivali i negirali ono sa čime su poslani biće u vječnoj vatri. Kaže Allah s.v.t.:

A nevjernike čeka vatra džehennemska, oni neće biti na smrt osuđeni, i neće umrijeti, i neće im se patnja u njemu ublažiti –
eto tako ćemo svakog nevjernika kazniti –

oni će u njemu jaukati: "Gospodaru naš, izbavi nas, činićemo dobra djela, drugačija od onih koja smo činili." – "A zar vas nismo ostavili da živite dovoljno dugo da bi onaj koji je trebao razmisliti imao vremena da razmisli, a bio vam je došao i onaj koji opominje? Zato iskusite patnju, nevjernicima nema pomoći!" (Fatir 36-37)

O neprekidnoj patnji Allah Uzvišeni kaže:

One koji ne vjeruju u dokaze Naše Mi ćemo sigurno u vatru baciti; kad im se kože ispeku, zamijenićemo im ih drugim kožama da osjete pravu patnju. Allah je, zaista, silan i mudar.
(An-Nisa' 56)

Hrana nevjernika u Džehennemu će biti trnje najgore vrste, kaže Uzvišeni:

Kada drugog jela osim trnja neće imati,
koje neće ni ugojiti ni glad utoliti. (Al-Gašijah 6-7)

Također, nevjernici će jesti plodove sa drveta koje se zove Zekum koje raste iz središta Džehennema. Kada bi samo jedna kap sa ovog drveta pala na stanovnike dunjaluka (ovoga svijeta) sve bi se na njemu pokvarilo. Rekao je Uzvišeni:

Drvo Zekum

biće hrana grješniku,
u trbuhu će kao rastopljena kovina vreti,
kao što voda kada ključa vri. (Ad-Duhan 43-46)

Zatim, hrana će im biti pomi, a ključala voda, gnoj, odvratna kapljevina i znoj će biti piće stanovnika vatre. Rekao je Allah s.v.t.:

zato on danas ovdje nema prisna prijatelja
ni drugog jela osim pomija,
koje će samo nevjernici jesti." (Al-Hakkah 35-37)

Od ključale vode će se istopiti ono što je u njihovim trbusima i koža. Kaže Allah s.v.t.:

...koji će se uzavreлом vodom poжити, koja će im crijeva kidati!
(Muhammad 15)

Odjeća nevjernika će biti od vatre skrojena prema njihovim tijelima kako je pojasnio Uzvišeni Allah:

Onima koji ne budu vjerovali biće odijela od vatre skrojena, a ključala voda biće na glave njihove ljevana; od nje će se istopiti ono što je u trbusima njihovim, i koža,
a gvozdenim maljevima biće mlaćeni;

kad god pokušaju zbog teškog jada iz nje izići, biće u nju vraćeni: "Iskusite patnju u užasnoj vatri!" (Al-Hadždž 19-22)

Ovdje zapravo počinje pravi, istinski život, u kući vječnosti u kojoj nema smrti. Kaže Allahov Poslanik a.s.: “Kada stanovnici Dženneta uđu u Džennet, a stanovnici Džehennema u

Džehennem glasnik će ih pozvati i reći – O stanovnici Dženneta nema smrti za vas, o stanovnici Džehennema ni za vas nema smrti.” (Sahihul-Buhari, Tirmizi, Ibn Hibban)

Razuman čovjek se sprema za ovaj dan i obračunava se sam sa sobom kako bi vidio da li je na pravom putu i ispravnoj vjeri. Rekao je Uzvišeni:

Allah zaista neće nikakvu nepravdu ljudima učiniti, ljudi je sami sebi čine. (Junus 44)

POTREBA STVORENJA ZA OBOŽAVANJEM NEKOG BOŽANSTVA

Čovjek nekoga ili nešto mora obožavati. Ljudske duše se nekom božanstvu moraju pokoravati jer su takve po prirodi. Kao što ljudsko tijelo ima potrebu za hranom i pićem kako bi živjelo tako i duše imaju potrebu da obožavaju svoga Stvoritelja, da Mu se obraćaju za svoje potrebe, da ponizno pred Njim osjete smirenost i spokoj pod Njegovom zaštitom. Bez obožavanja Allaha s.v.t., ljudi su kao stoka koja nema drugu brigu osim stomaka i strasti, što dovodi do propasti i mnogih duševnih problema. Rekao je Allah:

Allah će one koji vjeruju i dobra djela čine uvesti u džennetske bašče kroz koje rijeke teku, a oni koji ne vjeruju – koji se naslađuju i žderu kao što stoka ždere – njihovo će prebivalište vatra biti! (Muhammad 12)

Kada ljudi ne obožavaju Allaha među njima se proširi zakon džungle i jači čini nasilje slabijem od sebe, bogati iskorištavaju siromašne, nema samilosti prema djeci, ne poštuju se stariji, ne pomažu se slabašni i bolesni. Živi se materijalističkim životom koji je zasnovan na interesima i koristi.

U ljudsku dušu je utisnut osjećaj i priznanje o postojanju njenog Stvoritelja, koga učenjaci nazivaju urođenim vjerskim instinktom. Rekao je Allah:

Ti upravi lice svoje vjeri, kao pravi vjernik, vjeri, djelu Allahovu, prema kojoj je On ljude načinio – ne treba se mijenjati Allahova vjera, jer to je prava vjera, ali većina ljudi to ne zna. (Ar-Rum 30)

Muhammed a.s. kaže: “Svako dijete rodi se u prirodnoj vjeri, pa ga roditelji požidove, pokrste ili učine obožavaocem vatre.”
(Sahihul-Buhari)

Čak i kada bi čovjek potisnuo urođenu prirodu sa kojom ga je Allah stvorio on bi počeo tragati za nekom silom kojoj bi se obraćao za svoje potrebe i u njoj našao utočište u trenucima slabosti i iskušenja. Ovo je itekako primjetno u svim prethodnim narodima pa su neki obožavali zvijezde, kamenje ili drveće. Ovaj urođeni instinkt je prisutan kod svakog čovjeka bez izuzetka, ali ga neki niječu iz inata i oholosti, a neki ga prihvate i vjeruju. Ovaj instinkt, urođena priroda čovjeka, posebno dođe do izražaja kada je čovjek bolestan ili ga snađe neka nevolja pa nesvjesno doziva Allaha ili podiže pogled ka nebu znajući i priznajući postojanje neke veće sile koja mu može pomoći i osloboditi ga nevolje u kojoj se našao. Istinu je rekao Uzvišeni Allah:

A kad ljude nevolja snađe, oni se Gospodaru svome pokajnički obraćaju, a poslije, kad im On dâ da okuse milost Njegovu, odjednom neki od njih Gospodaru svome druge ravnim smatraju. (Ar-Rum 33)

Također, kada se dogode nepogode i katastrofe istina ispliva na površinu i razotkriju se lažna božanstva koja se obožavaju mimo Allaha, a dove i molbe koje se upućuju istinskom Bogu postanu iskrene jer je On taj u Čijim je rukama sve i koji je kadar i moćan da otkloni nevolju. Kur'an slikovito opisuje ovu situaciju pa kaže:

Kada čovjeka snađe nevolja, on Nam se moli: ili ležeći, ili sjedeći, ili stojeći. A čim mu nevolju otklonimo, on nastavlja,

kao da Nam se nije ni obraćao molbom zbog nevolje koja ga je bila zadesila. Tako se nevjernicima čini lijepim ono što rade.

(Junus 12)

U slučaju kada čovjek bude zatečen i iznenađen nečim što mu nije drago, ne nalazi izlaza osim u toj skrivenoj sili za koju duboko u sebi osjeća i zna da postoji, svjestan da mu ona može pomoći i spasiti ga. Rekao je Allah Uzvišeni:

On vam omogućava da kopnom i morem putujete. Pa kad ste u lađama i kad one uz blag povjetarac zaplove s putnicima, te se oni obraduju tome, naide silan vjetar i valovi navale na njih sa svih strana, i oni se uvjere da će nastradati, iskreno se mole Allahu: "Ako nas iz ovoga izbaviš, sigurno ćemo biti zahvalni!"

(Junus 22)

Prethodni narodi su mimo Allaha obožavali kipove upravo zbog urođenog instinkta i potrebe što je utkano u svakom čovjeku za vjerom u nešto. Onda kada nema ispravne vjere kojom će se udovoljiti toj prirodi i instinktu čovjeka za obožavanjem, ljudi počnu tragati za nečim drugim što će ih zasititi pa skrenu s pravog puta, zalutaju i počnu obožavati stvorenja koja su poput njih kako bi udovoljili tom svom urođenom nagonu (instinktu). Istinu je rekao Uzvišeni Allah:

Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate, zaista su robovi, kao i vi. Pa, vi im se klanjajte, i neka vam se odazovu ako istinu govorite! (Al-A'raf 194)

Međutim, zdrav razum i čista priroda odbijaju da prihvate božanstva kao što su kamenje, drveće, zvijezde, životinje i tako dalje. Ono što je zapanjujuće je to što ljudi koji su na određenom stepenu znanja, obrazovanja i kulture obožavaju

ova lažna božanstva i prihvataju ih države koje su dostigle visok stepen znanja. Istinu je rekao Uzvišeni Allah:

Oni znaju samo spoljašnju stranu života na ovome svijetu, a prema onome svijetu su ravnodušni. (Ar-Rum 7)

Rekao je Sejjid Kutb Allah mu se smilovao: “Ljudi ne mogu živjeti ne vjerujući ni u šta, ljudi u nešto moraju vjerovati. Oni koji ne vjeruju u Allaha automatski su upali u obožavanje nečeg drugog mimo Allaha u svim aspektima života.”

Upašće u velike nevolje zbog svojih strasti i prohtjeva bez ograničenja i kontrole, a zatim će izgubiti ljudska svojstva i specifičnosti i spustiti se na nivo životinja. Rekao je Uzvišeni Allah:

A oni koji ne vjeruju – koji se naslađuju i žderu kao što stoka ždere – njihovo će prebivalište vatra biti! (Muhammad 12)

Najveći gubitak čovjeka je kada izgubi ljudskost i degradira sebe na nivo životinja, a to je ono što obavezno slijedi nakon ostavljanja vjere u Jedinog Allaha – slijeđenje strasti i prohtjeva. Nakon toga čovjek upadne u vrtlog raznih oblika obožavanja i to stvorenjima kao što su vladari, predvodnici koji postupaju u skladu sa zakonima koje su sami donijeli i uspostavili, a koji nemaju nikakve kontrole ni cilja osim zaštite ličnih interesa bilo da se oni koji su osmislili te zakone pokoravaju pojedincu, vladajućem sloju ili vladaru. Pogled na stepen sveobuhvatne humanosti dokazuje nam ovu pojavu u svim oblicima ljudske vladavine koji nisu od Allaha i ne rukovode se Allahovim šeriatom.

Ovo nam ukazuje na vrijednost jedinog ispravnog obožavanja i vjere koji štite ljudske živote, njihovu čast i imetak, a koji se ne mogu zaštititi kada rob robuje robu (stvorenje stvorenju) u bilo kom obliku i smislu – zakonodavnom, slijepom slijeđenju ili ubjeđenju.

RACIONALNI DOKAZI O JEDNOĆI ALLAHA UZVIŠENOG

Brod će potonuti ukoliko njime upravljaju dva kormilara, administracija će propasti ako njome rukovode dva direktora, trgovina će propasti ako dvojica donose odluke jer će svaki od njih nastojati da preuzme vlast u upravljanju poslovima. A šta tek reći o prostranom univerzumu kada bi se njegovo funkcionisanje poremetilo za samo jedan atom nastao bi potpuni kolaps. Kada bi postojalo još bogova mimo Allaha s.v.t., nastalo bi nadmetanje koje vodi zlu. Istinu je rekao Uzvišeni Allah:

Da Zemljom i nebesima upravljaju drugi bogovi, a ne Allah, poremetili bi se. Pa nek je uzvišen Allah, Gospodar svemira, od onoga što Mu pripisuju! (Al-Anbija' 22)

U prirodi svih ortaka (partnera) je međusobno nadmetanje u nastojanju da se dobije prevlast kako bi jedan od njih bio glavni, onaj koji donosi odluke, što šteti poslu i može dovesti do konačne propasti. Rekao je Allah:

Allah nije uzeo Sebi sina, i s Njim nema drugog boga! Inače, svaki bi bog, s onim što je stvorio – radio što bi htio, i jedan drugog bi pobjeđivao. – Hvaljen neka je Allah koji je daleko od onoga što oni iznose. (Al-Mu'minun 91)

Na isti način postupaju ovosvjetski vladari u međusobnim sporovima i sukobima. Svaki od njih želi da ukloni drugog vladara i postane jedini koji vlada. Kaže Uzvišeni:

Reci: "Da pored Njega postoje drugi bogovi, kao što oni govore, oni bi onda potražili put do Allaha Svevišnjeg." (Al-Isra' 42)

Rekao je Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao: "Riječi Uzvišenog Allah nije uzeo Sebi sina, i s Njim nema drugog boga!... Zatim imamo dokaz koji opovrgava sve njihove tvrdnje i molbe i oslikava ideologiju širka (mnogoboštva) u smislu apsurdna i nemogućnosti: Inače, svaki bi bog, s onim što je stvorio – radio što bi htio koristeći se onim što je stvorio shodno posebnom zakonu, svakome bi pripadao dio univerzuma, ili bi za svaku skupinu stvorenja važio zaseban zakon koji nije dio općeg zakona koji važi za sve. I jedan drugog bi pobjeđivao – svojom silom, vlašću i djelovanjem na univerzum koji ne može opstati niti funkcionirati osim po jednom zakonu i uređenju. Međutim sve ovo što smo nabrojali (u smislu postojanja više bogova) ne postoji u univerzumu koji svjedoči jednoću Onoga koji ga je stvorio i sazdao, svjedoči postojanje jednog zakona i uređenja. Svaki dio univerzuma i sve što je u njemu je u skladu sa ostalim dijelovima bez sudara, sukoba i poremećaja... Hvaljen neka je Allah koji je daleko od onoga što oni iznose..."

OBOŽAVANJE U ISLAMU

Islam je vjera svih Allahovih vjerovjesnika i poslanika jer je njegova suština predanost i poslušnost Allahu pokornošću i čistoćom i oslobađanjem od širka (mnogoboštva). Obožavanje i robovanje Allahu je najveća počast i vrijednost jer na taj način postaješ slobodan, pokoravajući se Njemu postaješ jak i ponosan, a kada si zadovoljan sa Allahom onda si smiren, spokojan i bezbrižan. Allah je učinio da obožavanje i robovanje samo Njemu bude počast svih Njegovih vjerovjesnika i poslanika počev od Nuha a.s., pa do posljednjeg poslanika i pečata svih vjerovjesnika i poslanika Muhammeda a.s.. Rekao je Uzvišeni:

A riječ Naša je davno rečena o robovima Našim, o poslanicima:

"Oni će biti, doista, potpomognuti

i vojska Naša će zacijelo pobijediti!" (As-Saffat 171-173)

Obožavanje Allaha i robovanje Njemu Uzvišenom je šeriat sa kojim su došli svi poslanici s ciljem da se on ostvari i primijeni. Kaže Uzvišeni obraćajući se Svome Poslaniku a.s.:

On vam propisuje u vjeri isto ono što je propisao Nuhu i ono što objavljujemo tebi, i ono što smo naredili Ibrahimu i Musau i

Isau: "Pravu vjeru ispovijedajte i u tome se ne podvajajte!"

Teško je onima koji Allahu druge ravnim smatraju da se tvome pozivu odazovu. Allah odabire za Svoju vjeru onoga koga On hoće i upućuje u nju onoga ko Mu se iskreno obrati. (Aš-Šura

13)

Također, ono što ukazuje na značaj i veličinu obožavanja Allaha Uzvišenog je činjenica da je Poslanik a.s. ostao 13 godina u Mekki nakon što je postao poslanik pozivajući ljude isključivo u obožavanje Allaha Jedinog kako bi ispravio iskrivljena i pogrešna vjerovanja kod njih, kao što su obožavanje kipova i idola. Pratio je i posjećivao njihove skupove i govorio im: “O ljudi, recite – Nema drugog Boga osim Allaha, uspjete.”(Sahihu ibn Hibban, Sahihus-siratu en-nebevijjeti lil Albani)

To je zato što je obožavanje Allaha temelj i podloga iz koje proizilazi zakonodavstvo i propisi. Bez ove osnove svi propisi, zakoni, dobra djela i svi obredi postaju prah i pepeo bez ikakve vrijednosti, kao što je Uzvišeni Allah to pojasnio Svom Poslaniku Muhammedu a.s.:

A tebi, i onima prije tebe objavljeno je: "Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja djela će, sigurno, propasti, a ti ćeš izgubljen biti."

Nego, Allahu se jedino klanjaj i budi zahvalan! (Az-Zumar 65, 66)

Ovo je menhedž (pravac, metod) Poslanika s.a.v.s. i menhedž njegovih ashaba kada bi ih poslao da šire Allahovu vjeru. Naređivao im je da prioritet njihove misije bude ostvarivanje obožavanja Jedinog Allaha pa je naredio Muazu ibn Džebel u r.a. kada ga je poslao u Jemen sljedeće: „Ti ćeš doći narodu koji se pridržava Knjige, pa kada im dođeš, pozovi ih da očituju: da nema boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik. Ako ti se u tom pokore, obavijesti ih da im je Allah odredio obavljanje pet namaza u toku svakog dana i noći. Ako

ti se i u tom pokore, obavijesti ih da im je Allah odredio obavezno dijeljenje zekata koji se uzima od njihovih bogataša i dijeli njihovim siromasima. I čuvaj se (da uzmeš) njihov najdragocjeniji imetak. I boj se kletve onoga kome je učinjena nepravda, jer između njega i Allaha nema nikakvog paravana (posrednika).” (Sahihul Buhari)

Allah Uzvišeni nam je naredio da samo Njega obožavamo i da se oslobodimo svih oblika obožavanja nekog drugog. Naše želje i žudnje moraju biti u skladu sa onim što nam je Allah naredio i propisao bilo da se radi o dunjalučkim ili ahiretskim stvarima. Nema saglasnosti u onome što su ljudi jedni drugima propisali, a ovim oslobađanjem pojedinac postaje bolji i popravlja sebe. Pa kaže Uzvišeni:

O vjernici, bojte se Allaha i budite s onima koji su iskreni! (At-Tavbah 119)

Na ovaj način pojedinac postaje bolji i prema zajednici. Rekao je Allahov Poslanik a.s.: “Hoćete li da vas obavijestim o pravim vjernicima? To je onaj od koga su imeci i životi drugih ljudi sigurni. Musliman je onaj od čijeg su jezika i ruku sigurni ostali ljudi, mudžahid je onaj ko svoju dušu ukroti u pokornosti prema Allahu, a muhadžir je onaj ko napusti grijeh.” (bilježi ga Ahmed, a šejh Albani ga je ocijenio vjerodostojnim u Silsiletus-sahiha)

Obožavanje Allaha sa svim onim što On naređuje i zabranjuje sputava i kontroliše razarajuće čovjekove strasti koje ga mogu uništiti. Kaže Allah s.v.t.:

O vjernici, klonite se mnogih sumnjičenja, nekā sumnjičenja su, zaista, grijeh. I ne uhodite jedni druge i ne ogovarajte jedni

druge! Zar bi nekome od vas bilo drago da jede meso umrloga brata svoga – a vama je to odvratno – zato se bojte Allaha; Allah, zaista, prima pokajanje i samilostan je. (Al-Hudžurat 12)

Također na taj način se štiti i zajednica pa kaže Uzvišeni Allah:

I Allahu se klanjajte i nikoga Njemu ravnim ne smatrajte! A roditeljima dobročinstvo činite, i rođacima, i siročadi, i siromasima, i komšijama bližnjim, i komšijama daljnjim, i drugovima, i putnicima, i onima koji su u vašem posjedu. Allah, zaista, ne voli one koji se ohole i hvališu. (An-Nisa' 36)

Ovako se štiti i sredina u kojoj živimo, rekao je Allah Uzvišeni:

I ne pravite nered na Zemlji, kad je na njoj red uspostavljen, a Njemu se molite sa strahom i nadom; milost Allahova je doista blizu onih koji dobra djela čine.

(Al-A'raf 56)

U obožavanju Allaha ljudi su zaštićeni i u političkom smislu. Kaže Allah Uzvišeni:

Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vašeg ne izgone – Allah, zaista, voli one koji su pravični. (Al-Mumtahanah 8)

Obožavanjem Uzvišenog Allaha ljudi su zaštićeni i u ekonomskom smislu. Kaže Allah Uzvišeni:

Ne jedite imovinu jedan drugoga na nepošten način i ne
parničite se zbog nje pred sudijama da biste na grješan način i
svjesno dio tuđe imovine pojeli!

(Al-Bakarah 188)

Kada posmatramo racionalno a ne pristrasno uvjerit ćemo se da iz obožavanja Allaha proističe ispravan način čovjekovog života, a on zagovara čuvanje ovog univerzuma kroz očuvanje onoga što obezbjeđuje njegov opstanak i sprječavanje onoga što uništava čovjeka, zajednicu, zemlju i njene vrijednosti. Šta više, na ovaj način se šire plemenite ćudi morala kako nas je obavijestio Poslanik a.s.:

“Poslat sam da usavršim plemenite ćudi kod ljudi.” (Sahihul Buhari u poglavlju “Al Edebul-mufred”, i Ahmed i Hakim)

Također, obožavanje i vjerovanje u Allaha podrazumijeva širenje ljubavi, samilosti i mira, čistoću, izvršavanje preuzetih emaneta (obaveza i zadataka), poštivanje dogovora i ugovora, činjenje dobročinstva i pomaganje komšiji, siročetu, nevoljniku, putniku namjerniku, onima koji imaju neku potrebu, nježnost, blagost, dobročinstvo prema roditeljima, čuvanje i održavanje rodbinskih veza, lahkoću, drugome željeti dobro itd. I ne samo ovo, već obožavati Allaha znači i lijepo postupati prema životinjama i činiti im dobročinstvo jer je to jedan dio ili aspekt obožavanja Allaha kako nas je obavijestio Muhammed a.s. pa kaže: “Za učinjeno dobročinstvo prema svemu što ima dušu slijedi nagrada.” (Buhari)

Obožavati Allaha znači ostavljanje ružnog i lošeg ponašanja i zabranjivanje i širenje grijeha u društvu kao što su nasilje, krađa, laž, varanje, monopol, kamata, nepoštivanje roditelja,

ubistvo onoga kome je zabranjeno oduzeti život, jedenje imetka siročadi, blud, homoseksualizam, lažno svjedočenje, kršenje i nepoštivanje ugovora, kidanje rodbinskih veza, podmićivanje, rasipništvo, zakidanje na mjeranju, oholost, ogovaranje, prenošenje tuđih riječi, potvora i sve ono od djela, riječi i ružnog ponašanja što može proizvesti nered u sistemu jednog društva, narušiti mir i izazvati raskol i neslogu. Rekao je Allah Uzvišeni:

Reci: "Dođite da vam kažem šta vam Gospodar vaš propisuje: da Njemu nikoga ravnim ne smatrate, da roditeljima dobro činite, da djecu svoju, zbog neimaštine, ne ubijate – Mi i vas i njih hranimo – ne približujte se nevaljalštinama, bile javne ili tajne; ne ubijajte onog koga je Allah zabranio ubiti, osim kada to pravda zahtijeva – eto, to vam On preporučuje da biste razmislili – i da se imetku siročeta ne približavate, osim na najljepši način, sve dok punoljetno ne postane, i da krivo na litru i na kantar ne mjerite – Mi nikoga preko njegove mogućnosti ne zadužujemo – i kad govorite, da krivo ne govorite, pa makar se ticalo i srodnika, i da obaveze prema Allahu ne kršite – eto, to vam On naređuje da biste to na umu imali. (Al-An'am 151-152)

Ovo je poruka Allahovog Poslanika a.s. čak i onima koji su ga maltretirali i istjerali ga iz zavičaja i htjeli da ga ubiju. Praštanje i blagost su olakšanje. Ovo je bio pravac i metod kojeg je on pojasnio svojim ashabima kada su od njega tražili da proklinje mušrike (mnogobošce) koji su ih mučili, maltretirali, prognali iz njihovih zavičaja i pomagali da se oni prognaju pa je rekao alejhisselam: "Ja nisam poslat da proklinjem već sam poslat kao milost." (Sahihu Muslim)

Obožavati Allaha ne znači samo obavljati obrede kao što su namaz, zekat, post i slično, već je to predanost i pokornost Allahu, odazivanje i udovoljavanje Njemu u svemu što je naredio, ostavljanje onoga što je zabranio. Svi ibadeti, dobra djela moraju biti Njemu posvećena, iskreno i samo radi Njega učinjena. O Sebi je rekao Uzvišeni:

Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi. (Aš-Šura 11)

Postoje djela koja ne spadaju u obožavanje Allaha i onaj ko ih čini prestaje biti muslimanom iako tvrdi da je musliman, a to su: sihr (vraćanje), traženje blagoslova i berićeta od kaburova u kojima su ukopani neki dobri ljudi, ili od drveća, kamenja, zatim klanjanje i obilaženje oko tih kaburova, prinošenje žrtve njima, zavjetovanje, donošenje nekakvih poklona svetištima i kaburovima, veličanje istih vjerujući da oni koji su tu ukopani mogu kakvu korist ili štetu otkloniti ili da vladaju univerzumom. Da su šta u stanju od ovoga učiniti najprije bi sebi pomogli i kakvu korist pribavili. Također, od djela koja mogu naškoditi vjerovanju u Allaha, uprljati njegovu čistotu i učiniti da musliman ugrozi svoju vjeru jeste i to da nosi nekakve “učene” narukvice i konce i slično s ubjeđenjem da će od sebe na taj način otkloniti neku nevolju, ili nošenje hamajlija radi zaštite od uroka. Na sve ovo je Poslanik Islama žestoko upozorio pa kaže: “... Oni prije vas su kaburove svojih vjerovjesnika i dobrih ljudi uzimali za bogomolje, pa nemojte klanjati na kaburovima (ne uzimajte ih za džamije), jer vam ja to zabranjujem.” (Muslim)

Allahov Poslanik a.s. je naređivao svojim ashabima da na njega gledaju onako kako je to Allah naredio i objavio i da ga ne

uzdižu i ne veličaju iz bojazni da se njegovom ummetu ne dogodi ono što se dogodilo prijašnjim narodima, pa kaže: “Ne veličajte me kao što Kršćani veličaju Isaa, sina Merjemina, jer ja sam Allahov rob, već recite:

„Allahov rob i Njegov Poslanik!“ (to pretjerivanje se ogleda u neograničenom hvaljenju koje je zasnovano na neispravnim argumentima, kao što kršćani čine sa Isaom a.s. sinom Merjeminim smatrajući ga božanstvom i slično)

Kaže šejh Abdullah Ababtajn Allah mu se smilovao: “Sva vjera je sadržana i ogleda se u obožavanju pa kada čovjek zna šta znači i podrazumijeva božanstvo, da se ono mora istinski obožavati, jasno mu je da kada nešto drugo mimo Allaha uzme za božanstvo onda se ono i obožava i smatra se bogom pa i kada se naziva nekim drugim imenima, ili se izbjegava da se nazove božanstvom, jer promjenom imena se ne mijenja suština i njeno značenje, a propis ne prestaje važiti. Adijj bin Hatim koji je bio kršćanin došao je Allahovom Poslaniku a.s. i čuo je kako uči sljedeći ajet: Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje i Mesiha, sina Merjemina, a naređeno im je da se samo jednom Bogu klanjaju – nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju – pa je rekao: “Mi ih nismo obožavali.” Poslanik a.s. reče: “Da li su vam zabranjivali ono što je Allah učinio dozvoljenim pa ste im se u tome pokorili, i da li su vam ohalalili (dozvolili) ono što je Allah učinio zabranjenim pa ste im se pokorili u tome?” Reče Adijj – Da. Na to Poslanik a.s. reče: Eto tako ste ih obožavali.” (bilježi ga Buhari u “Tarihu” , Tirmizi u “Sunenu” i Taberani u “Mu’džemul-Kebiru”, a šejh Albani ga smatra vjerodostojnim)

Kada bi neko svojom rukom mogao donijeti kakvu korist i otkloniti neku štetu Allahov Poslanik a.s. i ostali vjerovjesnici bi bili najpreči da su to u stanju učiniti, ali to može samo Allah. Allahov Poslanik a.s. poriče i negira to da on može kakvu korist za sebe pribaviti ili štetu od sebe otkloniti. Kaže Uzvišeni:

Reci: "Ja ne mogu ni samome sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti; biva onako kako Allah hoće. A da znam pronicati u tajne, stekao bih mnoga dobra, a zlo bi bilo daleko od mene; ja samo donosim opomene i radosne vijesti ljudima koji vjeruju." (Al-A'raf 188)

Također, Poslanik a.s. ni drugima ne može pribaviti korist niti od njih može štetu otkloniti. Rekao je Allah:

Reci: "Ja se samo Gospodaru svome klanjam, i nikoga Njemu ravnim ne smatram."

Reci: "Ja nisam u stanju da od vas kakvu štetu otklonim niti da nekom od vas kakvu korist pribavim." (Al-Džinn 20-22)

Kako je to lijepo objasnio Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao: "Vjerovanje i obožavanje nečeg drugog mimo Allaha znači upasti u kandže zablude, legendi i mitova koji nemaju kraja, a zapravo predstavljaju džahilijet i razne oblike idolatrije, opštih zabluda i iluzija. Tim lažnim božanstvima se zavjetuje, prinose žrtve u imetku, a ponekad i djeci! Sve to se dešava pod uticajem i pritiskom neispravne i devijantne akide (vjerovanja, ubjeđenja i ideologije). Ljudi žive u strahopoštovanju prema raznim lažnim božanstvima, njihovim čuvarima (nadzornicima i službenicima) i svještenicima koji su povezani sa tim lažnim božanstvima! Žive u strahu od vračara i sihribaza koji su u vezi

sa džinnima i šejtanima, zatim u strahu od velikodostojnika i svećenika koji kao poznaju nekakve tajne, i tako u nedogled. U svim tim zabludama će ljudi biti i osjećati strahopoštovanje, nadu i nastojanje da im se približe sve dok se one u korjenu ne spriječe i unište, sve dok se rad i trud za njih ne zaustavi kao i svako rasipanje i trošenje energije i napora na takve gluposti.”

Vjerovanje i obožavanje Allaha Uzvišenog obuzdava životinjske strasti i usmjerava ih ka onome što je prirodno i kako Allah želi da bude, čuva se Zemlja i kosmos od remećenja i uništenja, čije su pojave na žalost već počele, kao što je oštećenje i cijepanje ozonskog omotača, globalno zagrijavanje i slično, a svemu tome je uzrok ljudski faktor. Udaljavanjem od vjerovanja i obožavanja Allaha Uzvišenog javlja se i praktikuje razvrat pod plaštom slobode, uskraćuju se prava pod plaštom civilizacije i kulture, imetak ljudi se uzurpira pod plaštom slobodne trgovine, ljudi se porobljavaju pod plaštom ličnih zakona, pojavila se klasna netrpeljivost i rasizam u društvu, proširio se širk (mnogoboštvo) i robovanje idolima. Istinu je rekao Uzvišeni Allah:

Zbog onoga što ljudi rade, pojavio se metež i na kopnu i na moru, da im On dâ da iskuse kaznu zbog onoga što rade, ne bi li se popravili. (Ar-Rum 41)

Rekao je Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao: “Obožavanjem Allaha Uzvišenog čovjek se oslobađa robovanja bilo kome drugom mimo Allaha i tako se ljudi izvode iz robovanja stvorenjima u robovanje Allahu Jedinom. Na taj način čovjek postiže i ostvaruje svoje dostojanstvo i pravnu slobodu. Ove slobode se mogu ostvariti samo u Islamskom sistemu, a

nemoguće ih je ostvariti u okviru bilo kog drugog sistema u kojem ljudi ispovijedaju vjeru obožavajući jedni druge u bilo kom obliku, bilo da se radi o robovanju ubjeđenjem, osjećanjima ili propisima jer sve je to na neki način obožavanje, slično jedno drugom, pokoravanje nekom ili nečemu drugom mimo Allaha.”

Kada se obožava nešto drugo mimo Allaha u savremenom svijetu, a tako sebe nazivaju oni sistemi i uređenja koja zapravo funkcionišu po principu džungle jer u njima jači pojede slabijeg, bogati ponižava siromašnog, iskoristi sve mogućnosti i greške kako bi ostvario neki materijalni cilj, pa makar i na račun i po cijenu sreće drugog čovjeka. Kada govorimo o obožavanju Allaha Uzvišenog to podrazumijeva da nema kršenja prava, naprotiv – napušteni, umno hendikepirani, slabašni i stare osobe su zaštićene i njihova prava se ne smiju kršiti. Šta više, oni su najpreči da se zaštite, kao i njihova čast i imetak jer onima koji su milostivi smilovaće se i Milostivi. Budite milostivi prema onima koji su na Zemlji pa će vam se smilovati Onaj koji je na nebu. Ovome svakog muslimana uči vjerovanje i obožavanje Allaha Uzvišenog.

Islam je došao sa ciljem da se spriječi ropstvo i prvi je u podsticanju oslobađanja robova, teži ka tome i propisao je oslobađanje robova kao otkup za mnoge grijeha. Također, postoje i olakšice i pomoć za onoga roba koji sebe želi da otkupi (oslobodi), pa kaže Uzvišeni:

A s onima u posjedu vašem koji se žele otkupiti, ako su u stanju to učiniti, o otkupu se dogovorite. I dajte im nešto od imetka koji je Allah vama dao. (An-Nur 33)

Također, Islam je došao da oslobodi ljudska srca od robovanja nečemu drugom mimo Allaha i zaštititi ih od mitova i legendi, nekakvih čarobnjaka, šarlatana i vračara. Ta zaštita se postiže tako što Islam u srca ljudi duboko ureže predanost i vjerovanje da je sve ono što koristi i škodi u Allahovim rukama i onako kako On hoće. Ako Allah ne odredi da se nešto dogodi toga neće ni biti pa makar se svi ljudi sakupili na tome. Kaže Uzvišeni:

Nikakva nevolja se bez Allahove volje ne dogodi, a On će srce onoga koji u Allaha vjeruje uputiti – Allah sve dobro zna. (At-Tagabun 11)

Svojim vjerovanjem i obožavanjem Allaha Uzvišenog muslimani se razlikuju od ostatka čovječanstva, jer drugima žele ono što žele i sebi, kao što je savladavanje nekih prohtjeva i zadovoljstvo duše. Ali nisu ni melec, niti su nepogrješivi. Kaže Ibnul-Kajjim: “Obožavanje se ogleda i zasniva na dva stuba koji jedan bez drugog ne mogu: vrhunac ljubavi i poniznosti – to je potpuno obožavanje. Stepennostvorenja se razlikuje u zavisnosti od stepena ova dva osnovna principa. Onaj ko svoju ljubav i poniznost posveti nekome drugom mimo Allaha usporedio ga je sa Njim u iskrenom ispovijedanju vjere (a to pravo pripada samo Allahu), a nemoguće je da je neki šeriat (vjerozakon) objavljen sa tim ciljem, svrhom (da se nešto drugo obožava mimo Allaha). Jedna od karakteristika obožavanja je i činjenje sedžde pa ko bude činio sedždu nekom drugom mimo Allaha usporedio je stvorenja sa Njim. Od osobenosti obožavanja je i tevekkul (oslanjanje i uzdanje) pa ko se osloni na nekog ili nešto drugo mimo Allaha usporedio ga je sa Njim. Također i pokajanje je jedan od vidova obožavanja pa

ko se kaje nekom drugom mimo Allaha izjednačio ga je sa Njim.”³

³ Ibnul-Kajjim: El-Dževabul-kafi

DIREKTNA VEZA IZMEĐU ROBA I NJEVOG GOSPODARA

Obožavanje Allaha uzdiže dušu na viši stepen oslobađajući je od robovanja nekom drugom mimo Allaha Uzvišenog. Na taj način se uspostavlja direktna veza između čovjeka i njegovog Stvoritelja i između njih nema nikakvog posredovanja. Vrata te komunikacije i obraćanja su dakle otvorena u svako vrijeme, na svakom mjestu i u svakoj situaciji. Ne postoje nikakvi čuvari niti straže pred tim vratima i nema zastora pa da one koga hoće uvedu, a kome hoće zabrane ulazak. Uzdigni i uputi sebe, pokucaj na ta vrata i ispunj svoje potrebe, iznesi svoje brige i žalbe, zatraži pomoć, zamoli Uzvišenog za sve što želiš i što ti srce tišti, jer doista ništa ne može spriječiti ono što ti On Uzvišeni podari. Kaže Allah:

A kada te robovi Moji za Mene upitaju, Ja sam, sigurno, blizu: odazivam se molbi molitelja kad Me zamoli. Zato neka oni pozivu Mome udovolje i neka vjeruju u Mene, da bi bili na Pravome putu. (Al-Bakarah 186)

Koliko god da imaš grijeha, koliko god da si se prema sebi ogriješio i nepravedan bio, nema potrebe da između tebe i tvog Gospodara neko posreduje i moli za oprost, jer je ta veza između tebe i neba uvijek otvorena i uspostavljena, a na tebi je samo da budeš iskren. Rekao je Uzvišeni Allah:

Onaj ko kakvo zlo učini ili se prema sebi ogriješi pa poslije zamoli Allaha da mu oprosti – naći će da Allah prašta i da je milostiv. (An-Nisa' 110)

Kolike god bile tvoje potrebe i zahtjevi Allah Uzvišeni se raduje tvojoj dovi i molbi i tvoja molitva je u Njegovim rukama. Kaže Uzvišeni:

Molite se ponizno i u sebi Gospodaru svome, ne voli On one koji se previše glasno mole. (Al-A'raf 55)

Njegove riznice su nepresušne, Njegovo davanje i darežljivost neprestana i niko ne može blagodat Njegovu i davanje spriječiti. Kaže Allah u hadisi kudsijju:

“O robovi Moji, Ja sam Samome Sebi zabranio nasilje te sam ga učinio zabranjenim i u vašim međusobnim odnosima pa nemojte jedni drugima nasilje činiti! O robovi Moji, vi griješite i noću i danju, a ja opraštam sve grijehe: stoga, tražite od Mene oprost, i Ja ću vam oprostiti! O robovi Moji, svi ste vi gladni, osim onih koje Ja nahranim: stoga, tražite od Mene da vas nahranim, i Ja ću vas nahraniti! O robovi Moji, vi nikada nećete moći Meni kakvu štetu načiniti, niti Mi kakvu korist pribaviti! O robovi Moji, kad bi vaši i prvi i posljednji, i ljudi i džinni, imali srce vašeg najpobožnijega, to ništa ne bi povećalo u Mome Carstvu! O robovi Moji, kad bi vaši i prvi i posljednji, i ljudi i džinni, imali srce vašeg najvećeg pokvarenjaka, to ništa ne bi umanjilo od Moga Carstva! O robovi Moji, kad bi vaši i prvi i posljednji, i ljudi i džinni, stali u jedan red, pa iskali od Mene i kad bih Ja svakome dao ono što je iskao, to bi, od onog što Ja imam, umanjilo za onoliko koliko bi umanjila igla kad bi se stavila u more! O robovi Moji, bitna su vaša djela, Ja vam ih bilježim a zatim ću vas za njih nagraditi, pa ko bude nagrađen dobrim, neka zahvali Allahu, džellešanuhu, a ko ne bude tako

nagrađen, neka nipošto ne kori nekoga drugog, doli samoga sebe!” (Sahihu Muslim)

Istinskom Bogu nisu potrebni nikakvi posrednici između Njega i Njegovih robova jer On ih najbolje poznaje kao i njihova stanja, čuje njihov govor, zna njihove tajne i šapate. Mnoštvo njihovih dova i potreba na različitim jezicima Njemu Uzvišenom ne predstavlja nikakvu poteškoću (u smislu da se pomiješaju). Njemu Uzvišenom nije potrebno da bilo ko od stvorenja prenosi molbu drugog stvorenja, pa kaže:

Gospodar vaš je rekao: "Pozovite Me i zamolite, Ja ću vam se odazvati! Oni koji iz oholosti neće da Mi se klanjaju – ući će, sigurno, u Džehennem poniženi." (Gafir 60)

Uzvišeni Allah je pojasnio Svojim robovima da se strogo čuvaju i paze od kidanja puteva i veze sa Njim pa kaže:

Iskreno ispovijedanje vjere dug je Allahu! A onima koji pored Njega uzimaju zaštitnike: "Mi im se klanjamo samo zato da bi nas što više Allahu približili" – Allah će njima, zaista, presuditi o onome u čemu su se oni razilazili. Allah nikako neće ukazati na Pravi put onome ko je lažljivac i nevjernik. (Az-Zumar 3)

POS LJEDICE OBOŽAVANJA LAŽNIH BOŽANSTAVA MIMO ALLAHA UZVIŠENOG

Sve ono kroz šta prolaze društva u svijetu, i prijašnja i savremena, u smislu socijalne nepravde, razaranja porodice, razvrata, narkomanije, administrativne korupcije i nereda, ekonomskih i političkih kriza, glavni uzrok svega toga je udaljenost od obožavanja istinskog Boga – Allaha, jer obožavanje i robovanje samo Njemu poziva i naređuje svaki hajr (dobro), a zabranjuje svako zlo i sve što je ružno. Istinu je rekao Uzvišeni Allah:

Da se Allah za prohtjevima njihovim povodi, sigurno bi nestalo poretka na nebesima i na Zemlji i u onom što je na njima; Mi smo im dali Kur'an, slavu njihovu, ali oni za slavu svoju ne haju. (Al-Mu'minun 71)

Ostvarivanje i postizanje obožavanja i vjerovanja u Allaha je proporcionalno pa kada se god društvo udalji od obožavanja Allaha upadne u zabludu i sve što je loše, a kada god se ono ostvari i realizira popravi se i stanje društva. Istinu je rekao Uzvišeni:

Onaj ko bude slijedio uputu Moju neće zalutati i neće nesretan biti.

A onaj ko okrene glavu od Knjige Moje, taj će teškim životom živjeti i na Sudnjem danu ćemo ga slijepim oživiti. "Gospodaru moj" – reći će – "zašto si me slijepa oživio kada sam vid imao?" (Ta-Ha 123-125)

Rekao je Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao: "Dogodilo se to da se onima koji su se okrenuli od vjerovanja i obožavanja

Allaha pružila prilika da vladaju bez Allahovog zakona pa su na kraju upali u tu nesreću da obožavaju lažna božanstva mimo Allaha. Takva vjera uništava njihovu ljudskost, čast i slobodu, sve jedno o kakvim se različitim sistemima vladanja radilo za koje su oni smatrali da će im garantovati humanost, čast i slobodu. Evropa je pobjegla od Allaha bježanjem od nasilne i represivne crkve pod plaštom pseudo-religije i tako se pobunila protiv Allaha u toku svoje revolucije protiv crkve koja je obezvrijedila sve ljudske vrijednosti svojom snagom i nasilničkom vlašću. Zatim su ljudi pomislili da će pronaći svoju humanost, čast, slobodu i ostvariti svoje interese pod okriljem demokratije pa su sve njihove nade zavisile od sloboda i garancija koje su zasnovane i uspostavljene na sekularnim ustavima, parlamentarnim konvencijama, medijskim slobodama, sudskim i zakonodavnim garancijama, vladajućoj većini itd. Kakve su bile posljedice? Posljedica je nepravda zvana kapitalizam koji je ugrozio sve te garancije i ustrojstva i to ne samo na papiru ili razmišljanjima. Ogromna većina je upala poniženo u obožavanje nasilničke i nepavedne manjine koja posjeduje kapital kojim upavlja parlamentarnom većinom, sekularnim zakonima i ustavima, medijskim slobodama i ostalim garancijama, za koje ljudi misle da će im donijeti ljudskost, čast i slobodu u “izolaciji i odsustvu” Uzvišenog Allaha! Zatim je jedna skupina ljudi pobjegla od takvog pojedinačnog sistema u kojem nepravedno vlada kapital i klasno raslojavanje ka kolektivnim sistemima. I šta su učinili? Zamijenili su obožavanje kapitalističke klase za obožavanje bijednika i lopova. Ili bolje rečeno zamijenili su vjeru vlasnika imetka i kompanija za vjeru države koja posjeduje imetak

pored vladara što je postalo opasnije od kapitalističke klase. U svakom slučaju, u svakoj situaciji i u svakom sistemu čovjek duguje čovjeku, plaća od svog imetka teške i velike poreze raznim gospodarima.”

UVOD U ISTINSKO OBOŽAVANJE

Prirodni uvod u istinsko obožavanje je nikoga ne smatrati božanstvom osim Allaha kako u smislu Njegovog samog postojanja tako i u smislu Njegovih lijepih imena i svojstava, naredbi i zabrana kako bi cjelokupan tvoj život bio u skladu sa onim što Allah želi jer se obožavanje zasniva na ljubavi, poniznosti i pokornosti. Rekao je Uzvišeni:

Reci: "Klanjanje moje, i obredi moji, i život moj, i smrt moja doista su posvećeni Allahu, Gospodaru svjetova. (Al-An'am 162)

Ako bi se izgubilo nešto od ova tri stuba prethodno spomenuta onda istinskog obožavanja Allaha ne bi ni bilo. Kaže Uzvišeni:

Ima ljudi koji su umjesto Allaha kumire prihvatili, vole ih kao što se Allah voli, ali pravi vjernici još više vole Allaha. A da znaju mnogobošci da će onda kada dožive patnju – svu moć samo Allah imati i da će Allah strahovito kažnjavati. (Al-Bakarah 165)

Ovo je ono što je Uzvišeni Allah utisnuo u prirodu svih stvorenja a to je da Ga slave onako kako Mu dolikuje i da ih ta priroda vodi k Njemu kako nas je o tome obavijestio Uzvišeni u Svom govoru:

Njega veličaju sedmera nebesa, i Zemlja, i oni na njima; i ne postoji ništa što ga ne veliča, hvaleći Ga; ali vi ne razumijete veličanje njihovo. – On je doista blag i mnogo prašta.

(Al-Isra' 44)

Njemu se pokorava milom ili silom kako kaže Uzvišeni:

Allahu se pokorava sve što je na nebesima i na Zemlji, htjeli ili ne htjeli, a i sjene njihove, ujutro i u sumrak. (Ar-Ra'd 15)

Ostala stvorenja poput životinja i ptica vode se svojom urođenom fitrom (prirodom) i odbijaju da čine širk (da obožavaju nešto drugo mimo Allaha). Sulejmanu a.s., sinu Davudovom a.s., Gospodar je dao vlast kakvu nikome drugome nije pa mu je potčinio vjetar i džinne. Rekao je Uzvišeni Allah:

A Sulejmanu – vjetar, ujutro je prevaljivao rastojanje od mjesec dana, a navečer rastojanje od mjesec dana; i učinili smo da mu iz izvora rastopljen bakar teče i da džini, voljom njegova Gospodara, pred njim rade; a kad bi neki od njih otkazao poslušnost naređenju Našem, učinili bismo da ognjenu patnju osjeti. Oni su mu izrađivali što god je htio: hramove i spomenike, i zdjele kao čatrnje, i kotlove nepokretne. "Trudite se i budite zahvalni, o čeljadi Davudova!" – A malo je zahvalnih među robovima Mojim. (Saba' 12-13)

Također mu je Allah dao da razumije jezik životinja i ptica pa kaže Uzvišeni:

I Sulejman naslijedi Davuda i reče: "O ljudi, dato nam je da razumijemo ptičije glasove i svašta nam je dato; ovo je, zaista, prava blagodat!" (An-Naml 16)

Sulejman a.s. je nastojao da sačuva svoju vojsku koja je kružila istokom i zapadom i donosila mu vijesti. Rekao je Allah:

I sakupiše se Sulejmanu vojske njegove, džini, ljudi i ptice, sve četa do čete, postrojeni. (An-Naml 17)

Jednog dana mu se izgubila jedna ptica po imenu Hudhud pa je Sulejman a.s. posumnjao da ga je izdala i obećao da će je kazniti ako ne bude imala opravdanje. Ubrzo ta ptica dođe i to sa važnom viješću sa kojom nije bio zadovoljan. Naime, Hudhud je pronašao kraljicu Sabe i njen narod kako čine širk Allahu (obožavaju nešto drugo mimo Allaha) što se Sulejmanu a.s. nikako nije dopalo, niti je htio da se pomiri sa tim. Kaže Uzvišeni:

(20) I on izvrši smotru ptica, pa reče: "Zašto ne vidim pupavca, da nije odsutan? (21) Ako mi ne donese valjano opravdanje, teškom ću ga kaznom kazniti ili ću ga zaklati!"

(22) I ne potraja dugo, a on dođe, pa reče: "Doznao sam ono što ti ne znaš, iz Sabe ti donosim pouzdanu vijest. (23) Vidio sam da jedna žena njima vlada i da joj je svega i svačega dato, a ima i prijesto veličanstveni; (24) vidio sam da se i ona i narod njezin Suncu klanjaju, a ne Allahu – šejtan im je prikazao lijepim postupke njihove i od Pravoga puta ih odvratio, te oni ne umiju naći Pravi put (25) pa da se klanjaju Allahu, koji izvodi ono što je skriveno na nebesima i u Zemlji i koji zna ono što krijete i ono što na javu iznosite.

(26) Allah je, nema boga osim Njega, Gospodar svega što postoji!" (An-Naml 20-26)

UNIVERZALNOST TEVHIDA

U iskreno obožavanje Allaha su pozivali svi poslanici i vjerovjesnici koje je Uzvišeni Allah poslao, počev od Adema a.s. pa sve do posljednjeg i pečata svih vjerovjesnika i poslanika Muhammeda a.s. Rekao je Uzvišeni:

Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: "Nema boga osim Mene, zato se Meni klanjajte!" (Al-Anbija' 25)

Rekao je Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao: "Božanska jednoća i gospodarstvo zaslužuju da se zbog njih pošalju svi ovi poslanici, da se na tom putu uloži svaki napor i žrtva i da se strpljivo podnesu sva iskušenja i muke tokom vremena. To nije zbog toga što je to potrebno Allahu Uzvišenom jer On je neovisan o svim svjetovima, već zbog toga što se život čovjeka ne može popraviti, uzdići na viši nivo, niti biti dostojan čovjeka osim uz ostvarivanje ovog tevhida (jednoće Allaha) koji mora imati neograničen uticaj na ljudski život u svakom smislu i aspektu.

Pogledajmo na početku uticaj suštine tevhida na cjelokupnu egzistenciju ljudskog bića sa aspekta samog postojanja, urođene potrebe, ljudske strukture i konstitucije, pogledajmo njegov uticaj na percepciju čovjeka i njen uticaj na njegov život. Ta percepcija se bavi sveobuhvatnim stvarima u svakom smislu obraćajući se ljudskom biću sa svih aspekata, aspekta njegovih želja, potreba i težnji (stremljenja) želeći da ga uputi ka jednom pravcu (orijentaciji) koji je u skladu sa njim i gdje može tražiti sve. Ljudsko biće na taj put sve vraća i upućuje ga k Njemu. To je pravac njegove nade i straha, boji se srdžbe

svoga Gospodara i teži Njegovom zadovoljstvu. Taj Gospodar vlada svime jer je On Stvoritelj svega, sve posjeduje i svime upravlja.

Također, ljudska egzistencija se vraća jednom izvoru odakle crpi svoja razmišljanja, shvatanja, vrijednosti i kriterije. Na tom izvoru može naći odgovor na svako pitanje koje se tiče nje u vezi sa univerzumom, životom, čovjekom i svim onim što ga zanima.

I kada se sagleda ovo bitisanje, kada se spoje osjećanja i postupci (ponašanja), razmišljanja i odgovori u pogledu vjerovanja i pravca, davanja i uzimanja, života i smrti, rada i nastojanja, zdravlja i opskrbe, ovoga i budućeg svijeta – nema razilaženja niti drugih puteva i perspektive!”

Allah je odabrao vjerovjesnike za poslanstvo, ukazao im počast i svoju naklonost ali svi su bili ljudi koje ne treba obožavati ni na koji način. Kaže Allah:

Nezamislivo je da čovjek kome Allah da Knjigu i znanje i vjerovjesništvo – poslije rekne ljudima: "Klanjajte se meni, a ne Allahu!" – nego: "Budite Božiji ljudi jer vi Knjigu znate i nju proučavate!" On vam neće narediti da meleke i vjerovjesnike bogovima smatrate. Zar da vam naredi da budete nevjernici, nakon što ste postali muslimani? (Alu Imran 79-80)

Nuh a.s. je bio prvi poslanik kojeg je Allah poslao nakon Adema a.s. Nuh je ostao u svom narodu 950 godina nakon što se među njima proširio širk (mnogoboštvo) pozivajući ih na sve moguće načine, privolijevanjem i zastrašivanjem, javno i tajno, kako bi se vratili obožavanju Allaha Jedinog. Kaže Allah Uzvišeni:

Mi smo poslali Nuha narodu njegovu. "O narode moj" – govorio je on – "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Ja se doista plašim za vas patnje na Velikom danu!"

(Al-A'raf 59)

Zatim, kada bi se god čovječanstvo odmetnulo i udaljilo od obožavanja Allaha, Allah bi slao vjerovjesnike i poslanike da obnove vjeru kod ljudi i da ih vrati na put tevhida i oslobođenja džehennemske vatre. Rekao je Uzvišeni:

Mi smo svakom narodu poslanika poslali: "Allahu se klanjajte, a kumira se klonite!" I bilo je među njima onih kojima je Allah na Pravi put ukazao, a i onih koji su zaslužili da ostanu u zabludi; zato putujte po svijetu da vidite kako su završili oni koji su poslanike u laž utjerivali. (En-Nahl 36)

Ibrahim a.s. otac vjerovjesnika kada je vidio svoj narod kako čini širk i svoje ibadete upućuje nekom drugom mimo Allaha, naveo im je razumske dokaze kako bi ih ubijedio da su na zabludi. Kaže Uzvišeni Allah:

(74) A kad Ibrahim reče svome ocu Azeru: "Zar kumire smatraš bogovima?! Vidim da ste i ti i narod tvoj u pravoj zabludi."

(75) I Mi pokazasmo Ibrahimu carstvo nebesa i Zemlje da bi čvrsto vjerovao.

(76) I kad nastupi noć, on ugleda zvijezdu i reče: "Ovo je Gospodar moj!" A pošto zađe, reče: "Ne volim one koji zalaze!"

(77) A kad ugleda Mjesec kako izlazi, reče: "Ovo je Gospodar moj!" A pošto zađe, on reče: "Ako me Gospodar moj na Pravi put ne uputi, biću, sigurno, jedan od onih koji su zalutali."

(78) A kad ugleda Sunce kako se rađa, on uzviknu: "Ovo je Gospodar moj, ovo je najveće!" – A pošto zađe, on reče: "Narode moj, ja nemam ništa s tim što vi Njemu druge ravnim smatrate!"

(79) Ja okrećem lice svoje, kao pravi vjernik, prema Onome koji je nebesa i Zemlju stvorio, ja nisam od onih koji Njemu druge ravnim smatraju!"

(Al-Ana'm 74-79)

Jakub a.s. otac Benu Israila (Israilićana) nastojao je da sačuva i obezbijedi opstanak tevhida nakon njega pa je savjetovao svoje sinove kada je bio na samrti, u momentu izlaska duše koji je itekako težak i sprječava razmišljanje o bilo čemu drugom, ali njegova najveća briga je bila opstanak vjerovanja i obožavanja u jednoću Allaha Uzvišenog. Rekao je Uzvišeni:

Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kada je sinove svoje upitao: "Kome ćete se, poslije mene, klanjati?" – "Klanjaćemo se" – odgovorili su – "Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahima i Ismaila i Ishaka, Bogu jednome, i mi se Njemu pokoravamo!" (Al-Bakarah 133)

Allahov vjerovjesnik Jusuf a.s. kada je bio zatvoren uprkos zatvorskim iskušenjima i nepravdi nije zaboravio da poziva u vjerovanje i obožavanje Allaha Jedinoga pa je pozivao svoje drugove u zatvoru. Rekao je Allah:

O drugovi moji u tamnici, ili su bolji raznorazni bogovi ili Allah, Jedini i Svemoćni?

Oni kojima se, mimo Njega, klanjate samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši – Allah o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada jedino Allahu, a On je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna. (Jusuf 39-40)

Kada je Musa a.s. sa svojim narodom prošao pored ljudi koji su obožavali kipove, njegov narod je od njega zatražio da im napravi božanstva poput onih koje su vidjeli kod tih ljudi pa im je Musa a.s. pojasnio suštinu tih lažnih božanstava. Rekao je Uzvišeni:

(138) I Mi sinove Israilove preko mora prevedosmo, pa oni naiđoše na narod koji se klanjao kumirima svojim. "O Musa" – rekoše – "napravi i ti nama boga kao što i oni imaju bogove!" – "Vi ste, uistinu, narod koji nema pameti!" – reče on.

(139) "Zaista će biti poništeno ono što ovi ispovijedaju i beskorisno će im biti ono što rade.

(140) Zar da vam, pored Allaha, tražim drugog boga, a On vas je iznad ostalog svijeta uzdigao?" (Al-A'raf 138-140)

Nakon njega Israilićanima je bio poslat Isa a.s. sin Merjemin onda kada su zalutali, zanegirali vjerezakon Musa a.s. i počeli obožavati Uzejra izjednačivši ga sa Allahom. Isa a.s. ih je pozivao da se vrate na pravi put. Kaže Uzvišeni:

Nevjernici su oni koji govore: "Bog je – Mesih, sin Merjemin!" A Mesih je govorio: "O sinovi Israilovi, klanjajte se Allahu, i mome i vašem Gospodaru! Ko drugog Allahu

smatra ravnim, Allah će mu ulazak u Džennet zabraniti i boravište njegovo će Džehennem biti; a nevjernicima neće niko pomoći." (Al-Maidah 72)

Pečat svih poslanika i vjerovjesnika Muhammed a.s. je bio poslat narodu koji je ostavio istinsku, pravu vjeru i obožavao kamenje i drveće. Ostao je u tom narodu jedanaest godina prateći njihove skupove i pozivajući ih: "Recite nema drugog božanstva koje istinski zaslužuje da se obožava osim Allaha – uspjecete." (Sahih, bilježi ga Ibn Hibban)

To je poruka sa kojom su bili poslani svi poslanici kako bi se ostvarilo i postiglo obožavanje Allaha, a ovo su riječi kojima bi se obraćali svojim narodima "O narode moj obožavajte Allaha, vi mimo Njega drugog boga nemate." (Sura Hud). Rekao je Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao: "Činjenica je da kada bi suština obožavanja bila samo u obredima ne bi imalo smisla niti svrhe slati ovoliko poslanika i poslanica, ovoliko truda, napora kojeg su poslanici uložili, niti patnje i bola na koje su naišli misionari i vjernici kroz sve ovo vrijeme! Ono što zaslužuje ovako visoku cijenu jeste izvođenje cjelokupnog čovječanstva iz robovanja ljudima (stvorenjima) i povratak u obožavanje Allaha Jedinog u svakom smislu i značenju i da im to bude pravac i način njihovog života na ovom i budućem svijetu."

POČETAK POJAVE MNOGOBOŠTVA

U početku su ljudi bili na prirodnoj vjeri i tevhidu kao što je bio Adem a.s.i nije se pojavio širk sve do Nuhovog naroda koji su pretjerivali u veličanju svojih dobrih predaka. Nuhov narod je napravio kipove kako bi ih podsjećali na te njihove dobre pretke i tako prođe jedna generacija. Nakon njih je došla generacija ljudi kojima je šejtan došaptavao da su njihovi preci napravili ove kipove radi traženja i sticanja berićeta (blagoslova) na tim mjestima. Rekao je Uzvišeni:

i govore: 'Nikako božanstva svoja ne ostavljajte, i nikako ni Vedda, ni Suvaa, a ni Jegusa, ni Jeuka, ni Jesra ne napuštajte!'
(Nuh 23)

Ibn Abbas, predvodnik ummeta u tumačenju Kur'ana, Allah bio zadovoljan njime kaže: "Ovi kipovi su nazvani po imenima dobrih ljudi iz Nuhova naroda. Kada su oni umrli šejtan je došapnuo ljudima da naprave na njihovim kaburovima statue (kipove) oko kojih će se okupljati i nazvali su ih po imenima tih dobrih ljudi kako bi se podsjećali na njih. Tako su i učinili, ali ih nisu obožavali sve dok nije došla generacija nakon njih i nestalo znanje o obožavanju Allaha." (Buhari)

Postojanje širka (mnogoboštva) u svijetu i različitih božanstava su ubjedljivi dokazi o potrebi čovjeka za bogom kojeg će obožavati. U početku su ljudi bili na tevhidu – obožavali su jedino Allaha, ali zbog velikog vremenskog razmaka između njih i vjerovjesnika i poslanika, šejtan im je uljepšao njihova djela i obožavanja drugih božanstava pored Allaha. Oblici obožavanja nečeg drugog mimo Allaha su brojni, a neki od njih su:

- Obožavanje pobožnih i dobrih ljudi, kao što je to činio narod Nuha a.s.. Kaže Uzvišeni:

i govore: 'Nikako božanstva svoja ne ostavljajte, i nikako ni Vedda, ni Suvaa, a ni Jegusa, ni Jeuka, ni Jesra ne napuštajte!',
(Nuh 23)

- Obožavanje kamenja, drveća, statua i kipova, kao što je to radio narod Ibrahima a.s. koji je obožavao kipove od kamena i drveta mimo Allaha. Rekao je Uzvišeni navodeći riječi Ibrahima a.s. koji se odrekao i ogradio od onoga što je činio njegov narod:

"Kako se možete klanjati onima koje sami klešete?" – upita –
"kad Allah stvara i vas i ono što napravite?" (As-Saffat 95-96)

- Obožavanje zvijezda, sunca i mjeseca i ostalih nebeskih tijela, kao što je to činio narod kraljice Sabe u vrijeme Sulejmana a.s., a o tome ga je obavijestila ptica Hudhud kao što je prethodno spomenuto. Allah Uzvišeni je rekao:

vidio sam da se i ona i narod njezin Suncu klanjaju, a ne Allahu – šejtan im je prikazao lijepim postupke njihove i od Pravoga puta ih odvratio, te oni ne umiju naći Pravi put (An-Naml 24)

- Obožavanje ljudi, kao što je to činio Faraonov narod. Rekao je Uzvišeni:

"O velikaši" – reče faraon – "ja ne znam da vi imate drugog boga osim mene, a ti, o Hamane, peci mi opeke i sagradi mi toranj da se popnem k Musaovu Bogu, jer ja mislim da je on, zaista, lažac!" (Al-Kasas 38)

- Obožavanje životinja, kao što je to radio narod Musa a.s., rekao je Uzvišeni:

(88) pa im izlio tele koje je davalo glas kao da mûčē, i oni su onda rekli: "Ovo je vaš bog i Musaov bog, on ga je zaboravio!"

(89) Zar oni nisu vidjeli da im ono ni riječi ne odgovara i da od njih ne može nikakvu nevolju otkloniti niti im ikakvu korist pribaviti?

(90) A njima je Harun još prije govorio: "O narode moj, vi ste njime samo u iskušenje dovedeni; Gospodar vaš je Milostivi, zato slijedite mene i slušajte naređenje moje!"

(91) "Mi ćemo mu se klanjati sve dok nam se ne vrati Musa" – odgovorili su oni.

(Ta-Ha 88-91)

- Obožavanje vjerovjesnika i poslanika, kao što su činili zabludjeli među jevrejima i kršćanima. Kaže Allah Uzvišeni: Jevreji govore: "Uzejr je – Allahov sin", a kršćani kažu: "Mesih je – Allahov sin." To su riječi njihove, iz usta njihovih, oponašaju riječi nevjernika prijašnjih – ubio ih Allah! Kuda se odmeću? (At-Tavbah 30)
- Obožavanje drveća, kao što je to činio narod Šuajba a.s. Kaže Uzvišeni:

(176) I stanovnici Ejke su u laž ugonili poslanike.

(177) Kad im Šuajb reče: "Kako to da se ne bojite?

(178) Ja sam vam, sigurno, poslanik pouzdani,

(179) zato se bojte Allaha i budite poslušni meni! (Aš-Šuara' 176-179)

- Obožavanje kamenja, drveća, statua, kipova, kao što su to radili arapski mnogobošci. Kaže Uzvišeni Allah:

(19) Šta kažete o Latu i Uzzau

(20) i Menat, trećoj, najmanje cijenjenoj? –

(21) Zar su za vas sinovi, a za Njega kćeri?!

(22) To bi tada bila podjela nepravedna.

(23) To su samo imena koja ste im vi i preci vaši nadjenuli, Allah o njima nikakav dokaz nije poslao; oni se povode samo za pretpostavkama i onim za čim duše žude, a već im dolazi od Gospodara njihova prava uputa. (An-Nadžm 19-23)

Dakle, glavni uzrok što su prethodni narodi skrenuli i ostavili obožavanje Allaha i upali u mnogoboštvo je veličanje dobrih ljudi među njima, obožavajući kipove i njihove slike (freske) u znak sjećanja i slave na njih i njihovih vrlina i plemenitog ponašanja. Ovo je pojasnio i Allahov poslanik Muhammed a.s. Ummu Habibi i Ummu Selemi kada su mu spomenule crkvu koju su vidjele u Abesiniji po imenu Marija u kojoj su bile freske. Rekao je Muhammed a.s.: “Doista oni ako neki dobri čovjek od njih umre sagrađe na njegovom kaburu (grobu) bogomolju pa u njoj naslikaju freske. Oni su najgori ljudi kod Allaha na Sudnjem danu.” (Sahihu Muslim)

UZROCI POJAVE OBOŽAVANJA NEČEG DRUGOG MIMO ALLAHA

Uzvišeni Allah je pojasnio da su vrata (ili prozor) znanja, spoznaje i saznanja putem sluha, vida, razuma i načina koje su ljudi spoznali na osnovu onoga što ih okružuje. Rekao je Uzvišeni:

Allah vas iz trbuha majki vaših izvodi, vi ništa ne znate, i daje vam sluh i vid i razum da biste bili zahvalni. (An-Nahl 78)

Ovo je prozor kroz koji gleda, sluša, čuje, razmišlja onaj koji ima razum, a sve to ga vodi ka vjerovanju u postojanje njegovog Stvoritelja. Kaže Uzvišeni:

Reci: "Posmatrajte ono što je na nebesima i na Zemlji!" – A ni od kakve koristi neće biti dokazi i opomene narodu koji neće da vjeruje. (Junus 101)

Rekao je Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao: "Kada bi insan razmislio o svom stvaranju, svom tijelu, onome što mu je dato od čula i udova, snage i razuma, spoznao bi Allaha, uputio bi se ka Njemu na osnovu ovih dokaza i spoznao da je On Jedini Stvoritelj. Niko mimo Allaha nije kadar niti je u stanju stvoriti nešto ovako ni malo ni veliko. Pogledajmo samo kako sluh funkcionise, kako snima glasove i prepoznaje ih. Pogledajmo čulo vida kako funkcionise, kako snima i prepoznaje svetlost i oblike. I pogledajmo razum, kako raspoznaje i razaznaje stvari i oblike, značenja i vrijednosti, osjećanja i percepcije. Sama spoznaja prirode ovih čula, njihove jačine i načina funkcionisanja predstavlja i ubraja se u čuda u ljudskome svijetu. Kako je samo njihovo stvaranje i konstrukcija

uskladena sa prirodom univerzuma u kojem živi čovjek. Kad bi se ova izuzetna harmonija za samo jedan procenat poremetila u prirodi univerzuma i čovjeka izgubila bi se ta veza pa uho ne bi moglo čuti glas, niti bi oko moglo registrovati svjetlost. Međutim, uređivačka moć i snaga je uskladila harmoniju između prirode čovjeka i prirode univerzuma u kojem on živi pa ta veza skladno funkcioniše. Ali čovjek nije zahvalan na tim blagodatima: “Malo je onih koji zahvaljuju”... Zahvalnost počiva na spoznaji Onoga ko daje blagodati, spoznaji Njegove veličine i osobina, zatim na obožavanju Njega jedinoga a On je jedini kome se može posvjedočiti jednoća na osnovu znakova i tragova Njegovog stvaranja.

Zato se većina Kur’anskih ajeta odnosi na čovjeka putem ovih čula, podstiču ga na razmišljanje o njima i povezuju ga preko njih veličanstvenom snagom i moći sa onim što je oko njega od stvorenja u ovom univerzumu, kako bi mu se ukazalo na činjenicu da ona nisu sama sebe stvorila i da nije u pitanju nikakva slučajnost. Rekao je Uzvišeni:

Zar su oni bez Stvoritelja stvoreni ili su oni sami sebe stvorili?!

Zar su oni nebesa i Zemlju stvorili?! Ne, nego oni neće da vjeruju. (At-Tur 35-36)

Nekada se obraćanje odnosi na one koji imaju razum i koriste ga u traženju i spoznaji istine, pa ih sve u ovom svijetu čula upućuje na Allaha Koji je stvorio taj svijet. Oni znaju da sve ono što je napravljeno i proizvedeno mora imati svog proizvođača, svako stvorenje mora imati svog Stvoritelja, i da sve mora imati svoj uzrok. Kaže Uzvišeni:

Stvaranje nebesa i Zemlje, smjena noći i dana, lađa koja morem plovi s korisnim tovarom za ljude, kiša koju Allah pušta s neba pa tako u život vraća zemlju nakon mrtvila njezina – po kojoj je rasijao svakojaka živa bića, promjena vjetrova, oblaci koji između neba i Zemlje lebde – doista su dokazi za one koji imaju pameti. (Al-Bakarah 164)

Nekada Kur'anski ajeti podstiču i naređuju razmišljanje o vidljivim i osjetljivim Allahovim znakovima u ovom univerzumu. Rekao je Uzvišeni:

(20) Jedan od dokaza Njegovih je to što vas od zemlje stvara, i odjednom vas, ljudi, svuda ima razasutih; (21) i jedan od dokaza Njegovih je to što za vas, od vrste vaše, stvara žene da se uz njih smirite, i što između vas uspostavlja ljubav i samilost; to su, zaista, pouke za ljude koji razmišljaju; (22) i jedan od dokaza Njegovih je stvaranje nebesa i Zemlje, i raznovrsnost jezika vaših i boja vaših; to su, zaista, pouke za one koji znaju;

(23) i jedan od dokaza Njegovih je san vaš noću i po danu, i nastojanje vaše da steknete nešto iz obilja Njegova; to su, zaista, pouke za ljude koji čuju;

(24) i jedan od dokaza Njegovih je to što vam pokazuje munju, da se pobojite i ponadate, i to što spušta s neba kišu i oživljava njome zemlju poslije mrtvila njezina; to su, zaista, pouke za ljude koji razumiju. (25) I jedan od dokaza Njegovih je i to što nebo i Zemlja postoje voljom Njegovom. Zatim to što ćete, čim vas On samo jednom iz zemlje pozove, brzo ustati.
(Ar-Rum 20-25)

Nekada se u ajetima naređuje da se pogleda u ono vidljivo oko sebe. Pa kaže Uzvišeni:

Reci: "Posmatrajte ono što je na nebesima i na Zemlji!" – A ni od kakve koristi neće biti dokazi i opomene narodu koji neće da vjeruje. (Junus 101)

U nekim ajetima se naređuje razmišljanje o onome što vodi spoznaji. Rekao je Uzvišeni:

Nebesa je, vidite ih, bez stupova stvorio, a po Zemlji planine nepomične razbacao da vas ne trese, i po njoj životinje svih vrsta razasuo. Mi s neba kišu spuštamo i činimo da po njoj niču svakovrsne plemenite biljke. To je Allahovo djelo; a pokažite Mi šta su drugi, mimo Njega, stvorili? Ništa! Mnogobošci su u pravoj zabludi. (Lukman 10-11)

U nekim ajetima se naređuje slušanje i osluškivanje onoga o čemu je riječ, zatim razmišljanje, prihvatanje njegove ispravnosti i slijedenje onoga što je najbolje i najljepše. Rekao je Uzvišeni Allah:

On vam je dao noć da u njoj počinak imate, i dan da vidite. To su dokazi za ljude koji čuju. (Junus 67)

Nekada se u ajetima naređuje da se uzme pouka iz onoga što je oko čovjeka, što ga okružuje i čime se koristi. Rekao je Uzvišeni:

Vi imate pouku i u stoci: "Mi vam dajemo da iz utroba njenih mlijeko čisto pijete, koje nastaje od grizina u buragu i od krvi – ukusno onima koji ga piju.

(An-Nahl 66)

Mi šaljemo vjetrove da oploduju, a iz neba spuštamo kišu da imate šta piti – vi time ne možete raspolagati.

(Al-Hidžr 22)

(19) Pustio je dva mora da se dodiruju,

(20) između njih je pregrada i ona se ne miješaju –

(21) pa, koju blagodat Gospodara svoga poričete?!

(Ar-Rahman 19-21)

Na Zemlji ima predjela koji jedni s drugima graniče i bâščâ ima lozom zasađenih, i njîvâ, i palmi sa više izdanaka i samo s jednim; iako upijaju jednu te istu vodu, plod nekih činimo ukusnijim od drugih. To su doista dokazi ljudima koji pameti imaju. (Ar-Rad 4)

Međutim, gdje su ti razumom obdareni koji uzimaju pouku! Zato je Allah u Kur'anu prekorio one koji ne koriste sluh, vid i razum u razmišljanju, gledanju i uzimanju pouke pa ih je opisao kao gluhe, nijeme i slijepe. To su oni kojima ova čula i blagodati sa kojima ih je Allah stvorio ukazuju i upućuju ih na istinu, a oni i pored toga ne uzimaju pouku, pa kaže Allah:

Mi smo za Džehennem mnoge džine i ljude stvorili; oni srca imaju – a njima ne shvaćaju, oni oči imaju – a njima ne vide, oni uši imaju – a njima ne čuju; oni su kao stoka, čak i gori – oni su zaista nemarni. (Al-A'raf 179)

Kur'an časni pojašnjava glavne uzroke koji vode pojavi i širenju obožavanja nekog drugog mimo Allaha i treba se čuvati i paziti od upadanja u to kao što su drugi upali. Neki od njih su:

1. Slijepo slijeđenje onoga na čemu su bili preci, slijeđenje njih u ibadetu (obožavanju) i običajima, pa čak i onda kada su u potpunosti neispravni, i zdrav razum i priroda ih odbijaju prihvatiti bez čvrstih dokaza, pitanja i istraživanja. Allah Uzvišeni grdi i kori one koji slijepo slijede a ne ulažu intelektualni napor, niti se trude ni psihički ni fizički u traženju istine. Rekao je Uzvišeni Allah:

A kada im se kaže: "Pristupite onome što Allah objavljuje, i Poslaniku!", oni odgovaraju: "Dovoljno nam je ono što smo od predaka naših zapamtili." – Zar i ako preci njihovi nisu ništa znali i ako nisu na Pravome putu bili?! (Al-Maidah 104)

2. Slijepa pokornost vjerskim ljudima koji su u zabludi slijedeći njihov govor i djela bez provjere i traženja dokaza za njih. Kaže Uzvišeni:

Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje i Mesiha, sina Merjemina, a naređeno im je da se samo jednom Bogu klanjaju – nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju. (At-Tavbah 31)

Pokornost je obavezna u dobru, a istina se ne odlikuje i ne prepoznaje po kvantitetu i ljudima već po dokazima. Rekao je Uzvišeni Allah:

Ako bi se ti pokoravao većini onih koji žive na Zemlji, oni bi te od Allahova puta odvratili; oni se samo za pretpostavkama povode i oni samo neistinu govore. (Al-An'am 116)

3. Slijepa pokornost vođama, starješinama i prvacima kako bi se približili dunjalučkim ukrasima i blagodatima koje oni imaju. Rekao je Allah:

(64) Allah je nevjernike prokleo i za njih oganj razbuktali pripremio,

(65) u njemu će vječno i zauvijek boraviti, ni zaštitnika ni pomagača neće naći.

(66) Na Dan kad se njihova lica u vatri budu prevrtala, govoriće: "Kamo sreće da smo se Allahu pokoravali i da smo Poslanika slušali!" (67) I govoriće: "Gospodaru naš, mi smo prvake naše i starješine naše slušali, pa su nas oni s Pravoga puta odveli; (68) Gospodaru naš, podaj im dvostruku patnju i prokuni ih prokletstvom velikim!" (Al-Ahzab 64-68)

4. Slijedenje strasti i onoga za čim duše žude tako što im šejtan uljepša i ubaci u njihova srca ono što je loše, pa ljudi počnu odobravati to i duše njihove smatraju to lijepim, zatim udovoljavaju svojim strastima i prohtjevima mijenjajući njihovo značenje bez vraćanja na znanje i razum. Kaže Uzvišeni:

Pa ako ti se ne odazovu, onda znaj da se oni povode jedino za strastima svojim. A zar je iko gore zalutao od onoga koji slijedi strast svoju, a ne Allahovu uputu? Allah, doista, neće ukazati na Pravi put narodu koji sam sebi nepravdu čini. (Al-Kasas 50)

5. Oholost i arogancija. Ljudi znaju i vide Allahove znakove u ovom univerzumu i njihove dokaze, ali njihova

oholost i arogancija ih sprječavaju da povjeruju u njihovog Tvorca. Takav je slučaj bio sa Faraonom kada ga je Musa a.s. pozvao da obožava Allaha. Rekao je Allah Uzvišeni:

(23) "A ko je Gospodar svjetova?" – upita faraon.

(24) "Gospodar nebesa i Zemlje i onoga što je između njih, ako vjerujete" – odgovori on.

(25) "Čujete li?" – reče onima oko sebe faraon.

(26) "Gospodar vaš i Gospodar vaših davnih predaka" – reče Musa.

(27) "Poslanik koji vam je poslan uistinu je lud" – reče faraon.

(28) "Gospodar istoka i zapada i onoga što je između njih, ako pameti imate" – reče Musa.

(29) A faraon reče: "Ako budeš kao boga nekog drugog osim mene priznavao, sigurno ću te u tamnicu baciti!" (Aš-Šuara' 23-29)

Ova oholost i arogancija nestaju u stanju slabosti i nemoći kao što je bilo sa Faraonom kada su se nad njim nadvili talasi i došle mu smrtne muke, tada je pribjegao svojoj prirodi koja ga je upućivala ka tome da prizna postojanje Allaha, ali nije imao vremena za kajanje. Rekao je Uzvišeni u priči o njemu:

(90) I Mi prevedosmo preko mora sinove Israilove, a za petama su im bili faraon i vojnici njegovi progoneći ih ni krive ni dužne. A on, kad se počeo daviti, uzviknu: "Ja vjerujem da nema boga osim Onoga u kojeg vjeruju sinovi Israilovi i ja se pokoravam!"

(91) "Zar sada, a prije si neposlušan bio i razdor sijao?!"

(92) Danas ćemo izbaviti samo tijelo tvoje da bi bio poučan primjer onima poslije tebe" – ali mnogi ljudi su ravnodušni prema Našim poukama.

(Junus 90-92)

Nekada negiranje obožavanja Allaha od strane ljudi biva rezultat njihovog inata i prkosa pa odbijaju istinu i suprostavljaju joj se. Kaže Uzvišeni:

I oni ih, nepravedni i oholi, porekoše, ali su u sebi vjerovali da su istinita, pa pogledaj kako su skončali smutljivci. (An-Neml 14)

6. Lični interesi najčešće stoje iza porobljavanja i potčinjavanja ljudi nekom drugom mimo Allahu, bilo da se radi o katoličkoj zajednici i njihovim vjerskim vođama, ili političkim društvima u kojima ljudi funkcionišu po principu materijalnih interesa, pa tako plaćaju za otkup svojih grijeha onima koji čuvaju svetinje, grobove, sveštenicima i monasima. Kaže Uzvišeni:

O vjernici, mnogi svećenici i monasi doista na nedozvoljen način tuđa imanja jedu i od Allahova puta odvraćaju. Onima koji zlato i srebro gomilaju i ne troše ga na Allahovom putu – navijesti bolnu patnju (At-Tevbah 34)

7. Luksuz i blagodati zbog kojih se zaboravi na Stvoritelja. Nekada glavni uzrok zbog čega ljudi obožavaju nešto drugo mimo Allaha jeste bojazan i strah bogatih i imućnih da će im nestati bogatstvo i blagodati koje imaju jer će

im obožavanje Allaha bogatstvo koje imaju oduzeti, zbog toga što je stečeno i izgrađeno na nepravdi prema ljudima od kojih je taj imetak otet na prevaru putem kamate, monopola i sl. Kaže Uzvišeni:

Mi ni u jedan grad nismo poslanika poslali, a da nisu rekli oni koji su na raskošan život bili navikli: "Ne vjerujemo mi u ono što je po vama poslano!" (As-Saba' 34)

8. Neznanje je jedan od neprijatelja čovječanstva koje ga strovaljuje u rovove zablude, vodi ga kao što se vode ovce i sve to iskoristi kako bi ljudi obožavali nešto drugo mimo Allaha jer kada čovjek ne zna lako ga je iskoristiti. Rekao je Uzvišeni Allah:

Reci: "Zar od mene tražite da se nekome drugom, osim Allahu, klanjam, o neznalice?!" (Az-Zumar 64)

9. Mentalna neaktivnost i apatija, pa čovjek ne razmišlja o ajetima i znakovima oko sebe niti putokazima koji ga upućuju na ispravan put i spasavaju ga od zablude. Kaže Uzvišeni:

A Allaha se boje od robova Njegovih – učeni. Allah je, doista, silan i On prašta. (Fatir 28)

10. Imperijalisti (kolonizatori) su neprijatelji čovječanstva koji ispijaju krv, krađu od ljudi i pretvaraju ih u robove širenjem kulture obožavanja nečeg drugog mimo Allaha među ljudima kako bi ostvarili lične interese i imperijalističke ambicije i proširili svoj uticaj. To postižu manipulacijom i uspavljanjem ljudi servirajući im izmišljene svete stvari kako

bi ih udaljili od stvarnosti i rada a živjeli u mitovima i legendama. Rekao je Allah Uzvišeni:

A glavešine naroda faraonova rekoše: "Zar ćeš ostaviti Musaa i narod njegov da nered u zemlji pravi i da tebe i božanstva tvoja napusti?" – On reče: "Ubijaćemo mušku djecu njihovu, a žensku ćemo im ostavljati u životu; mi, uistinu, vladamo njima." (Al- A'raf 127)

Rekao je Sejjid Kutb, Allah mu se smilovao: "Neki ljudi, čak i u savremeno doba, su nazadni i neznalice, a to se manifestuje na različite načine; neki negiraju postojanje Allaha Uzvišenog i oni su neznalice u smislu uvjerenja, ubjeđenja i same percepcije, kao na primjer komunisti. Neki drugi pak priznaju postojanje Allaha Uzvišenog, ali na iskrivljen i neispravan način, u smislu obavljanja samih obreda kojim se iskazuje obožavanje, slijeđenje vjere i pokornosti. Primjer takvih su indijanci, kršćani i jevreji.

Ima i onih koji na ispravan način priznaju postojanje Allaha Uzvišenog, a obavljaju obrede obožavanja sa opasnim odstupanjem u samom shvatanju i tumačenju dokaza riječi šehadeta, da nema drugog božanstva koje zaslužuje da se istinski obožava osim Allaha i da je Muhammed a.s. Allahov poslanik, pa čine širk u ubjeđenju, slijeđenju i pokornosti. To su oni koji sebe nazivaju muslimanima i misle da su se okitili osobinama Islama, a zapravo Islam im je samo na jezicima, tj. riječima u izgovaranju šehadeta i izvršavanju obreda bez istinskog razumijevanja značenja šehadeta, pa je na taj način njihovo obožavanje i vjerovanje posvjećeno stvorenjima umjesto Allahu Uzvišenom!

OPASNOST OBOŽAVANJA NEKOG DRUGOG MIMO ALLAHA

Doista, sve grijehе i nepokornost koje ljudi počine Allah će, ako hoće, oprostiti i preći preko njih. Kaže Uzvišeni:

Reci: "O robovi moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehе oprostiti.

(Az-Zumar 53)

Jedino što Allah neće oprostiti jeste širk – da se obožava neko ili nešto drugo mimo Njega Uzvišenog, i širk je najveći grijeh, najveća nepokornost prema Allahu na Zemlji. Allah širk neće oprostiti nikome i neće se smilovati onome ko čini ovaj grijeh, pa kaže:

Allah, sigurno, neće oprostiti da Njemu druge smatraju ravnim, a oprostićе kome hoće ono što je manje od toga. A daleko je zalutao onaj ko smatra da je Allahu neko ravan.

(An-Nisa' 116)

Koliko god čovjek imao grijehа i koliko god oni veliki i teški bili, ako čovjek dođe pred Allaha a nije Mu činio širka, vidjećе da je Allah Onaj koji prašta i koji je Milostiv. O tome nas je obavijestio Allah govoreći o Sebi pa kaže: **"Onaj ko učini dobro djelo imaće za to desetostruku nagradu pa i više od toga. Onaj ko učini loše djelo biće kažnjen za to djelo ili ću mu oprostiti. A onaj ko bude imao grijehа koliko je Zemlja i dođe pred Mene, a širka Mi ne bude činio, isto toliko ću ja imati oprosta prema njemu."** (Sahihu Muslim)

Širk je grijeh kojeg ne mogu anulirati dobra djela čovjeka ma koliko ih imao. Rekao je Allah:

I Mi ćemo pristupiti djelima njihovim koja su učinili i u prah i pepeo ih pretvoriti.

(Al-Furkan 23)

Konačan ishod za onoga ko umre na širku jeste to da će mu Allah zabraniti ulazak u Džennet i učiniti ga od stanovnika vatre (Džehennema) zauvijek. Rekao je Uzvišeni Allah:

Oni koji ne vjeruju između sljedbenika Knjige i mnogobošci biće, sigurno, u vatri džehennemskoj, u njoj će vječno ostati; oni su najgora stvorenja. (Al-Bajjinah 6)

Onaj ko posmatra svijet danas vidjeće da je obožavanje nekog ili nečeg drugog mimo Allaha veoma rasprostranjeno u raznim vidovima i oblicima, a još žalosnije i pogubnije je to što oni kojima je dato znanje obožavaju druge koji su stvoreni poput njih, kao što to čine kršćani koji govore da je Isa božiji sin i jevreji koji govore da je Uzejr božiji sin. Rekao je Uzvišeni Allah:

Jevreji govore: "Uzejr je – Allahov sin", a kršćani kažu: "Mesih je – Allahov sin." To su riječi njihove, iz usta njihovih, oponašaju riječi nevjernika prijašnjih – ubio ih Allah! Kuda se odmeću? Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje i Mesiha, sina Merjemina, a naređeno im je da se samo jednom Bogu klanjaju – nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju.

(At-Tavbah 30-31)

Neke druge ćeš naći kako obožavaju i svetim smatraju drvo, kamen ili neku životinju. Šta više, veliki je broj onih koji se pripisuju Islamu i muslimanima, čine širk u ibadetu upućujući dove dobrim i pobožnim ljudima (evlijama) ili vjerovjesnicima koji su umrli smatrajući da su oni u stanju učiniti za njih nešto

mimo Allaha Uzvišenog, pa traže od njih pomoć u ispunjavanju potreba, otklanjanju nedaća, izliječenju; ako nemaju djece traže da dobiju dijete ili da im olakšaju potrebe tavafeći (obilazeći) oko njihovih kaburova (grobova, turbeta), tražeći beričet u tome, prinoseći im žrtve, a sve to zbog ubjeđenja da će im ti mrtvi pribaviti kakvu korist ili otkloniti štetu. Kaže Allah:

Ko je u većoj zabludi od onih koji se, umjesto Allahu, klanjaju onima koji im se do Sudnjeg dana neće odazvati i koji su prema njihovim molbama ravnodušni. (Al-Ahkaf 5)

Zato je Islam zabranio sve ono što može biti sredstvo ili put, način da se čovjek veže za nešto drugo mimo Allaha kao što je nošenje hamajlija i brojanica, kačenje nekakvih halki po tijelu, u prevoznom sredstvu ili kući, vjerujući da te stvari mogu koristiti ili otkloniti štetu i nesreću. Također je zabranjeno vjerovati u horoskop i njegov uticaj na život čovjeka, kao i sve drugo slično ovome kako bi se spriječili uzroci pojave širka i u korijenu sasjekli svi načini koji vode ka vezivanju ili tevekkulu (oslanjanju i uzdanju) za nešto drugo mimo Allaha Uzvišenog. Rekao je Allah Uzvišeni:

Ako ih upitaš ko je stvorio nebesa i Zemlju, sigurno će reći: "Allah!", a ti reci: "Mislite li vi da bi oni kojima se, pored Allaha, klanjate mogli otkloniti štetu, ako Allah hoće da mi je učini, ili, da bi mogli zadržati milost Njegovu, ako On hoće da mi je podari?" Reci: "Meni je dovoljan Allah, u Njega se pouzdaju oni koji se pouzdavaju." (Az-Zumar 38)

SUŠTINA ONOGA ŠTO SE OBOŽAVA MIMO ALLAHA

Doista sva lažna božanstva koja se obožavaju mimo Allaha sva zajedno, pa čak i sa onima koji ih obožavaju, nisu u stanju da stvore jednu muhu, niti imaju bilo kakav udio u vladanju svemirom, pribavljanju koristi ili otklanjanju štete. Njihova moć je ograničena i tako će ostati do Sudnjeg dana. Rekao je Allah Uzvišeni:

O ljudi, evo jednog primjera, pa ga poslušajte: "Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi im mušica nešto ugrabila, oni to ne bi mogli od nje izbaviti; nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja!" (Al-Hadždž 73)

U mnogim kur'anskim ajetima pojašnjava se suština lažnih božanstava i obraća se onima koji ih obožavaju i vjeruju da je u njihovim rukama opskrba, pomoć, život, zdravlje, znanje o tome šta ih očekuje u budućnosti. Kur'an časni pojašnjava i čini da oni moraju preispitati sebe, zabludu i neznanje u kojem se nalaze. Razlika između Stvoritelja i stvorenja je ogromna. U rukama Stvoritelja je vlast nad svim, a lažna božanstva su slabašna, zasnivaju se na iluzijama i bajkama. Na primjer, stanovnici Arabijskog poluotoka su prije Islama pravili sebi kipove od svega i svačega, pa čak i od mizernih, beznačajnih stvari. Neki su pravili kipove od datula pa kada bi ogladnjeli i ne bi imali drugu hranu pojeli bi tog kipa kojeg su napravili. Rekao je ashab Ebu Redža' Al-Utaridijj r.a.: "Obožavali smo kamenje prije Islama pa kada bismo našli neki bolji kamen uzeli bismo ga a bacili onaj prvi. Ako ne bismo našli kamen

napravili bismo humku od zemlje pa bismo doveli ovcu i pomuzli je na tom mjestu, a zatim tavafile (obilazili) oko nje.”
(Sahihul Buhari)

Razumni ljudi kada uvide svoje greške odmah nakon što spoznaju istinu ispravljaju svoje ubjeđenje, kao što je učinio ashab Rašid bin Abdur-Rabbeh Es-Sulemi r.a. prije nego je prihvatio Islam. Naime, otišao bi svome kipu po običaju da mu se umili, uputi mu dovu i zatraži od njega ispunjenje neke svoje potrebe. Kada je došao do njega vidio je lisicu kako mokri na glavu toga kipa, zastao je začuđeno razmišljajući a zatim zapazi u kakvom je nemaru i spozna da je bio u zabludi. Nakon toga izreče stihove u kojima se izruguje s onim što je do tada obožavao:

Gospodar na čiju glavu se lisica mokri,
a ponižen je onaj na koga se lisica mokri.
Da je on nekakav gospodar odbranio bi sebe;
Nema dobra u gospodaru koji zapomaže;
Odičem se od svih zemaljskih kipova;
Vjerujem u Allaha koji je pobjednik.

Bilježe ga Ebu Neim i Sujuti u Hasaisul-kubra, u Siretun-Nebevije od Ibni Kesira, u Dalaliun-Nubuvvah od Ebu Neima Asbahaniya, u Subulul Huda ve Rešad i u Siretu Hajril ibad od Muhammeda bin Jusufa Salih eš-Šamija.

Ovo je zdrav razum i priroda koji se vraćaju istini kada im postane jasna. U velikom broju Kur’anskih ajeta obraća se upravo zdravom razumu naređujući mu da razmisli o suštini raznih božanstava koja se obožavaju mimo Allaha. Ti ajeti podstiču na istraživanje i temeljno proučavanje kako bi se čovjek spasio neznanja, sumnji i iluzija kao i na razmišljanje o

apsolutnoj istini, a to je obožavanje Allaha i nikog drugog. Ovi ajeti vode dijalog sa onim ko obožava nešto drugo mimo Allaha i pojašnjavaju mu slabost i nemoć lažnih božanstava koje on obožava i koja nisu u stanju ikakvu korist za sebe pribaviti, a kako će tek koristiti drugima. Tim ajetima se negiraju osobine tih lažnih božanstava koje zapravo pripadaju božanstvu koje zaslužuje da se istinski obožava i na taj način se staje u kraj neznanju, drskosti i bezobrazluku da se obožava ono što ne može ni štetiti ni koristiti, ne može dati smrt ni život niti oživjeti. Rekao je Uzvišeni:

(191) Zar da Njemu smatraju ravnim one koji ne mogu ništa stvoriti, a sami su stvoreni,

(192) i koji im ne mogu pomoći niti mogu pomoći sebi?

(193) A ako ih zamolite da vas na Pravi put upute, neće vam se odazvati; isto vam je molili ih ili šutjeli.

(194) Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate, zaista su robovi, kao i vi. Pa, vi im se klanjajte, i neka vam se odazovu ako istinu govorite!

(195) Imaju li oni noge da na njima hodaju, ili ruke da njima hvataju, imaju li oči da njima gledaju, ili uši da njima čuju?
Reci: "Zovite božanstva vaša, pa protiv mene kakvo hoćete lukavstvo smislite i ne odugovlačite,

(196) moj zaštitnik je Allah, koji Knjigu objavljuje, i On se o dobrima brine."

(197) A oni kojima se vi, pored Njega, klanjate, ne mogu ni vama, a ni sebi pomoći.

(198) A kada ih zamolite da vas upute, oni ne čuju; vidiš ih kao da te gledaju, ali oni ne vide. (Al-A'raf 191-198)

Naređuje se onima koji imaju zdrav razum da posmatraju i razmišljaju o carstvu nebesa i Zemlje, onome što je Allah stvorio na njima od stvorenja koja je razasuo po njima i onome što će ubijediti zdrav razum u postojanje i obožavanje Onoga koji je sve ovo stvorio bez činjenja širka. Rekao je Uzvišeni:

(59) Reci: "Hvala Allahu i mir robovima Njegovim koje je On odabrao!" Šta je bolje: Allah ili oni koje Njemu ravnim smatraju?

(60) Onaj koji je nebesa i Zemlju stvorio i koji vam spušta s neba kišu pomoću koje Mi dajemo da ozelene bašče prekrasne – nemoguće je da vi učinite da izraste drveće njihovo. – Zar pored Allaha postoji drugi bog? Ne postoji, ali su oni narod koji druge s Njim izjednačuje;

(61) Onaj koji je Zemlju prebivalištem učinio i kroz nju rijeke proveo i na njoj brda nepomična postavio i dva mora pregradio. – Zar pored Allaha postoji drugi bog? Ne postoji, nego većina njih u neznanju živi;

(62) Onaj koji se nevoljniku, kad Mu se obrati, odaziva, i koji zlo otklanja i koji vas na Zemlji namjesnicima postavlja. – Zar pored Allaha postoji drugi bog? Kako nikako pouku vi da primite! –

(63) Onaj koji vam u tminama, na kopnu i na moru, put pokazuje i koji vjetrove kao radosnu vijest ispred milosti Svoje šalje. – Zar pored Allaha postoji drugi bog? Kako je Allah visoko iznad onih koji druge Njemu ravnim smatraju! –

(64) Onaj koji sve iz ničega stvara, koji će zatim to ponovo učiniti, i koji vam opskrbu s neba i iz zemlje daje. – Zar pored Allaha postoji drugi bog? Reci: "Dokažite, ako istinu govorite!"

(65) Reci: "Niko, osim Allaha, ni na nebu ni na Zemlji, ne zna što će se dogoditi; i oni ne znaju kada će oživljeni biti. (An-Naml 59-64)

U Kura'nskim ajetima se pojašnjava suština onoga što se obožava mimo Allaha sa dva aspekta:

Prvo: Suština onoga što se obožava mimo Allaha na ovome svijetu

U Kura'nskim ajetima se negiraju savršena svojstva koja su pripisana lažnim božanstvima jer pripadaju istinskom Bogu što je sasvim logično. Ta svojstva su sljedeća:

- Allah Uzvišeni je Onaj koji sve zna i svojim znanjem sve obuhvata. Rekao je Uzvišeni:

A nevjernici govore: "Čas oživljenja nam neće doći!" Reci: "Hoće, tako mi Gospodara moga, koji zna i ono što je skriveno, zacijelo će vam doći." – Njemu ne može ništa, ni trunčica jedna ni na nebesima ni na Zemlji, izmaći, i ne postoji ništa, ni manje ni veće od toga, što nije u jasnoj Knjizi (Saba' 3)

Lažna božanstva su lišena svake vrste znanja i ne mogu znati ništa o potrebama ljudi i njihovom stanju. Rekao je Allah:

Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate, zaista su robovi, kao i vi. Pa, vi im se klanjajte, i neka vam se odazovu ako istinu govorite! (Al-A'raf 194)

- Allah Uzvišeni je kadar da učini sve, ništa Mu ne može umaći ni na nebesima ni na Zemlji i u Njegovim je rukama i korist i šteta. Rekao je Uzvišeni Allah:

Zar oni ne znaju da je Allah, Stvoritelj nebesa i Zemlje, kadar stvoriti slične njima i da im je već odredio čas oživljenja u koji nema sumnje? A nevjernici samo poriču. (Al Isra' 99)

Lažna božanstva ne posjeduju nikakvu moć i ništa od onoga što istinskom Bogu pripada, pa samim tim nisu u stanju nikakav hajr pribaviti ni za sebe ni za druge, niti mogu kakvu štetu otkloniti ni od sebe ni od drugih. Rekao je Allah:

Reci: "Kako se možete, pored Allaha, klanjati onome koji vam nije u stanju kakvu štetu učiniti, niti vam neku korist pribaviti, a Allah je Taj koji sve čuje i zna?" (Al-Maidah 76)

- Allahu Uzvišenom pripada vlast i na nebesima i na Zemlji. Rekao je Uzvišeni:

Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji! A na dan kada nastupi Čas oživljenja, oni koji su laži slijedili biće izgubljeni. (Al-Džasijah 27)

Lažna božanstva ne posjeduju nikakvu vlast i ne posjeduju ništa u ovom univerzumu. Šta više, ona su u Allahovom vlasništvu. Rekao je Uzvišeni:

Reci: "Zovite one koje, pored Allaha, bogovima smatrate. Oni ništa nemaju, ni koliko trun jedan, ni na nebesima ni na Zemlji; oni u njima nemaju nikakva udjela i On nema od njih nikakve pomoći." (Saba' 22)

- Allah Uzvišeni je Stvoritelj svega i On stvara iz ništa. Kaže Allah:

To vam je Allah, Gospodar vaš, nema drugog boga osim Njega, Stvoritelja svega; zato se Njemu klanjajte; On nad svim bdi!
(Al-An'am 102)

Lažna božanstva mimo Allaha ne mogu stvoriti ništa. Rekao je Uzvišeni:

Reci: "Može li ijedno vaše božanstvo stvarati iz ničega, zatim to ponovo učiniti?" Reci: "Allah stvara iz ničega, zatim će to ponovo učiniti!" Pa kuda se onda odmećete? (Junus 34)

- Allah Uzvišeni upravlja ovim univerzumom i uredio ga je da funkcioniše po zakonima koje je On u njemu stvorio pa nema nikakvog zastoja. Rekao je Allah Uzvišeni:

Gospodar vaš je Allah, koji je nebesa i Zemlju za šest vremenskih razdoblja stvorio, a onda – upravljajući Aršom, svemirom zagospodario. Niko se neće moći zauzimati ni za koga bez dopuštenja Njegova. Eto to vam je Allah, Gospodar vaš, pa se Njemu klanjajte! Zašto ne razmislite? (Junus 3)

Božanstva koja se obožavaju mimo Allaha upravljaju sobom, a nikako ne mogu upravljati drugim Allahovim stvorenjima. Rekao je Uzvišeni:

Svi će oni, i oni na nebesima i oni na Zemlji, kao robovi u Milostivog tražiti utočište! (Marjam 93)

- Allah, Slavljen neka je i Uzvišen, je jedini Opskrbitelj, Moćni i Jaki koji daje opskrbu kome hoće, a uskraćuje je onome kome hoće. On obezbjeđuje opskrbu svim stvorenjima i određuje uzroke i načine na koje će stvorenja doći do nje. Rekao je Allah Uzvišeni:

Upitaj: "Ko vas hrani s neba i iz zemlje, čije su djelo sluh i vid, ko stvara živo iz neživog, a pretvara živo u neživo, i ko

upravlja svim?" – "Allah!" – reći će oni – a ti reci: "Pa zašto Ga se onda ne bojite?" (Junus 31)

- Allah, Slavljen neka je i Uzvišen, je Živi u pravom i punom smislu te riječi, Onaj koji nikada ne umire. A kako će kada je On stvorio smrt, Uzvišen neka je. On je Vječni koji nema ni početka ni kraja i koji se ne može usporediti sa Svojim stvorenjima, a njima nema opstanka bez Njega. Rekao je Allah Uzvišeni:

On je Živi, nema boga osim Njega, zato se samo Njemu klanjajte, iskreno Mu ispovijedajući vjeru: "Neka je hvaljen Allah, Gospodar svjetova!" (Gafir 65)

Božanstva koja se obožavaju mimo Allaha su podložna svemu onome čemu su podložna i ostala stvorenja, pa umiru, nestaju, imaju početak i kraj, nisu u stanju brinuti o sebi, a kako će tek o drugima, ne znaju šta će se u budućnosti desiti sa njima samima, a kako će tek znati šta će se desiti drugima u budućnosti. Rekao je Allah:

I ne klanjaj se, pored Allaha, drugom bogu! Nema boga osim Njega! Sve će, osim Njega, propasti! On će suditi, i Njemu ćete se povratiti! (Al-Qasas 88)

- Allah Uzvišeni je onaj koji daje život i smrt. Daje život onome kome hoće od Svojih stvorenja kako bi živio onoliko koliko mu je Allah propisao i daje smrt onome kome hoće još prilikom rođenja tog stvorenja ili u njegovom djetinstvu. Rekao je Uzvišeni:

Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji, On život i smrt daje, i vi osim Allaha nemate ni zaštitnika ni pomagača. (At-Tavbah

Božanstva koja se obožavaju mimo Allaha nisu u stanju da učine bilo šta od ovoga, čak ne mogu spriječiti ni svoje nestajanje. Rekao je Allah:

Neki pored Njega božanstva prihvaćaju koja ništa ne stvaraju, a koja su sama stvorena, koja nisu u stanju od sebe neku štetu otkloniti ni sebi kakvu korist pribaviti i koja nemaju moći život oduzeti, život dati niti oživjeti. (Al-Furkan 3)

- Allah Uzvišeni je taj koji daje opskrbu svim stvorenjima, onima vidljivim i nevidljivim, i ljudima, i životinjama, pticama, insektima i drugima. Rekao je Uzvišeni Allah:

Opskrbu daje jedino Allah, Moćni i Jaki! (Az-Zarijat 58)

Lažna božanstva nisu u stanju da obezbijede opskrbu ni za sebe a kamoli za druge. Kaže Uzvišeni:

Vi se, mimo Allaha, kumirima klanjate i laži smišljate. Oni kojima se vi, mimo Allaha, klanjate ne mogu vas nikakvom hranom nahraniti; vi hranu od Allaha tražite i Njemu se klanjate i Njemu zahvalni budite! – Njemu ćete se vratiti." (Al-Ankabut 17)

- Allah Uzvišeni je taj koji sve čuje, sve vidi, čuje molbe i dove pa im udovolji, ispuni potrebe, otklanja nedaće i liječi bolesne. Rekao je Allah:

Onaj koji se nevoljniku, kad Mu se obrati, odaziva, i koji zlo otklanja i koji vas na Zemlji namjesnicima postavlja. – Zar pored Allaha postoji drugi bog? Kako nikako pouku vi da primite! (An-Naml 62)

Božanstva koja se obožavaju mimo Allaha nisu u stanju učiniti bilo šta od ovoga. Rekao je Allah:

Samo se Njemu možete moliti! A oni kojima se pored Njega mole – neće im se odazvati, kao što ni voda neće stići u usta onome koji prema njoj samo dlanove svoje pruži; molitva nevjernika je stvar izgubljena. (Ar-Ra'd 14)

Drugo: Suština onoga što se obožava mimo Allaha na Sudnjemu danu

Kako bi Allah Uzvišeni oslobodio čovječanstvo od obožavanja nečeg drugog mimo Njega i oslanjanja na nešto drugo mimo Njega spomenuo je konačan povratak i boravište onoga ko se pokorava i obožava nekog drugog mimo Allaha, ili je pored Allaha uzeo druga božanstva. Kaže Uzvišeni:

(98) I vi, i oni kojima se, pored Allaha, klanjate – bićete gorivo u Džehennemu, a u nj ćete doista ući. (99) Da su oni bogovi, ne bi u nj ušli, i svi će u njemu vječno boraviti, (100) u njemu će prigušeno uzdisati, u njemu ništa radosno neće čuti.

(Al-Anbija' 98-100)

- Suština onih koji se obožavaju mimo Allaha prilikom smrti, pa kaže Allah Uzvišeni:

Ima li, onda, nepravednijeg od onoga koji o Allahu govori laži i ne priznaje Njegove riječi? Takvi će dobiti sve ono što im je zapisano. Ali kada im izaslanici Naši dođu da im dušu uzmu, upitaće: "A gdje su oni kojima ste se, umjesto Allahu, klanjali?" – "Izgubili su nam se" – odgovoriće, i sami protiv sebe posvjedočiti da su nevjernici bili. (Al-A'raf 37)

- Suština lažnih božanstava prilikom polaganja računa, izdaje i kajanja. Rekao je Allah:

A na Dan kad On rekne: "Pozovite one za koje ste tvrdili da su ortaci Moji!" – i kad ih pozovu, oni im se neće odazvati i Mi ćemo učiniti da iskuse patnju zbog njihovih ranijih veza. (Al-Kahf 52)

- Suština lažnih božanstava prilikom polaganja računa, njihovog povlačenja i odricanja. Kaže Uzvišeni:

A na Dan kad ih sve sakupimo, reći ćemo onima koji su Allahu druge ravnim smatrali: "Stanite, i vi i božanstva vaša!" – pa ćemo ih razdvojiti; a božanstva njihova će reći: "Niste se vi nama klanjali. (Junus 28)

- Suština lažnih božanstava na budućem svijetu, njihovo protivljenje i neprijateljstvo. Rekao je Uzvišeni Allah:

Oni kao zagovornike nekakva božanstva, a ne Allaha, uzimaju.

A ne valja tako! Božanstva ta će poreći da su im se klanjali, i biće im protivnici. (Marjam 82-83)

- Suština lažnih božanstava na budućem svijetu, i onaj ko ih je obožavao i oni koji su bili obožavani mimo Allaha biće stanovnici Džehennema. Rekao je Allah Uzvišeni:

(161) Ali, ni vi, sa onima kojima se klanjate,

(162) ne možete o njima nikoga u zabludu zavesti,

(163) možete samo onoga koji će ionako u vatri gorjeti.

(As-Saffat 161-163)

PLODOVI I KORISTI OBOŽAVANJA ALLAHA

Obožavanje Allaha je pokretač ljudske duše ka činjenju dobra, pa kaže Uzvišeni:

Jedni drugima pomažite u dobročinstvu i čestitosti, a ne sudjelujte u grijehu i neprijateljstvu; i bojte se Allaha, jer Allah strašno kažnjava. (Al-Maidah 2)

Neke od koristi i plodova obožavanja Allaha su:

1. Popravljanje i reforma pojedinca, jer obožavanje Allaha definiše odgovornosti, prava i obaveze među pojedincima u društvu. Kada bi svaki pojedinac bio svjestan da Allah bdije nad svim njegovim djelima, i javnim i tajnim, bojao bi se Allaha u onome što je On zabranio, odnosno naredio. Rekao je Allah Uzvišeni:

On zna poglede koji kriomice u ono što je zabranjeno gledaju, a i ono što grudi kriju. (Gafir 19)

Obožavanje Allaha oplemenjuje ponašanje pojedinca u ophođenju prema drugome, podiže na viši nivo njegove postupke i sve druge moralne osobine i čisti njegovu dušu od nepravde i ljubavi prema ovome svijetu, pa njegovo srce postane marljivo i pokorno Allahovim naredbama, koje ga podstiču na činjenje dobrih djela i ostavljanje loših. Rekao je Uzvišeni Allah:

(23) Gospodar tvoj zapovijeda da se samo Njemu klanjate i da roditeljima dobročinstvo činite. Kad jedno od njih dvoje, ili oboje, kod tebe starost dožive, ne reci im ni: "Uh!" – i ne

podvikni na njih, i obraćaj im se riječima poštovanja punim. (24) Budi prema njima pažljiv i ponizan i reci: "Gospodaru moj, smiluj im se, oni su mene, kad sam bio dijete, njegovali!"

(25) Gospodar vaš dobro zna šta je u dušama vašim: ako budete poslušni – pa, Allah će doista oprostiti onima koji se kajaju. (26) Daj bližnjem svome pravo njegovo, i siromahu, i putniku, ali ne rasipaj mnogo, (27) jer su rasipnici braća šejtanova, a šejtan je Gospodaru svome nezahvalan. (28) A ako moraš od njih glavu okrenuti, jer i sam od Gospodara svoga milost tražiš i njoj se nadaš, onda im barem koju lijepu riječ reci. (29) Ne drži ruku svoju stisnutu, a ni posve otvorenu – da ne bi prijekor zaslužio i bez ičega ostao, (30) Gospodar tvoj pruža obilnu opskrbu onome kome hoće, a i ograničava je, jer zna i vidi robove Svoje.

(31) Ne ubijajte djecu svoju iz straha od neimaštine, i njih i vas Mi hranimo, jer je ubijati njih doista veliki grijeh. (32) I što dalje od bluda, jer to je razvrat, kako je to ružan put!

(33) I ne ubijajte nikoga koga je Allah zabranio ubiti, osim kad pravda zahtijeva! A ako je neko, ni kriv ni dužan, ubijen, onda njegovom nasljedniku dajemo vlast, ali neka ni on ne prekoračuje granicu u ubijanju, ta njemu je data vlast. (34) A od imetka siročeta – što dalje! Osim ako ga želite unaprijediti, sve dok ne postane punoljetno. I ispunjavajte obavezu, jer će se za obavezu, zaista, odgovarati! (35) Napunite mjeru kad mjerite na litru i pravo mjerite na kantar! To je bolje i posljedice su ljepše. (36) Ne povodi se za onim što ne znaš! I sluh, i vid, i razum, za sve to će se, zaista, odgovarati. (37) Ne hodi po zemlji nadmeno, jer zemlju ne možeš probiti ni brda u

visinu dostići, (38) sve je to ružno, Gospodaru tvome mrsko.
(Al-Isra' 23-38)

Reci robovima Mojim da govore samo lijepe riječi: – jer bi
šejtan mogao posijati neprijateljstvo među njima, šejtan je,
doista, čovjekov otvoreni neprijatelj.

(Al-Isra' 53)

2. Popravljanje i reforma društva, jer obožavanje Allaha rezultira boljitak u društvu koje poštuje zakone kojima se garantuje zaštita života, imetka, časti, razuma i potomstva. Rekao je Uzvišeni Allah u kontekstu čuvanja i zaštite duše i tijela:

Mi smo im u njemu propisali: glava za glavu, i oko za oko, i nos za nos, i uho za uho, i zub za zub, a da rane treba uzvratiti.

A onome ko od odmazde odustane, biće mu to od grijeha iskupljenje. Oni koji ne sude prema onom što je Allah objavio pravi su nasilnici. (Al-Maidah 45)

- Rekao je Allah u kontekstu čuvanja imetka:

Kradljivcu i kradljivici odsijecite ruke njihove, neka im to bude kazna za ono što su učinili i opomena od Allaha! A Allah je silan i mudar. (Al-Maidah 38)

- Rekao je Allah u pogledu čuvanja časti i čednosti od bluda:

Bludnicu i bludnika izbičujte sa stotinu udara biča, svakog od njih, i neka vas pri vršenju Allahovih propisa ne obuzima prema njima nikakvo sažaljenje, ako u Allaha i u onaj svijet vjerujete, i neka kažnjavanju njihovu jedna skupina vjernika prisustvuje! (An-Nur 2)

- Rekao je Allah u smislu čuvanja časti od potvore:

One koji okrive poštene žene, a ne dokažu to s četiri svjedoka, sa osamdeset udaraca biča izbičujte i nikada više svjedočenje njihovo ne primajte; to su nečasni ljudi. (An-Nur 4)

- Rekao je Allah u kontekstu čuvanja i zaštite razuma: Pitaju te o vinu i kocki. Reci: "Oni donose veliku štetu, a i neku korist ljudima, samo je šteta od njih veća od koristi." I pitaju te koliko da udjeljuju. Reci: "Višak!" Eto, tako vam Allah objašnjava propise da biste razmislili (Al-Bakarah 219)

- Rekao je Allah u kontekstu čuvanja i zaštite usjeva i ostalih dobara:

Čim se neki od njih dočepa položaja, nastoji napraviti na Zemlji nered, ništeći usjeve i stoku. – A Allah ne voli nered! (Al-Baqarah 205)

3. Obožavanjem i vjerovanjem u Allaha se uređuju međudržavni odnosi. Sva stvorenja su Allahovi robovi, i ona koja Ga obožavaju i koja Ga ne obožavaju. Prema svima njima je Allah propisao dobročinstvo na ovome svijetu, a na budućem svijetu će im On djela obračunavati. Rekao je Uzvišeni:

O ljudi, Mi vas od jednog čovjeka i jedne žene stvaramo i na narode i plemena vas dijelimo da biste se upoznali.

Najugledniji kod Allaha je onaj koji Ga se najviše boji, Allah, uistinu, sve zna i nije Mu skriveno ništa. (Al-Hudžurat 13)

Allah Uzvišeni nije poslao svog Poslanika Muhammeda a.s., osim kao milost svim ljudima, i onima koji Mu se pokoravaju i onima koji Mu se ne pokoravaju. Onaj ko Mu se bude pokoravao imaće nagradu koju mu je Allah obećao, a onome ko

Mu se ne bude pokoravao neće biti učinjena nepravda pa ni prema njegovoj vjeri. Rekao je Uzvišeni:

A tebe smo samo kao milost svjetovima poslali. (Al-Anbija' 107)

To je misija i vjera sa kojom ga je poslao Allah, a pozivanje u obožavanje Allaha mora biti sa blagošću i lijepim govorom. Rekao je Allah:

Na put Gospodara svoga mudro i lijepim savjetom pozivaj i s njima na najljepši način raspravljaj! Gospodar tvoj zna one koji su zalutali s puta Njegova, i On zna one koji su na Pravome putu. (An-Nahl 125)

Tvoje obožavanje Allaha i slijeđenje njegovog šeriata (vjerozakona) te obavezuje da budeš pravedan u svemu, prema sebi i prema svemu što te okružuje od Allahovih stvorenja, pa čak i prema životinjama je propisano dobročinstvo. Jedna žena je ušla u vatru zbog mačeta koje je zatvorila, nije ga hranila, niti mu je dozvolila da samo po zemlji za sebe nađe hranu. Razvratnica od Benu Israila je ušla u Džennet zato što je napunila svoju cipelu i napojila žednog psa. Allah je oprostio čovjeku koji je uklonio granu koja je smetala ljudima na putu kako nas je obavijestio Poslanik a.s. Također treba biti pravedan i prema onome ko je neprijateljski raspoložen prema tebi i ne činiti mu nepravdu, već se uzdići iznad toga saradnjom i lijepim ponašanjem. Rekao je Allah Uzvišeni:

Reci: "Gospodar moj naređuje – pravednost. I obraćajte se samo Njemu kad god obavljate molitvu, i molite Mu se iskreno Mu ispovijedajući vjeru! Kao što vas je iz ničega stvorio, tako će vas ponovo oživiti." (Al-A'raf 29)

Zadržimo se kod nekih ajeta koji uređuju međususjedske odnose.

- Dobročinstvo prema komšijama, rekao je Uzvišeni Allah:

Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vašeg ne izgone – Allah, zaista, voli one koji su pravični – (Al-Mumtahanah 8)

- Pružanje sigurnosti i bezbjednosti. Pa kaže Uzvišeni: Ako te neki od mnogobožaca zamoli za zaštitu, ti ga zaštititi da bi saslušao Allahove riječi, a potom ga otpremi na mjesto pouzdano za njega. To zato što oni pripadaju narodu koji ne zna. (At-Tavbah 6)

- Ne smiju se napustiti niti izdati. Kaže Uzvišeni: Čim primijetiš vjerolomstvo nekog plemena, i ti njemu isto tako otkaži ugovor – Allah uistinu ne voli vjerolomnike. (Al-Enfal 58)

- Čuvanje povjerenja i amanita, jer je rekao Uzvišeni Allah:

Allah vam zapovijeda da odgovorne službe onima koji su ih dostojni povjeravate i kada ljudima sudite da pravično sudite. Uistinu je divan Allahov savjet! – A Allah doista sve čuje i vidi. (An-Nisa' 58)

- Poštivanje i ispunjavanje međusobnih ugovora. Rekao je Uzvišeni Allah:

Mnogobošcima s kojima imate zaključene ugovore koje oni nisu ni u čemu povrijedili, niti su ikoga protiv vas pomagali, ispunite ugovore do ugovorenog roka. Allah zaista voli pobožne. (At-Tevbah 4)

- Pravednost prema njima. Kaže Uzvišeni:

O vjernici, dužnosti prema Allahu izvršavajte, i pravedno svjedočite! Neka vas mržnja koju prema nekim ljudima nosite nikako ne navede da nepravedni budete! Pravedni budite, to je najbliže čestitosti, i borjte se Allaha, jer Allah dobro zna ono što činite! (Al-Maidah 8)

- Prema njima ne smije biti neprijateljstva. Kaže Allah Uzvišeni:

I borite se na Allahovom putu protiv onih koji se bore protiv vas, ali vi ne otpočinjite borbu! – Allah, doista, ne voli one koji zapodijevaju kavgu. (Al-Bakarah 190)

- Uspostavljanje mira sa njima. Rekao je Allah Uzvišeni:
Ako oni budu skloni miru, budi i ti sklon i pouzdaj se u Allaha, jer On, uistinu, sve čuje i sve zna. (Al-Anfal 61)

4. Obožavanjem i vjerovanjem u Allaha savladavaju se nagoni i niske strasti čovjeka, pa kaže Uzvišeni:

Reci: "Gospodar moj zabranjuje razvrat, i javni i potajni, i grijehe, i neopravdano nasilje, i da Allahu smatrate ravnim one za koje On nikakav dokaz objavio nije, i da o Allahu govorite ono što ne znate." (Al-A'raf 33)

5. Obožavanjem i vjerovanjem u Allaha se čuva i baštini optimizam i lijepo mišljenje o Allahu, a suzbija pesimizam, brige i nepostojanje ambicija. Duša se smiruje i postaje zadovoljna onim što je propisano i određeno, jer zna da sve što je propisano je za neki hajr (dobro) pa makar to po vanjštini i neizgledalo tako, i shodno tome uživa u životu u kojem vidi samo pozitivnu stranu. Kaže Uzvišeni Allah:

Ta, zaista, s mukom je i last, zaista, s mukom je i last! (Aš-Šarh 5-6)

6. Obožavanje i vjerovanje u Allaha oslobađa čovječanstvo od izmišljotina, mitova i bajki koje čovjeka vežu za božanstva od kojih nema ni koristi ni štete. Bit ovoga je pojasnio Ibrahim a.s., otac vjerovjesnika, svome narodu i to na način koji ih podstiče da razmišljaju o suštini onoga što obožavaju. Uzvišeni Allah kaže u priči o njemu:

(69) I kaži im vijest o Ibrahimu (70) kada je oca svoga i narod svoj upitao: "Čemu se vi klanjate?" (71) a oni odgovorili: "Klanjamo se kumirima i povazdan im se molimo", (72) on je rekao: "Da li vas oni čuju kad se molite, (73) ili, da li vam mogu koristiti ili naškoditi?" (74) "Ne" – odgovoriše – "ali mi smo upamtili pretke naše kako tako postupaju." (75) "A da li ste razmišljali" – upita on – "da su oni kojima se klanjate (76) vi i kojima su se klanjali davni preci vaši, (77) doista, neprijatelji moji? Ali, to nije Gospodar svjetova, (78) koji me je stvorio i na Pravi put uputio, (79) i koji me hrani i poji, (80) i koji me, kad se razbolim, liječi, (81) i koji će mi život oduzeti, i koji će me poslije oživiti, (82) i koji će mi, nadam se, pogreške moje na Sudnjem danu oprostiti! (Aš-Šuara' 69-82)

7. Obožavanje Allaha oslobađa čovječanstvo od robovanja sistemu i ljudskim zakonima, koji su uspostavljeni radi ostvarivanja ličnih, manjinskih, ili državnih interesa, a preko njih se porobljava čovjek. Rekao je Uzvišeni Allah:

Reci: "Zar da za zaštitnika uzmem nekog drugog osim Allaha, stvoritelja nebesa i Zemlje? On hrani, a Njega niko ne hrani!"
Reci: "Meni je naređeno da budem prvi među onima koji se

pokoravaju" – i: "Nikako ne budi od onih koji Mu druge ravnim smatraju!" (Al-An'am 14)

8. Obožavanjem Allaha čovjekova duša se snabdijeva čvrstim ubjeđenjem i lijepim osloncem na Allaha pa tako savlada sve nedaće i krize na koje naiđe. Obožavanje Allaha u ljudskom srcu izaziva povjerenje pa se ne može razočarati niti izgubiti nadu. Allahov vjerovjesnik Musa, neka su na njega najljepši salevati i mir, nakon što je pobjegao sa svojim narodom od Faraonove osvete i njegovih savjetnika (vojske i sljedbenika) koji su ubijali mušku, a žensku djecu u životu ostavljali, Faraon ih je sa svojom ogromnom vojskom opkolio, a njegovo srce se ispunilo mržnjom prema Musau i njegovom narodu. Ispred Musaa i njegovog naroda se ispriječilo more i nije im bilo izlaza niti spasa, a iza njih je bio Faraon sa svojom vojskom. Nije bilo ni pomagača, niti pomoći i Musaov narod je bio ubijeđen da će stradati pa su rekli – Samo što nas nisu stigli! A Musa im reče sa iskrenim osloncem i lijepim ubjeđenjem u Allaha – Ne! Allah će poniziti i raspršiti nade nasilnika, a one koji se oslanjaju na Allaha i imaju lijepo mišljenje o Njemu neće razočarati. Rekao je Allah:

(60) I oni ih, kad se sunce rađalo, sustigoše. (61) pa kad jedni druge ugledaše, drugovi Musaovi povikaše: "Samo što nas nisu stigli!" (62) "Neće!" – reče on – "Gospodar moj je sa mnom, On će mi put pokazati." (63) I Mi objavismo Musau: "Udari štapom svojim po moru!" – i ono se rastavi i svaki bok njegov bijaše kao veliko brdo; (64) i Mi onda tamo one druge približismo – (65) a Musaa i sve one koji bijahu s njim spasismo – (66) i one druge potopismo. (67) To je, zaista, pouka, a većina njih nisu bili vjernici.

(Aš-Šuara' 60-67)

9. Sreća duše i smiraj srca su put ka vjerovanju u određenje tako da čovjek, Allahov rob, zna da ono što ga je snašlo nije ga moglo zaobići, a ono što ga je zaobišlo nije ga moglo snaći, kako nas je i obavijestio Allahov Poslanik a.s. u svom hadisu: “Znaj da kada bi se cijeli svijet sakupio da ti kakvu korist pribavi ne može učiniti ništa osim ono što ti je Allah propisao. I znaj da kada bi se svi sakupili da ti kakvu štetu učine ne mogu uspjeti u tome osim onoliko koliko ti je Allah propisao.” (Tirmizi, Albani ga smatra vjerodostojnim u Sahihul-Džami’)

Kada je rob svjestan ovoga, čvrsto je ubijeđen da je sve u Allahovim rukama i vjeruje da bez Allahove odredbe se ništa u univerzumu ne može desiti, njegova duša se smiruje, teži onome što joj je naređeno i zadovoljna je onim što je određeno. Rekao je Allah Uzvišeni:

Nikakva nevolja se bez Allahove volje ne dogodi, a On će srce onoga koji u Allaha vjeruje uputiti – Allah sve dobro zna. (At-Tagabun 11)

Čovjek se preda Allahu, prepusti Mu se, ne boji se i ne ljuti se zbog onoga što se dogodilo, a njegovoj duši je mrsko jer nekada izlaz može biti upravo u iskušenjima. Koliko je samo iskušenja i nevolja u kojima je zapravo hajr (dobro) i blagodat. Allah je taj koji zna, a vi ne znate. Taberani spominje u svom tefsiru da je Ibn Abbas r.a. rekao: “Bio sam u pratnji Vjerovjesnikovo a.s. pa mi je rekao: “O Ibn Abbase, budi zadovoljan sa onim što je propisano i određeno. Ako se to tebi ne sviđa pa doista je zapisano u Allahovoj knjizi.” Rekoh: “O Allahov Poslaniče, gdje, na kojem mjestu? Pročitao sam cijeli

Kur'an!" On odgovori: "U riječima: Ne volite nešto, a ono može biti dobro za vas; nešto volite, a ono ispadne zlo po vas. – Allah zna, a vi ne znate." (Al-Bakarah 216) (Spominje ga Taberani u svom tefsiru i Sujuti u Derrul-Mensur)

10. Podnošenje i strpljivost pri bolu. Obožavanje Allaha donosi i usađuje slast u srcu koju ne može osjetiti osim onaj ko je iskren u vjerovanju. U obožavanju Allaha zaboravljaju se svi ovosvjetski bolovi. Faraonovi sihirbazi koje je doveo da se obračunaju sa Musaom kada su vidjeli istinitost njegovih ajeta i dokaza iman (vjerovanje) se nastanio u njihovim srcima i odmah su se odlučili na obožavanje Allaha. Faraon je zatim naredio da se kazne prije nego se ubiju, ali oni se nisu pokolebali u vjerovanju već su bili strpljivi kako nas je Allah u Svom govoru obavijestio o tome:

(70) I čarobnjaci se baciše licem na tle govoreći: "Mi vjerujemo u Musaova i Harunova Gospodara!" (71) "Vi ste mu povjerovali" – viknu faraon – "prije nego što sam vam ja dopustio! On je učitelj vaš, on vas je vradžbini naučio i ja ću vam, zacijelo, unakrst ruke i noge vaše odsjeći i po stablima palmi vas razapeti i sigurno ćete saznati ko je od nas u mučenju strašniji i istrajniji!" (72) "Mi nećemo tebe staviti iznad jasnih dokaza koji su nam došli, tako nam Onoga koji nas je stvorio!" – odgovoriše oni – "pa čini što hoćeš; to možeš učiniti samo u životu na ovome svijetu! (73) Mi vjerujemo u Gospodara našeg da bi nam grijehe naše oprostio i vradžbine na koje si nas ti primorao. A Allah bolje nagrađuje i kažnjava trajnije." (74) Onoga koji pred Gospodara svoga kao nevjernik iziđe čeka Džehennem, u njemu neće ni umrijeti ni živjeti. (Ta-Ha 70-74)

11. Obožavanje Allaha rezultira samokontrolu u duši čovjeka koja čovjeka uvijek drži budnim pa vodi računa o svojim djelima i govoru jer je svjestan riječi Uzvišenog Allaha:

On zna poglede koji kriomice u ono što je zabranjeno gledaju,
a i ono što grudi kriju. (Gafir 19)

Tada čovjek na svaki način nastoji da izvršava ono što mu je Allah naredio i nećeš ga vidjeti da čini ono što mu je On Uzvišeni zabranio, a to je zato što je svjestan Allahovog nadzora nad njim i onim što radi. Zbog toga čovjek teži da izvrši obaveze prema Allahu i ispuni obaveze prema ljudima. Za razliku od vanjske/spoljašnje kontrole koju čovjek pokušava da izbjegne kada je sakrivena, ili je nemarna, ili oslabi. Uzmimo za primjer zekat u Islamu gdje svaki ozbiljan musliman nastoji da izvrši tu obavezu. Čak traži onoga kome zekat pripada kako bi mu platio jer na taj način čisti sebe. Suprotno tome su porezi koje ljudi odbijaju da plate i nastoje na razne načine da ih izbjegnu – lažiranjem, prevarom, podmićivanjem i slično.

12. Obožavanje Allaha je lijek za iskušenja čovjeka i utjeha za njegovu dušu jer je u tome rješenje za sve nedaće i probleme. U ovakvim situacijama čovjek se treba osamiti sa svojim Stvoriteljem i pokoriti se Njegovoj odredbi. Kaže Uzvišeni Allah:

O vjernici, tražite sebi pomoći u strpljivosti i obavljanju molitve! Allah je doista na strani strpljivih. (Al-Bakarah 153)

Mi ćemo vas dovoditi u iskušenje malo sa strahom i gladovanjem, i time što ćete gubiti imanja i živote i ljetine. A ti obraduj izdržljive,

one koji, kada ih kakva nevolja zadesi, samo kažu: "Mi smo Allahovi i mi ćemo se Njemu vratiti!" Njih čeka oprost od Gospodara njihova i milost; oni su na Pravome putu! (Al-Bakarah 155-157)

13. U obožavanju Allaha je snaga i ponos čovjeka i njegovo uzdizanje, pa ko bude Allahov iskreni rob Allah je sa njim, a onaj sa kim je Allah neće biti ponižen, poražen, niti ucviljen. Rekao je Uzvišeni:

Allah je zaista na strani onih koji se Njega boje i grijeha klone i koji dobra djela čine. (An-Nahl 128)

A kako i neće biti tako kada je On Vladar i Stvoritelj univerzuma i Onaj koji upravlja njime i na njega pažljivo motri. Istinu je rekao Allah:

Onaj ko za zaštitnika uzme Allaha i Poslanika Njegova i vjernike – pa, Allahova strana će svakako pobijediti. (Al-Maidah 56)

14. U obožavanju Allaha je zaštita od šejtana i njihovih došaptavanja pa onaj ko to postigne zaštitio je sebe sa svih strana. Kaže Allah obraćajući se šejtanu, Iblisu:

"Ti nećeš imati nikakve vlasti nad robovima Mojim, osim nad onima koji te budu slijedili, od onih zalutalih." (Al-Hidžr 42)

15. U obožavanju Allaha je psihološka i duševna smirenost jer ono oslobađa ljudsku dušu od strahova i raznih problema, svejedno da li se radi o prošlosti, sadašnjosti ili budućnosti. To je zbog svjesnosti da je sve u rukama Onoga koji je Sebi propisao da bude milostiv pa kako onda da se duša i srce ne smiruju, a znaju za riječi Uzvišenog:

A onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći i opskrbiće ga odakle se i ne nada; onome koji se u Allaha uzda, On mu je dosta. Allah će, zaista, ispuniti ono što je odlučio; Allah je svemu već rok odredio. (At-Talak 2-3)

Sve vrste strahova kojih se čovjek pribojava nestaju pod okriljem obožavanja Allaha jer ono hrani dušu i psihi zadovoljstvom, opskrbljuje je Onaj koji Jedini može utoliti njenu žeđ i glad.

Te vrste strahova su:

- Strah od nepoznatog

S obožavanjem Allaha nema straha od nepoznatog niti uznemirenosti zbog budućnosti, a kako će se bojati onaj ko je čuo riječi Uzvišenog Allaha:

Allah obećava vjernicima i vjernicama džennetske bašče kroz koje će rijeke teći, u kojima će vječno boraviti, i divne dvorove u vrtovima edenskim. A i malo naklonosti Allahove veće je od svega toga; to će, doista, uspjeh veliki biti! (At-Tavbah 72)

- Strah od bolesti

Zar se onaj ko obožava Allaha može bojati, a čuo je riječi Uzvišenog:

Nema nevolje koja zadesi Zemlju i vas, a koja nije, prije nego što je damo, zapisana u Knjizi – to je Allahu, uistinu, lahko. (Al-Hadid 22)

- Strah od smrti

Zar se onaj ko obožava Allaha može bojati smrti, a zna za riječi Uzvišenog:

Sve što je živo umire Allahovom voljom u času suđenom. Daćemo onome koji želi nagradu na ovome svijetu, a daćemo i

onome koji želi nagradu na onome svijetu i sigurno ćemo zahvalne nagraditi. (Alu Imran 145)

- Strah od nemanja potomstva

Kako se onaj ko obožava Allaha može bojati ovoga, a čuo je riječi Allaha Uzvišenog:

Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji. On stvara šta hoće! On poklanja žensku djecu kome hoće, a kome hoće – mušku, ili im daje i mušku i žensku, a koga hoće, učini bez poroda; On uistinu sve zna i sve može. (Aš-Šura 49-50)

- Strah od psihičkih bolesti

Kako se onaj ko obožava Allaha može bojati ovoga, a čuo je riječi Allaha Uzvišenog:

one koji vjeruju i čija se srca, kad se Allah spomene, smiruju – a srca se doista, kad se Allah spomene, smiruju!" (Ar-Ra'd 28)

- Strah od nasilnika i nepravednika

Zar se onaj ko obožava Allaha može bojati ovoga, a zna za riječi Uzvišenog:

one kojima je, kada su im ljudi rekli: "Neprijatelji se okupljaju zbog vas, trebate ih se pričuvati!" – to učvrstilo vjerovanje, pa su rekli: "Dovoljan je nama Allah i divan je On Gospodar!" I oni su se povratili obasuti Allahovim blagodatima i obiljem, nikakvo ih zlo nije zadesilo i postigli su da Allah bude njima zadovoljan – a Allah je neizmjenjivo dobar. To vas je samo šejtan plašio pristalicama svojim, i ne bojte ih se, a bojte se Mene, ako ste vjernici! (Alu Imran 173-175)

- Strah od siromaštva i gladi

Kako se onaj ko obožava Allaha može bojati ovoga, a čuo je riječi Allaha Uzvišenog:

A koliko ima životinja koje ne sakupljaju hranu sebi, Allah ih hrani, a i vas! On sve čuje i sve zna. (Al-Ankabut 60)

- Strah za opskrbu

Kako se onaj ko obožava Allaha može bojati ovoga, a čuo je riječi Allaha Uzvišenog:

Na Zemlji nema nijednog živog bića, a da ga Allah ne hrani.

On zna gdje će koje boraviti i gdje će sahranjeno biti. Sve to ima u jasnoj Knjizi. (Hud 6)

- Strah od toga da grijesi neće biti oprošteni

Zar se onaj ko obožava Allaha može bojati ovoga, a zna za riječi Uzvišenog:

Reci: "O robovi moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehе oprostiti;

On, doista, mnogo prašta i On je milostiv." (Az-Zumar 53)

- Strah od ljudi

Kako se onaj ko obožava Allaha može bojati ovoga, a čuo je riječi Allaha Uzvišenog:

Ako ti Allah dade kakvu nevolju, niko je osim Njega ne može otkloniti, a ako ti zaželi dobro – pa, niko ne može blagodat Njegovu spriječiti; On njome nagrađuje onoga koga hoće od robova Svojih; On prašta i milostiv je." (Junus 107)

POVRATAK IZVORU

Svi će se sigurno složiti da sve ima svoj korijen, izvor i početak. Izvor i korijen čovječanstva je jedan, a to je Adem a.s., otac svih ljudi iz čije kičme se izrodilo čovječanstvo, namnožilo i proširilo. Rekao je Uzvišeni Allah:

O ljudi, bojte se Gospodara svoga, koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drugu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte – s imenom čijim jedni druge molite – i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi. (An-Nisa' 1)

Ako je jedan izvor logično je i prirodno da je i vjerovanje jedno, a to je obožavanje samo Allaha, Jedinog, bez da Mu se širk čini (da se ne obožava ništa mimo Njega). Vjera Adema a.s. je bila upravo iskreno obožavanje Allaha Jedinog, Jedinog. Rekao je Allah Uzvišeni:

Ljudi su jednu zajednicu sačinjavali, a onda su se jedan drugome suprotstavili. A da nije Riječi ranije izrečene od Gospodara tvoga, ovima bi već bilo presuđeno o onome oko čega se razilaze. (Junus 19)

Ovo razilaženje je rezultat različitog poimanja, načina života i jezika kako kaže Allah:

I jedan od dokaza Njegovih je stvaranje nebesa i Zemlje, i raznovrsnost jezika vaših i boja vaših; to su, zaista, pouke za one koji znaju. (Ar-Rum 22)

Također, prirodno je i to da je nastalo odstupanje od ideologije i vjere i tako su nastale različite vjere, ideologije i božanstva na Zemljinoj kugli. Obaveza je svih ljudi ukoliko žele sreću, ponos, čast i lijep život, da se vrate izvornom obožavanju i ispravnoj vjeri na kojoj su bili prije nego su im je šejtani

iskrivili, a ta ispravna vjera je iskreno ispovijedanje tevhida (jednoće) Allahu, predanost i pokornost Njemu Uzvišenom, oslobađanje od širka, vladanje i suđenje po onome kako je Allah naredio u svim segmentima života, bez izuzetka. U suprotnom, osjetiće svu gorčinu života i na ovom i na budućem svijetu. Istinu je rekao Allah Uzvišeni:

Elif Lām Rā. Knjigu ti objavljujemo zato da ljude, voljom njihova Gospodara, izvedeš iz tmina na svjetlo, na Put Silnoga i Hvaljenoga. (Ibrahim 1)

MISIJA I POZIVANJE

Zbog svega navedenog pozivamo sve nemuslimane, one civilizirane i razumne među njima, da čitaju prijevod značenja Kur'ana časnog koji je ustav Islama, pa će u njemu naći rješenje za sve svoje probleme i probleme koje svijet ima – političke, ekonomske, socijalne i moralne. Međutim, potrebno je da nemuslimani prihvate i studiraju Kur'an i Islam bez vjerske pristrasnosti, budući da je on ustav za cijelo čovječanstvo sve do Sudnjega dana, a ne samo za arape kako to žele prikazati zabludjeli mediji. Njegovi propisi i zakoni obuhvataju sve aspekte i segmente života za svako vrijeme i u svakom mjestu. U Kur'anu će naći adekvatne odgovore na sva pitanja koja zaokupljaju misli većine nemuslimana, a u vezi sa životom, smrću i šta nakon toga. Kur'an je posljednja poslanica (objavljena sveta knjiga) koja poštuje sve ostale vjere, i judaizam i kršćanstvo, i zabranjuje psovanje drugih religija i njihovih sljedbenika. Rekao je Uzvišeni Allah:

Ne grđite one kojima se oni, pored Allaha, klanjaju, da ne bi i oni nepravедno i ne misleći šta govore Allaha grđili. – Kao i ovima, tako smo svakom narodu lijepim postupke njihove predstavljali. Oni će se, na kraju, Gospodaru svome vratiti, pa će ih On o onom što su radili obavijestiti. (Al-An'am 108)

Ako razmislimo o Kur'anu vidjećemo da vodi mirnu raspravu, obuzima srca onim što navodi i ubjeđuje razum u ispravnost svojih propisa i zakona. Istinu je rekao Uzvišeni Allah kada kaže:

A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli mnoge protivrječnosti.

(An-Nisa' 82)

Od ključnog značaja je da spoznaš ko je tvoj istinski Bog zbog kojeg ćeš osjetiti smiraj, rahatluk obožavajući Ga, uživanje u obraćanju Njemu kako bi bio srećan u spokoju i udobnosti na ovom svijetu i u vječnosti u džennetskim baščama. Udalji sebe od neznanja i slijepog slijeđenja koje zaslijepljuje srca i baca ih u nemar pa poslije ne možeš prihvatiti istinu, niti stremiti ka njoj u cilju otkrivanja suštine i spoznaje Allaha Uzvišenog. Priliku treba iskoristiti dok su vrata pokajanja i povratka Allahu otvorena prije nego ti iznenada dođe smrt, jer tada neće biti vremena za kajanje. Kod Allaha se niko neće plašiti nepravde i zakidanja nagrade. Šta više, raduj se jer će ti Allah oprostiti sve prijašnje grijehе i nemoj propustiti priliku jer kaže Allah Uzvišeni:

Reci onima koji ne vjeruju: ako se okane, biće im oprošteno ono što je prije bilo; a ako se ne okane – pa, zna se šta je s drevnim narodima bilo. (Al-Anfal 38)

U potpunosti sam ubijeđen da je većina nezadovoljna u obožavanju nekog drugog mimo Allaha, Jedinog i Moćnog koji ih je stvorio iz ničega, a naročito oni koji obožavaju stvorenja poput životinja i prirodnih pojava. Sigurno ćeš se začuditi onome ko traži i obožava božanstva koja zdrav razum i savremen čovjek odbacuje kao što su obožavanje vatre, šejtana, miševa i slično. Međutim, srca su slijepa prema obožavanju Allaha, a ne oči. Istinu je rekao Uzvišeni Allah:

Ali, oči nisu slijepe, već srca u grudima. (Al-Hadždž 46)

Onaj ko želi istinu Allah će ga ka njoj i uputiti jer Allah zna njegovu iskrenost u tome. Rekao je Allah:

a On će srce onoga koji u Allaha vjeruje uputiti – Allah sve dobro zna. (At-Tagabun 11)

Nemoj biti od onih koji se ohole nad istinom i uzdižu nad ljudima jer će ti srce biti zapečaćeno i koprena na očima, pa nećeš vidjeti ništa osim onoga što odgovara tvojim strastima a što će biti uzrok tvoje propasti. Rekao je Uzvišeni Allah:

Odvraćiću od znamenja Mojih one koji se budu bez ikakva osnova na Zemlji oholili. I kakav god oni dokaz vide, neće ga vjerovati: ako vide Pravi put – neće ga kao put prihvatiti, a ako vide stranputicu – kao put će je prihvatiti. To zato što će dokaze Naše poricati i što će prema njima ravnodušni biti. (Al-A'raf 146)

Vrati se svome istinskom Bogu i vidjećeš da je milostiviji prema tebi od tvoje majke koja te je nosila u utrobi, rodila te, hranila i odgajala. Rekao je Uzvišeni:

On vas blagosilja, a i meleki Njegovi, da bi vas iz tmina na svjetlo izveo – On je prema vjernicima samilostan. (Al-Ahzab 43)

Allah se raduje tvome povratku Njemu i tvom pokajanju kako nas je o tome obavijestio Allahov Poslanik a.s. kada kaže: „Allah dž.š. se obraduje tevbi (pokajanju) Svoga roba koji se pokaje više nego što bi to učinio neko od vas kada bi putovao na devu kroz pustinju i izgubio je, a na njoj mu sva hrana i voda, pa je dugo tražio i izgubi svaku nadu da će je pronaći, a onda zaspi i kada se probudi ugleda svoju devu u njegovoj neposrednoj blizini kako mirno stoji, te odmah skoči i uhvati povodac i od silne radosti uzvikne: 'Bože moj, Ti si moj rob, a ja sam Tvoj gospodar', pogrešno se izrazivši od silne radosti.“ (Sahihu Muslim)

ZAKLJUČAK

Dragi čitaoc, ja sam ti doista iskreni savjetnik i onaj koji se brine za tebe. Najiskrenije si mi drag. Moja briga i nastojanje da doprinesem nečim korisnim ovom čovječanstvu me je inspirisala i podstakla da napišem ovu knjigu. “Najbolji među ljudima je onaj ko im najviše koristi” (Sahihul-Džami’). Kako nas je naša vjera podučila i uputila, i samilost prema ljudima je ono što me je podstaklo na ovo djelo – “Milostivima će se smilovati Najmilostiviji” (Sahih - Ahmed, Ebu Davud, Tirmizi). Naš Gospodar Uzvišeni nas je podučio da drugima želimo dobro što me je također motiviralo da napišem ovu knjigu. Naš Poslanik Muhammed a.s. nas je obavijestio u svom hadisu pa kaže: “Želi i voli ljudima ono što želiš sebi.” (Sahih – Tirmizi, Ibn Madže) Sve ove vaspitno-odgojne smjernice su uticale na mene da uložim svoj skromni trud i objavim suštinu onoga što je nekada skriveno od vas zbog lažnih, krivotvorenih medija koji izokreću i mijenjaju činjenice i realnost. To su oni mediji koji nose kožu jagnjeta, a imaju srce vuka pa istinu prikazuju kao laž, a laž prikazuju istinom. Sretan i uspješan je onaj ko može prepoznati i prihvatiti istinu, a laž odstraniti. Vaspitno-odgojne upute nam naređuju da ništa ne prihvatamo zdravo za gotovo bez prethodne provjere i pojašnjenja, pa kaže Uzvišeni Allah:

O vjernici, ako vam nekakav nepošten čovjek donese kakvu vijest, dobro je provjerite, da u neznanju nekome zlo ne učinite, pa da se zbog onoga što ste učinili pokajete. (Al-Hudžurat 6)

Neka ne zavarava onoga ko obožava nešto ili nekog drugog mimo Allaha to što ima zdravlje, puno imetka i djece. Kada bi dunjaluk kod Allaha bio vrijedan koliko krilo komarca onaj ko

ne vjeruje u Allaha i obožava nešto drugo mimo Njega ne bi popio ni čašu vode. Rekao je Uzvišeni:

Neka nikako ne misle nevjernici da je dobro za njih to što im dajemo dug život. Mi im ga dajemo samo zato da što više ogreznu u grijehu; njih čeka sramna patnja. (Alu Imran 178)

Mnoštvo blagodati i uživanja na ovome svijetu nije dokaz Allahove ljubavi prema tebi, niti njegovog zadovoljstva tvojim djelima. Allah daje dunjaluk i onome koga voli i onome koga ne voli, a što se tiče pokornosti prema Njemu i obožavanja Njega Uzvišenog Allah to daje samo onome koga voli. Pred tobom je otvoren put da budeš od onih koje Allah voli i sa čijim djelima je zadovoljan, a to se može postići jedino iskrenim obožavanjem Njega Uzvišenog. Također kaže Uzvišeni:

A da neće svi ljudi postati nevjernici, Mi bismo krovove kuća onih koji ne vjeruju u Milostivog od srebra učinili, a i stepenice uz koje se penju, i vrata kuća njihovih i divane na kojima se odmaraju, i ukrase od zlata bismo im dali, jer sve je to samo uživanje u životu na ovome svijetu, a onaj svijet u Gospodara tvoga biće za one koji budu Njegova naređenja izvršavali, a Njegovih zabrana se klonili. (Az-Zuhruf 33-35)

Čovjeku ništa neće koristiti od onoga što je gomilao od bogatstva, imetka i djece obožavajući nešto drugo mimo Allaha. Na Sudnjemu danu će biti odgovoran i očekuje ga propast kako nas je o tome obavijestio Uzvišeni Allah u Svom govoru:

Ni bogatstva vaša ni djeca vaša neće vas učiniti Nama bliskim; samo one koji budu vjerovali i dobra djela činili čeka višestruka

nagrada za ono što su radili, i oni će u visokim odajama biti sigurni. (As-Saba' 37)

Na dan polaganja računa stajaće sam bez svega onoga što je imao na dunjaluku bosonog, go, neobrezan kao što je bio stvoren prvi put. Kaže Allah Uzvišeni:

A doći ćete Nam pojedinačno, onakvi kakve smo vas prvi put stvorili, napustivši dobra koja smo vam bili darovali. "Mi ne vidimo s vama božanstva vaša koja ste Njemu ravnim smatrali, pokidane su veze među vama i nema vam onih koje ste posrednicima držali." (Al-An'am 94)

Smatraj veoma važnim i ozbiljnim provjeru onoga što sadrži tvoja vjera i ideologija isto kao što tražiš posebne garancije u imetku za trgovačku robu kako bi provjerio njenu ispravnost, a preče od toga je provjeriti i ispitati tvoju vjeru i ideologiju kako bi utvrdio ispravnost onoga u šta vjeruješ i kako bi ti istina postala jasna prije nego se budeš kajao a kajanje ti neće koristiti. Na zemlji imaš samo jedan život pa nastoj da ga proživiš u skladu sa ispravnom vjerom i onim što će koristiti tvojoj duši i djelu za ono što dolazi nakon smrti. Allah od tebe ne traži osim malo – da Ga obožavaš i vladaš se po Njegovom šeriatu, a On je neovisan od tebe. Obećao ti je vječni život u neprestanim blagodatima koje nikada neće nestati, a onaj ko uživa u njima i na početku i na kraju si ti, o čovječe! Allahu ne može naškoditi griješenje grješnika, niti mu koristi pokornost pokornih, ali je ispit i test da se odvoji onaj ko je pokoran od onoga koji griješi. Rekao je Uzvišeni:

A Mi smo u iskušenje dovodili i one prije njih, da bi Allah sigurno ukazao na one koji govore istinu i na one koji lažu. (Al-Ankabut 3)

Obožavanje Allaha ti garantuje da ćeš postići sreću na ovom i budućem svijetu a imetak i bogatstvo ti to svakako ne mogu obezbijediti. Bogatstvo je kao hlad koji nestane i njime nećeš moći na Sudnjemu danu kupiti dobra djela niti se riješiti loših. Rekao je Allah:

Kada bi sve ono što je na Zemlji bilo u posjedu nevjernika, i još toliko, i kada bi se htjeli otkupiti od patnje na onome svijetu, ne bi im se primilo. Njih čeka muka nesnosna.

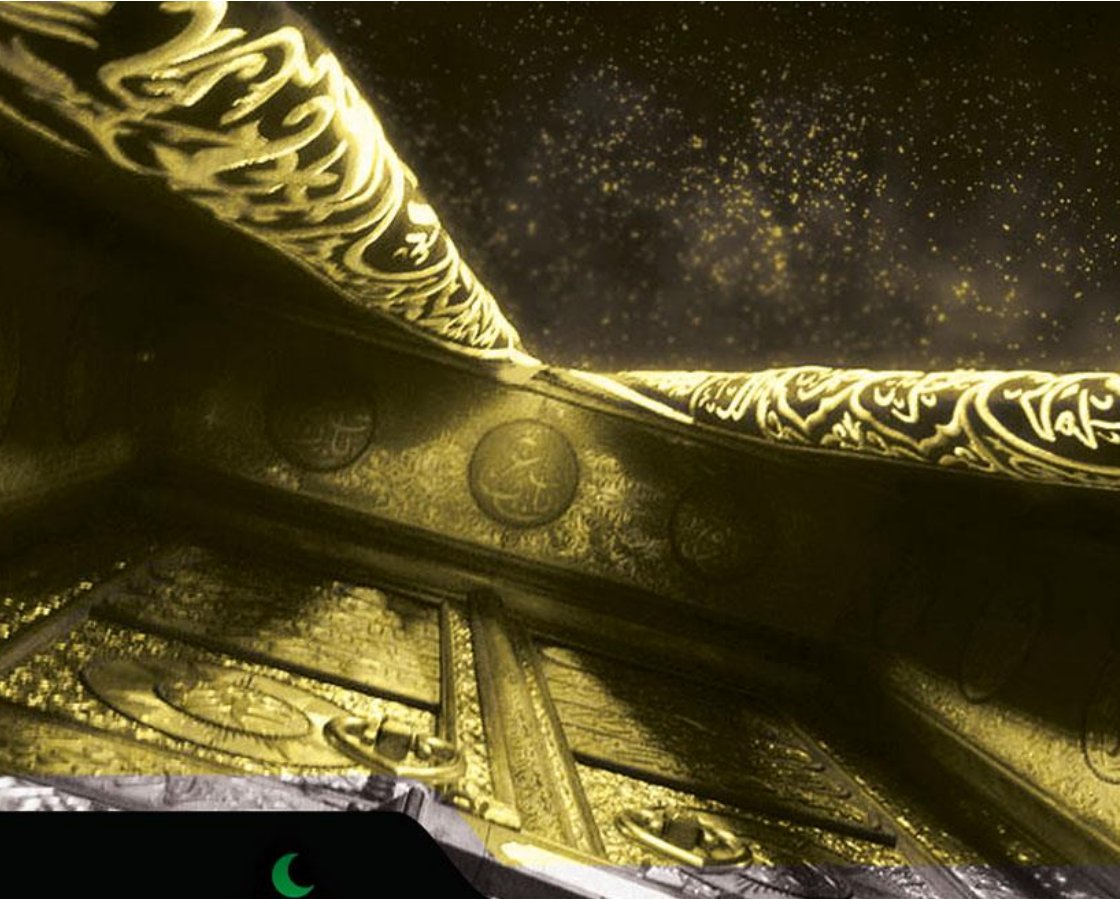
(Al-Maidah 36)

Molim Allaha da otvori tvoje oči, uputi tvoje srce i ukaže ti na istinu. Neka je salavat i selam na našeg vjerovjesnika Muhammeda a.s., njegovu porodicu i ashabe.

Dakle, šta je svrha ovog univerzuma i onoga što je u njemu, neba, Zemlje, Sunca, Mjeseca, noći, dana, zvijezda i ostalih nebeskih tijela, osim da ukažu na postojanje njihovog Stvoritelja i šta taj Stvoritelj želi, traži i zašto ih je stvorio?!

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM